

การศึกษาสภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3
ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ในเขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา

ปริญญานิพนธ์

ของ

สันติชัย ไชยดี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา

พฤษภาคม 2541

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย แหวนเพชร)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย แหวนเพชร)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์วิโรจน์ เอ็งสุโสภณ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์หวน พันธุ์พันธ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2541

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตากรุณาเต็มใจให้คำปรึกษาอย่างดียิ่ง จากรองศาสตราจารย์ ดร. วิชัย แหวนเพชร ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ขอขอบคุณอาจารย์วิโรจน์ เอ็งสุโสภณ รองศาสตราจารย์หวน พันธุพันธ์ กรรมการสอบ ซึ่งได้ให้คำแนะนำแก้ไข ปรับปรุง สำนวนภาษา ให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์ หรดาล รองศาสตราจารย์ฐิพ อ่อนโคกสูง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ถนอมสิน คิสตาพร อาจารย์ปัญญา สังขิรัมย์ และคุณสุปราณี นฤนาถนโรดม ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำในการตรวจแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณครู - อาจารย์ ผู้สอนอุตสาหกรรมในกรมสามัญเขตการศึกษา 10 ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ทำให้การวิจัยดำเนินไปอย่างราบรื่นตลอดจนเพื่อน ๆ ที่เรียนร่วมกันในสาขาวิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ภาคปกติ รุ่น 7 และรุ่น 8 ทุกคนที่ได้ให้กำลังใจมาตลอด

สุดท้าย ผู้วิจัยขอโน้มระลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ครู - อาจารย์ ญาติพี่น้อง และขอขอบคุณคุณอรทัย คุณศิริชัย ไชยดี คุณอัญชลี เกื้อคำขาว ที่ให้กำลังใจและกำลังใจทรัพย์สินสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยมาโดยตลอด

สันติชัย ไชยดี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
สมมติฐานการวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
ความสำคัญของการเลื่อนตำแหน่งข้าราชการครูสายผู้สอน.....	11
ความหมายของการเลื่อนตำแหน่งข้าราชการครู.....	12
ความก้าวหน้าของข้าราชการครูสายผู้สอน.....	14
การจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อปรับและเลื่อนตำแหน่ง.....	15
ความหมายและความสำคัญของผลงานทางวิชาการ.....	18
มาตรฐานกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3.....	29
สภาพของการเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่ง อาจารย์ 3.....	36
ปัญหาการขอเลื่อนขึ้นกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3.....	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	65
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	65
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	68

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	111
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	111
กลุ่มตัวอย่าง.....	111
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	111
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	112
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	112
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	113
การอภิปรายผล.....	118
ข้อเสนอแนะ.....	132
บรรณานุกรม.....	135
ภาคผนวก.....	145
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามและ แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	146
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ในการวิจัย.....	167

บทที่

หน้า

ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	172
----------------------------	-----

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนข้าราชการครูสายผู้สอน สังกัดกรมสามัญศึกษาที่ได้รับ การกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 จำแนกเป็นกลุ่มวิชาต่าง ๆ.....	37
2	แสดงจำนวนข้าราชการครูสายผู้สอน สังกัดกรมสามัญศึกษาที่ได้รับ การกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 2 และอาจารย์ 3 จำแนกเป็นกลุ่ม วิชาต่าง ๆ.....	38
3	แสดงจำนวนข้าราชการครูสายผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ที่ได้รับ การกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 จำแนกเป็นเขตการศึกษา.....	39
4	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียนในแต่ละ จังหวัด.....	66
5	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งและได้รับกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่าง แยกตามกลุ่มโรงเรียนในแต่ละจังหวัด ในเขตการศึกษา 10.....	70
6	จำนวนและร้อยละของครูช่างอุตสาหกรรม ในกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามเพศ อายุ ตำแหน่งวิชาการ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ การสอน และงานที่รับผิดชอบ.....	74
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับปัญหาการทำ ผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็น ของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านปัญหาด้านหลักเกณฑ์และวิธีการ กำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3.....	77
8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับปัญหาการทำ ผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็น ของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการ ทำผลงาน.....	79

9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับปัญหาการทำ ผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของ ครูช่างอุตสาหกรรม ด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง.....	81
10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับปัญหาการทำ ผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของ ครูช่างอุตสาหกรรม ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน.....	83
11	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับปัญหาการทำ ผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของ ครูช่างอุตสาหกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก.....	85
12	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับปัญหาการทำ ผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของ ครูช่างอุตสาหกรรม ด้านความพึงพอใจในการทำงาน.....	87
13	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านหลักเกณฑ์และวิธีการ ขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 จำแนกตามเพศและวุฒิการศึกษา.....	89
14	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านหลักเกณฑ์และ วิธีการขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 จำแนกตามสถานภาพอื่น ๆ.....	89
15	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านความรู้ ประสิทธิภาพ เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ จำแนกตามเพศและวุฒิการศึกษา...	90
16	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านความรู้ ประสิทธิภาพ เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ จำแนกตามสถานภาพอื่น ๆ.....	91

17	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตาม ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านการเตรียมการเพื่อขอ เลื่อนตำแหน่ง จำแนกตามเพศและวุฒิการศึกษา.....	92
18	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตาม ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านการเตรียมการเพื่อขอ เลื่อนตำแหน่ง จำแนกตามสถานภาพอื่น ๆ.....	92
19	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตาม ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านภาระหน้าที่ในการ ปฏิบัติงาน จำแนกตามเพศและวุฒิการศึกษา.....	93
20	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตาม ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านภาระหน้าที่ในการ ปฏิบัติงาน จำแนกตามสถานภาพอื่น ๆ.....	94
21	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตาม ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านภาระหน้าที่ในการ ปฏิบัติงาน จำแนกตามอายุ.....	95
22	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตาม ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านภาระหน้าที่ในการ ปฏิบัติงาน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน.....	95
23	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตาม ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านภาระหน้าที่ในการ ปฏิบัติงาน จำแนกตามอัตราเงินเดือน.....	96
24	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตาม ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามเพศและวุฒิการศึกษา.....	97

25	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตาม ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามสถานภาพอื่น ๆ.....	98
26	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตาม ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามอัตราเงินเดือน.....	98
27	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตาม ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านความพึงพอใจในการทำ ผลงาน จำแนกตามเพศและวุฒิการศึกษา.....	99
28	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตาม ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านความพึงพอใจในการทำ ผลงาน จำแนกตามสถานภาพอื่น ๆ.....	100
29	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตาม ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านความพึงพอใจในการทำ ผลงาน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน.....	101
30	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตาม ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านความพึงพอใจในการทำ ผลงาน จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	101
31	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตาม ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านความพึงพอใจในการทำ ผลงาน จำแนกตามอัตราเงินเดือน.....	102
32	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตาม ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม โดยส่วนรวม จำแนกตาม เพศและวุฒิการศึกษา.....	103

33	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม โดยส่วนรวม จำแนกตามสถานภาพอื่น ๆ.....	104
34	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม โดยส่วนรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน.....	104
35	เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม โดยส่วนรวม จำแนกตามอัตราเงินเดือน.....	105
36	แสดงคำร้อยละจากความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำผลงานเพื่อขอหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา.....	106
37	แสดงคำร้อยละจากความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำผลงานเพื่อขอหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 ที่มีต่อปัญหาการทำผลงานเพื่อขอหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 รวม 6 ด้าน.....	107

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบความคิดในการวิจัย.....	7
2 แผนภูมิการสร้างผลงานทางวิชาการ.....	18
3 แสดงระบบการประเมินของการขอเลื่อนตำแหน่งอาจารย์ 3.....	28
4 แสดงปัญหาการทำผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3...	64

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าได้เต็มที่ต้องอาศัยกำลังคนในชาติเป็นหลัก ซึ่งเป็นหลักที่สำคัญและรวมถึงความมีประสิทธิภาพและความพร้อมของประชากรในชาติด้วย ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาประชากรของชาติอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้มีความรู้ความสามารถและพร้อมเสมอสำหรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ตามโลกปัจจุบัน ทั้งนี้ด้วยความเชื่อมั่นว่าเมื่อมีการพัฒนาคนในชาติให้มีคุณภาพแล้ว การพัฒนาด้านอื่น ๆ ก็จะเกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกัน กลไกที่เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาดังกล่าวก็คือการศึกษาโดยมีครูเป็นผู้ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางจัดประสบการณ์ความรู้ทางการศึกษา หรือนำการศึกษาไปสู่การพัฒนา ครูจึงอยู่ในฐานะที่เป็นหัวใจสำคัญที่จะพัฒนาคนให้เป็นคนดีมีความเจริญองงามทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ตลอดจนบุคลิกภาพเป็นผู้นำทางปัญญาและความคิด ตลอดจนการพัฒนาในด้านอื่น ๆ เพื่อพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนาครูให้มีคุณภาพสูงขึ้นทุก ๆ ด้านดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อให้เป็นแบบอย่างที่ดีเป็นที่ยอมรับและยกย่องของสังคม และประการสำคัญเพื่อส่งผลต่อเยาวชนและประเทศชาติต่อไป รัฐได้ตระหนักถึงความสำคัญที่จะพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา จึงกำหนดนโยบายให้หน่วยงานที่รับผิดชอบทางการพัฒนาวิชาชีพครูได้เร่งดำเนินการยกระดับและควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงขึ้น โดยมีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) สังกัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานทำหน้าที่การบริหารงานบุคลากร โดยทำหน้าที่ควบคุมมาตรฐานด้านวิชาชีพของข้าราชการครูด้วยการส่งเสริมสนับสนุนให้ข้าราชการครูมีความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพของตนเป็นผู้กำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการเลื่อนตำแหน่งหรือระดับเงินเดือนของข้าราชการครูให้สูงขึ้น (โกศล ประคองเพชร. 2536 : 24) เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ข้าราชการครูได้พัฒนาตนเองด้านความรู้ ด้านอาชีพ และสถานภาพทางสังคม โดยเฉพาะในเรื่องการพัฒนาการปฏิบัติงานทางวิชาการเป็นการเปิดโอกาสให้ครูได้ก้าวหน้า

ในหน้าที่ของตนเองตามสายงานที่รับผิดชอบ โดยกำหนดตำแหน่งให้ครูสายผู้สอนในสถานศึกษาที่สอนสามารถได้รับเงินเดือนตั้งแต่ระดับ 1 จนถึงระดับ 9 จำนวน 5 ตำแหน่ง ได้แก่ ตำแหน่งครู 1 ครู 2 อาจารย์ 1 อาจารย์ 2 และอาจารย์ 3 ซึ่งได้รับเงินเดือนระดับ 1 - 3, 2 - 4, 3 - 5 (6) 6 - 7 และ 6 - 8 (9) ตามลำดับ ในการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งข้าราชการครู ซึ่งทำหน้าที่ผู้สอนให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับเงินเดือนระดับ 7 หรืออาจารย์ 3 รับเงินเดือนระดับ 6 - 8 หรืออาจารย์ 3 รับเงินเดือนระดับ 9 นั้น คณะกรรมการข้าราชการครูกำหนดให้เสนอผลงานทางวิชาการด้วย (ศักรินทร์ สุวรรณโรจน์. 2539 : 10 - 11) ในส่วนของตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 ในปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูได้ออกกฎ ก.ค. ฉบับที่ 19 พ.ศ. 2539 โดยกำหนดให้ตำแหน่งอาจารย์ 2 รับเงินเดือนระดับ 7 ได้ โดยไม่ต้องจัดทำผลงานทางวิชาการ (จินตนา บุญชวน. 2540 : 31 - 32)

เมื่อมาตรฐานกำหนดตำแหน่งข้าราชการครูมีผลบังคับได้ทำให้เกิดการตื่นตัวในหมู่ของข้าราชการครูสังกัดต่าง ๆ เป็นอย่างมาก เนื่องจากตำแหน่งอาจารย์ 3 เป็นตำแหน่งสูงสุดของข้าราชการครูที่สอนในระดับต่ำกว่าปริญญาซึ่งได้แก่ ครูที่สอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตนเอง ข้าราชการครูที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 สามารถได้รับเงินเดือนถึงระดับ 8 และถ้าหากมีความเชี่ยวชาญและมีผลงานทางวิชาการ ตามที่คณะกรรมการข้าราชการครูกำหนดแล้วก็จะมีโอกาสเลื่อนเป็นระดับ 9 ได้ (ธีระชัย บุรณโชติ. 2532 : 1) จึงนับเป็นการขยายโอกาสความก้าวหน้าให้แก่ข้าราชการครูสายผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถและมีผลงานที่มีคุณภาพเป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชาที่ตนรับผิดชอบที่ปฏิบัติการสอนอยู่ การที่ข้าราชการครูจะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 นั้นจะต้องผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งข้าราชการครูให้ดำรงตำแหน่งในสายงานการสอน ในการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 2 เป็นอาจารย์ 3 และแต่งตั้งข้าราชการครูให้ดำรงตำแหน่งนั้น โสภณ นุ่มทอง (2539 : 14) ได้สรุปหลักเกณฑ์ไว้ดังนี้ มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งอาจารย์ 3 ได้รับเงินเดือนตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนดได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบและลักษณะงานที่ปฏิบัติเหมาะสมกับตำแหน่งที่จะเลื่อนขึ้นแต่งตั้งและมีชั่วโมงสอน และปริมาณงานด้านอื่นย้อนหลัง 2 ปี ตามเกณฑ์ที่ ก.ค.

กำหนด มีความชำนาญตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด และมีผลงานทางวิชาการตามที่ ก.ค. กำหนด

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว จะเป็นการยกระดับฐานะของข้าราชการครูในด้านตำแหน่งซึ่งจะต้องให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา นั่นคือ จะต้องวางระบบและกฎเกณฑ์ในการเลื่อนตำแหน่งหรือระดับเงินเดือนให้มีเงื่อนไขให้ครูได้มุ่งพัฒนาคุณภาพการสอนเพื่อจะได้นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีเกณฑ์เกี่ยวกับชั่วโมงสอน มีเกณฑ์ผลการปฏิบัติงานที่ดีเด่น มีผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในการสอน ซึ่งเงื่อนไขหรือเกณฑ์เหล่านี้คือ ผลของการพัฒนาคุณภาพของการสอนหรือผลของการพัฒนาคุณภาพของการศึกษาของครู (กมล ภูประเสริฐ. 2533 : 28 - 30)

จากการศึกษาข้อมูลในการทำผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งเป็น อาจารย์ 3 ของข้าราชการครูสายผู้สอนสังกัดกรมสามัญศึกษา ได้รับการพิจารณาเพื่อกำหนดตำแหน่งดังกล่าวไปแล้ว 1,030 คน (กรมสามัญศึกษา. 2539 : 59) และข้าราชการครูสายผู้สอนเริ่มให้ความสนใจในการยื่นขอทำผลงานทางวิชาการเพิ่มมากขึ้น เพราะจากสรุปผลการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอทำผลงานทางวิชาการตำแหน่งต่าง ๆ ของสำนักงาน ก.ค. เฉพาะตำแหน่งอาจารย์ 3 มีผู้ยื่นขอกำหนดตำแหน่งในปีงบประมาณ 2539 จำนวน 1,829 คน (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู. 2539 : ไม่มีเลขหน้า) ถือได้ว่าครูมีความต้องการพัฒนาคุณภาพการสอนทวีมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อคุณภาพของครูสายผู้สอน อีกทั้งความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน

แต่จากการพิจารณาผลงานทางวิชาการ เมื่อแยกเป็นสาขาวิชาต่าง ๆ ของครูสายผู้สอนที่ผ่านมา จากสรุปผลรายงานประจำปีงบประมาณสำนักงาน ก.ค. (2537 : 50) พบว่า อัตราครูสายผู้สอนที่เสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอตำแหน่งในสังกัดกรมสามัญศึกษาสาขาวิชาที่น้อยที่สุดคือ สายวิชาชีพโดยเฉพาะวิชาช่างอุตสาหกรรม และจากข้อมูลกองแผนงาน กรมสามัญศึกษา ในปี พ.ศ. 2539 พบว่า ข้าราชการครูสายผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรมที่ได้รับการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 มีเพียง 8 คน จากจำนวนครูช่างอุตสาหกรรมทั้งหมดทั่วประเทศ (กรมสามัญศึกษา. 2539 : 59) และจากการเปรียบเทียบกับสาขาวิชาอื่นในสายครูผู้สอนด้วยกัน สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมได้รับการกำหนดตำแหน่งต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาจากครูช่างอุตสาหกรรมที่ได้รับการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3

จากทุกเขตการศึกษาทั่วประเทศ พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมในเขตการศึกษา 10 ซึ่งเป็นเขตการศึกษาที่มีครูช่างอุตสาหกรรมมากที่สุดคือ 568 คน โดยมีผู้ที่มีคุณสมบัติจะขอทำผลงานทางวิชาการได้ทั้งสิ้น 413 คน (กรมสามัญศึกษา. 2539 : ไม่มีเลขหน้า) ซึ่งนับว่ามีจำนวนมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับเขตการศึกษาอื่น แต่ยังไม่มีการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3

จากสภาพดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ครูช่างอุตสาหกรรมยังขาดการพัฒนาผลงานทางวิชาการ ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาและส่งผลโดยตรงต่อครูผู้สอนทั้งในอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้น และส่งผลต่อขวัญและกำลังใจของครูช่างอุตสาหกรรมโดยส่วนรวม ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยได้คลุกคลีกับครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรมมานาน จึงสนใจศึกษาถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม โดยผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงสภาพปัญหาการทำผลงาน 6 ด้านคือ หลักเกณฑ์และวิธีการขอตำแหน่ง ความรู้และประสบการณ์ การเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง ภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน สิ่งอำนวยความสะดวกและความพึงพอใจในการทำงาน ผลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นแนวทางสำหรับผู้เกี่ยวข้องในการวางแผนและดำเนินการ เพื่อการจัดทำผลงานของอาจารย์ช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ในเขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ในเขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิกการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ปริมาณงานที่รับผิดชอบ และเงินเดือน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาของครูช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา เกี่ยวกับการทำผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่ง อาจารย์ 3 ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะต่อครูช่างอุตสาหกรรม เพื่อนำไปเป็นข้อมูลให้กับ ผู้เกี่ยวข้องและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในอันที่จะหาทางสนับสนุน และการส่งเสริมให้ครูช่างอุตสาหกรรมได้รับการกำหนดตำแหน่งดังกล่าว

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่ง อาจารย์ 3 ของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา แยกเป็น 6 ด้าน

- 1.1 หลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3
- 1.2 ความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ
- 1.3 การเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง
- 1.4 ภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน
- 1.5 สิ่งอำนวยความสะดวก
- 1.6 ความพึงพอใจในการทำผลงาน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครูช่างอุตสาหกรรมตำแหน่ง อาจารย์ 2 และถึงเกณฑ์สามารถทำผลงานทางวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 10 ปีการศึกษา 2540 จากโรงเรียน 170 โรงเรียน จำนวนครูช่างอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 413 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ ได้แก่ ครูช่างอุตสาหกรรม ตำแหน่งอาจารย์ 2 และถึงเกณฑ์สามารถทำผลงานทางวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 10 ปีการศึกษา 2540 ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เกรซี และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 300 คน

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของครูช่างอุตสาหกรรม ในเขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา จำแนกตาม

3.1.1 เพศ

3.1.2 อายุ

3.1.3 สถานภาพสมรส

3.1.4 วุฒิการศึกษา

3.1.5 ประสบการณ์ในการสอน

3.1.6 ปริมาณงานที่รับผิดชอบ

3.1.7 เงินเดือน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ของครูช่างอุตสาหกรรมที่ถึงเกณฑ์สามารถทำผลงานทางวิชาการ 6 ด้านคือ

3.2.1 หลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3

3.2.2 ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ

3.2.3 การเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง

3.2.4 ภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน

3.2.5 สิ่งอำนวยความสะดวก

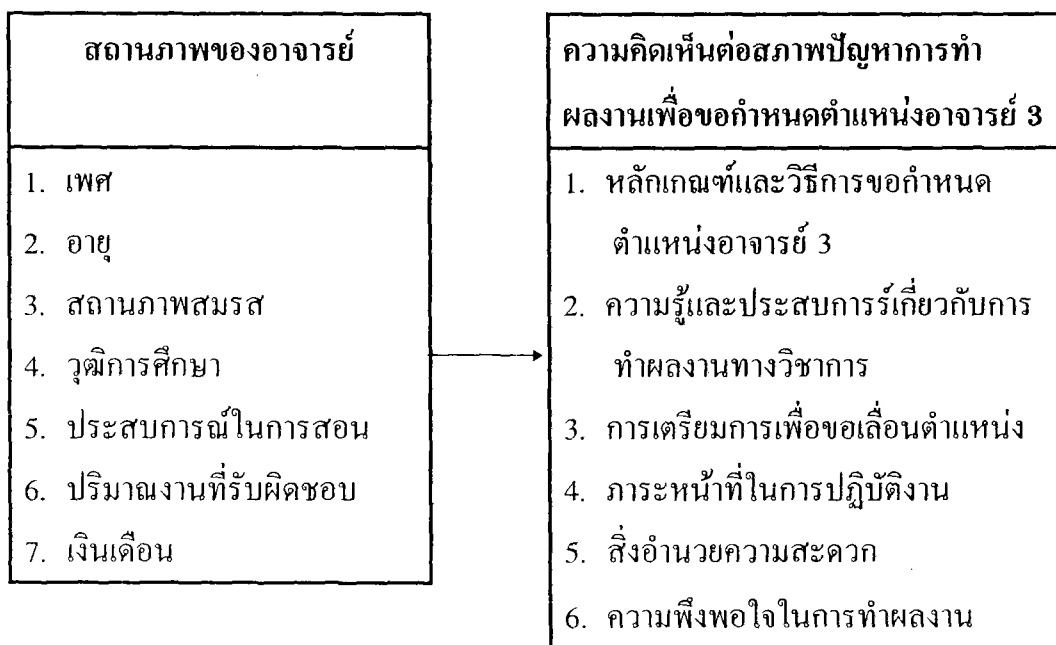
3.2.6 ความพึงพอใจในการทำผลงาน

จากตัวแปรที่จะศึกษาสรุปเป็นกรอบความคิด (conceptual framework) ได้ดังภาพประกอบ 1

กรอบความคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบความคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพปัญหาการทำงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ของครูช่าง
อุตสาหกรรม หมายถึง ปริมาณของข้อขัดข้องหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นกับข้าราชการครู สาย
ผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรมที่ถึงเกณฑ์สามารถทำผลงานทางวิชาการหรือมีคุณสมบัติ
ครบถ้วน จะขอทำผลงานเพื่อขอเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 แต่ไม่อาจเสนอขอเลื่อน
ตำแหน่งดังกล่าวได้ เนื่องจากปัญหาด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ปัญหาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการขอตำแหน่งอาจารย์ 3
ได้แก่ หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค. กำหนดไว้

1.1.1 หลักเกณฑ์

1.1.1.1 ผู้ที่จะขอเลื่อนตำแหน่งต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับ
ตำแหน่งที่จะเลื่อนขึ้นแต่งตั้ง (ได้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 2 มาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี)

1.1.1.2 ผู้ที่จะขอเลื่อนตำแหน่งต้องได้รับเงินเดือนตามเกณฑ์ที่
ก.ค. กำหนด (ปีงบประมาณที่แล้วได้รับเงินเดือนขั้น 10,080 บาท ตามบัญชีท้ายพระราช
บัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. 2538)

1.1.1.3 มีผลการปฏิบัติงาน คือมีชั่วโมงสอนปริมาณงานด้าน
อื่นย้อนหลัง 2 ปีการศึกษา

1.1.1.4 ผู้ที่ขอเลื่อนตำแหน่งต้องมีผลการปฏิบัติงานในข้อ
1.1.1.3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน

1.1.1.5 ผู้ที่ขอเลื่อนตำแหน่งนั้นต้องมีความชำนาญในการสอน

1.1.1.6 ผู้ที่ขอเลื่อนตำแหน่งจะต้องมีผลงานทางวิชาการ

1.1.2 วิธีการ

1.1.2.1 ผู้ที่ขอเลื่อนตำแหน่งหรือผู้บังคับบัญชาจัดทำคำขอ
และผู้บังคับบัญชาชั้นต้นให้ความเห็นชอบ

1.1.2.2 หัวหน้าสถานศึกษารับรองการปฏิบัติงานและ
ตรวจสอบคุณสมบัติ

1.1.2.3 หัวหน้าสถานศึกษาประเมินผลการปฏิบัติงาน

1.1.2.4 ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นพิจารณา

1.1.2.5 อนุกรรมการข้าราชการครูสามัญประจำกรม

(อ.ก.ค. กรม) พิจารณากลับกรอง

1.1.2.6 คณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) กำหนด

1.2 ปัญหาด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ หมายถึง ความรู้ความสามารถในการทำหนังสือเรียน แผนการสอน ชุดการสอน ตำรา วิจัย โสตทัศนูปกรณ์หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน

1.3 ปัญหาด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง หมายถึง ปัญหาด้าน การวางแผนหรือการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานเพื่อสะสมและเสริมสร้างความชำนาญการและผลงานทางวิชาการสำหรับขอเลื่อนตำแหน่งอาจารย์ 3

1.4 ปัญหาด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ปัญหาอันเกิดจาก อัตราเฉลี่ยการทำงานของอาจารย์ ได้แก่ การสอน จำนวนชั่วโมงสอน การเตรียมการสอน กลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ และกิจกรรมอื่น ๆ

1.5 ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง ปัญหาอันเกิดจากปัจจัย ด้านการส่งเสริมให้สามารถจัดทำผลงานทางวิชาการได้สะดวกยิ่งขึ้น สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ หมายถึง ห้องสมุด วัสดุ อุปกรณ์ เสริมธุรกิจและการเงิน วิทยาการ

1.6 ปัญหาด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน หมายถึง ปัญหาอันเกิดจาก ความรู้สึกของอาจารย์ที่ชอบหรือไม่ชอบ ในองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับงาน ได้แก่ ภาระ หน้าที่ นโยบายและการบริหาร การเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง และรายได้ การมีความสุข อันเกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้อาจารย์เกิด ความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำผลงานได้ประสบผลสำเร็จ

2. ครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา หมายถึง ครูในสังกัดกรมสามัญ ศึกษา ที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนวิชาช่าง และวิชาการงานพื้นฐานอาชีพทั้งในระดับมัธยม ศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

3. ครูช่างอุตสาหกรรมที่ถึงเกณฑ์ทำผลงานอาจารย์ 3 หมายถึง ครูช่างที่ทำ หน้าที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งดำรงตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 5 เงินเดือนตาม เกณฑ์ ก.ค. กำหนด ซึ่งสามารถจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งให้ได้รับ เงินเดือนในระดับสูงขึ้นเป็นอาจารย์ 3 ระดับ 6 - 8 ได้ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ข้าราชการครูกำหนดคุณสมบัติ

4. อาจารย์ 3 หมายถึง ตำแหน่งข้าราชการครู ซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งข้าราชการครู พ.ศ. 2528 ดังนี้คือ

4.1 มีหน้าที่ความรับผิดชอบโดยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสอนในลักษณะผู้ชำนาญการเกี่ยวกับงานในด้านต่าง ๆ เช่น งานบริการทางการศึกษา งานอบรมปกครองดูแล งานกิจกรรมนักเรียน งานศึกษาค้นคว้าและพัฒนาตนเอง งานรักษาวินัยและประพฤติตนหรือจรรยาบรรณของครู งานติดต่อกับผู้ปกครอง งานบริการชุมชน ผลงานดีเด่น งานบริการชุมชนและงานอื่น ๆ

4.2 มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง คือ ได้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 2 หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.ค. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี และเป็นผู้ชำนาญการและมีผลงานทางวิชาการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค. กำหนด

4.3 ตำแหน่งอาจารย์ 3 กำหนดให้รับเงินเดือนระดับ 6 ถึงระดับ 8 และถ้าอาจารย์ 3 ผู้ใดมีความเชี่ยวชาญและมีผลงานทางวิชาการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค. กำหนด และผ่านการประเมินกำหนดให้ได้รับเงินเดือนในระดับ 9 ได้เมื่อเงินเดือนถึงขั้นต่ำของระดับ 9

สมมติฐานการวิจัย

1. สภาพปัญหาการทำงาน เพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 อยู่ในระดับมาก

2. ครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 มีความคิดเห็นต่อปัญหาการทำงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ปริมาณงานที่รับผิดชอบ และเงินเดือนแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ของข้าราชการครูสายการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่จะศึกษา ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาเสนอเรียงตามลำดับ ดังนี้

1. ความสำคัญของการเลื่อนตำแหน่งข้าราชการครูสายผู้สอน
2. ความหมายของการเลื่อนตำแหน่งข้าราชการครู
3. ความก้าวหน้าของข้าราชการครูสายผู้สอน
4. การจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อปรับและเลื่อนตำแหน่ง
5. ความหมายและความสำคัญของผลงานทางวิชาการ
6. สภาพของการเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3
7. ปัญหาการขอเลื่อนขึ้นกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความสำคัญของการเลื่อนตำแหน่งข้าราชการครูสายผู้สอน

ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้ในทุกๆระดับนั้น จำเป็นต้องเร่งรัดพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนควบคู่ไปกับการพัฒนาบุคลากร ซึ่งได้แก่ ข้าราชการครู โดยต้องส่งเสริมให้มีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่เหมาะสมอันจะส่งผลไปสู่การพัฒนาเด็กให้มีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรกำหนด แล้วยังสามารถนำผลการพัฒนาการเรียนการสอนและการพัฒนาเด็กนั้นมารวบรวมเพื่อเสนอขอเลื่อนตำแหน่งของตนเองให้มีระดับและขึ้นเงินเดือนที่สูงขึ้นได้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2531 : บทนำ) นอกจากนี้องค์กรกลางในการบริหารบุคคลคือ ก.ค. ยังมีนโยบายที่สนับสนุนให้ข้าราชการครูสายงานการสอนสามารถเลื่อนตำแหน่งของตนเองถึงตำแหน่งอาจารย์ 3 รับเงินเดือนในระดับ 9 โดย ก.ค. ได้กำหนดนโยบายในการเลื่อนข้าราชการครู ให้ดำรง

ตำแหน่งสูงขึ้นรวม 3 ประการคือ (ศักรินทร์ สุวรรณโรจน์ ทองพูล บุญอิง และวิเชียร ไวยสุที. 2535 : 12 - 15)

1. ส่งเสริมให้ครูได้อยู่ที่โรงเรียน
2. ส่งเสริมให้ครูพัฒนาการสอนและนำผลการปฏิบัติงานมาใช้ในการเลื่อน

ตำแหน่ง

3. ส่งเสริมขวัญและกำลังใจครูที่มุ่งปฏิบัติงานในหน้าที่

ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการที่ข้าราชการครูได้เลื่อนตำแหน่งคือ การได้รับเงินเดือนถึงระดับ 9 มีโอกาสได้กระโดดเงินเดือนตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์สูงถึงชั้นประถมาภรณ์มงกุฎไทย และประถมาภรณ์ช้างเผือก ได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่ราชการเป็นเกียรติประวัติของตนเองและวงศ์ตระกูล

การเลื่อนตำแหน่งข้าราชการครูมีความสำคัญต่อข้าราชการครูมาก ช่วยทำให้ข้าราชการครูเกิดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ พร้อมทั้งทุ่มเทกำลังใจ กำลังกาย และกำลังสติปัญญาเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้เกิดประโยชน์แก่การศึกษาของชาติโดยส่วนรวมได้อย่างดียิ่ง

ความหมายของการเลื่อนตำแหน่งข้าราชการครู

สุรัฐ ศิลปอนันต์ (2530 : 182) ได้ให้ความหมายการเลื่อนตำแหน่งว่าหมายถึง การสั่งให้ข้าราชการครูมีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบในตำแหน่ง ซึ่งรับเงินเดือนในระดับที่สูงกว่าเดิม อาจเป็นตำแหน่งในสายงานเดิมหรือต่างสายงานก็ได้

ธงชัย สันติวงษ์ (2531 : 213) กล่าวว่า การเลื่อนตำแหน่ง หมายถึง การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งในทางสูงขึ้น ซึ่งโดยปกติมักจะมีความรับผิดชอบมากขึ้น และมีหน้าที่งานที่แตกต่างกันไปจากเดิม โดยเฉพาะแตกต่างไปจากตำแหน่งงานในปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531 ค : 1) ให้ความหมายการเลื่อนและแต่งตั้งให้ข้าราชการครูดำรงตำแหน่งซึ่งรับเงินเดือนให้ระดับสูงขึ้น ทั้งนี้ อาจจะเป็นตำแหน่งในสายงานเดียวกันหรือต่างสายงานก็ได้

สมศักดิ์ ขอบตรง (2532 : 160) การเลื่อนตำแหน่ง หมายถึง การที่ข้าราชการได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นกว่าเดิม ตำแหน่งที่เคยปฏิบัติมาก่อนเป็นตำแหน่งที่มีเกียรติ มีความรับผิดชอบและหน้าที่การงานเพิ่มมากขึ้น มีอัตราเงินเดือนสูงขึ้นตาม

ตำแหน่งที่ได้รับการเลื่อนขั้นขึ้นไป ทั้งนี้อาจจะเป็นตำแหน่งในสายงานเดิมหรือต่างสายงานก็ได้

จากการให้ความหมายการเลื่อนตำแหน่งของผู้เชี่ยวชาญข้างต้น พอสรุปได้ว่าการเลื่อนตำแหน่ง หมายถึง การสั่งให้ข้าราชการดำรงตำแหน่งสูงขึ้น โดยมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบการได้รับเงินเดือนสูงขึ้น ซึ่งการเลื่อนตำแหน่งนั้นอาจจะเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งในสายงานเดิมหรือต่างสายงานก็ได้

หลักเกณฑ์โดยทั่ว ๆ ไป ในการเลื่อนตำแหน่งมีดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช. 2525 : 415 - 416) คือ

1. หลักความรู้ความสามารถเป็นหลักที่ไม่คำนึงถึงควมมีอาวุโส หรือประสบการณ์ แต่โดยอาศัยการสอบเป็นเกณฑ์วัด ซึ่งจะมีผลดีในแง่ที่จะสามารถเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถสูงเข้ามาได้โดยเฉพาะตำแหน่งทางวิชาชีพ เช่น นักคำนวณหรือวิศวกร เป็นต้น

2. หลักอาวุโสและประสบการณ์การปฏิบัติงานเป็นเวลานานย่อมมีความรู้และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมาก การที่ได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยความวิริยะและใช้ความรู้ ความสามารถเป็นเวลานาน จึงควรได้รับผลตอบแทนโดยการเลื่อนตำแหน่ง แต่บางครั้งบางองค์การยังพิจารณาทั้งอัตราเงินเดือนมาเป็นปัจจัยสำคัญในการเลื่อนตำแหน่งมากกว่าระยะเวลาการปฏิบัติงาน

3. หลักความรู้ความสามารถและอาวุโส หลักข้อนี้เป็นการแก้ไขข้อบกพร่องของหลักทั้งสองดังกล่าวข้างต้น กล่าวคือ ในการเลื่อนตำแหน่งให้พิจารณาความรู้ ความสามารถ ซึ่งทราบได้จากการทดสอบและพิจารณาถึงความอาวุโส ซึ่งทราบได้จากผลการปฏิบัติงาน

4. หลักระบบอุปถัมภ์ในการปฏิบัติงาน ซึ่งองค์การเกือบทุกแห่งไม่สามารถหลีกเลี่ยงระบบนี้ได้ เพราะระบบอุปถัมภ์ถ้าใช้ในขอบเขตพอสมควรแล้วจะเป็นประโยชน์เกื้อกูลต่อการปฏิบัติงานมาก โดยนัยนี้การเลื่อนตำแหน่งนั้น ๆ จึงมีความจำเป็นต้องนำระบบอุปถัมภ์มาใช้ ยิ่งกว่านั้นการเลื่อนตำแหน่งบางตำแหน่งอาจถูกอิทธิพลของระบบอุปถัมภ์บีบบังคับให้จำต้องปฏิบัติตามก็มี

โดยความหมายของการเลื่อนตำแหน่งข้าราชการครุ นั้น อาจกล่าวได้ว่าเป็นการสั่งให้ข้าราชการครูได้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น โดยมอบทั้งอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

พร้อมทั้งการได้รับเงินเดือนในระดับสูงขึ้น ทั้งนี้การเลื่อนตำแหน่งข้าราชการครูอาจจะให้ดำรงตำแหน่งสายงานเดิมหรือต่างสายงานก็ได้ ฉะนั้นการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการครูจึงถือเป็นหน้าที่ขององค์การกลางที่จะพัฒนาข้าราชการครูให้สามารถพัฒนาตนเองและพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการยึดหลักเกณฑ์ทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับการเลื่อนตำแหน่งคือ หลักความรู้ ความสามารถ หลักอาวุโส หลักความรู้ความสามารถ และอาวุโส และหลักระบบอุปถัมภ์ เมื่อมีหลักเกณฑ์พื้นฐานแล้วก็ควรจะสร้างหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนตำแหน่งเฉพาะสายงานนั้น ๆ พร้อมกันไปด้วย

ความก้าวหน้าของข้าราชการครูสายผู้สอน

ข้าราชการครูสายผู้สอนมีโอกาที่จะก้าวหน้าในวิชาชีพ โดยสามารถที่จะเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นโดยได้รับเงินเดือนสูงสุดถึงระดับ 9 ได้ทุกคน สำหรับหนทางความก้าวหน้าของข้าราชการครูสายผู้สอนนั้น แบ่งเป็น 3 ลักษณะคือ (สายชั้น ผาน้อย และคนอื่น ๆ. ม.ป.ป. : 13 - 14)

ลักษณะที่ 1 เลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น โดยใช้คุณวุฒิเป็นองค์ประกอบในการพิจารณา เช่น ผู้ดำรงตำแหน่งครู 1 ซึ่งมีวุฒิป.กศ. หรือ ปวช. หากได้รับวุฒิป.กศ.สูง หรือ ปวส. ในสาขาที่ ก.ค. รับรอง และเป็นการได้รับวุฒิป.กศ.หลังจากการบรรจุแต่งตั้ง ก็สามารถปรับวุฒิและปรับตำแหน่งเป็นครู 2 ได้ หรือเป็นครู 2 อยู่แล้วพยายามเรียนจนได้วุฒิปริญญาตรี ก็สามารถปรับตำแหน่งเป็นอาจารย์ 1 และหากเงินเดือนยังไม่ถึงขั้นต่ำของระดับ 3 ก็สามารถปรับเงินเดือนถึงขั้นต่ำของระดับ 3 ได้

ลักษณะที่ 2 เลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น โดยใช้ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน เช่น ดำรงตำแหน่งครู 2 โดยไม่ได้รับวุฒิปริญญาตรี และดำรงตำแหน่งครู 2 มาไม่น้อยกว่า 2 ปี มีผลการปฏิบัติงานย้อนหลังไม่น้อยกว่า 2 ปี ผ่านเกณฑ์ประเมินตามที่ ก.ค. กำหนด ก็สามารถเลื่อนและแต่งตั้งเป็นอาจารย์ 1 ได้ หรือดำรงตำแหน่งอาจารย์ 1 มาไม่น้อยกว่า 4 ปี เงินเดือนถึงขั้นต่ำของระดับ 5 มีผลการปฏิบัติงานย้อนหลังไม่น้อยกว่า 2 ปี และผ่านเกณฑ์ประเมินของ ก.ค. ก็สามารถเลื่อนและแต่งตั้งเป็นอาจารย์ 2 ได้

ลักษณะที่ 3 เลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น โดยใช้ความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน ความชำนาญหรือความเชี่ยวชาญ มีผลงานทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและผ่านการประเมินตามเกณฑ์และวิธีการของ ก.ค. ก็ให้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นได้ เช่น ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 อาจารย์ 2 ระดับ 7 (อาวุโส) อาจารย์ 3 ระดับ 6 - 8 และอาจารย์ 3 ระดับ 9 เป็นต้น ซึ่งความก้าวหน้าของข้าราชการครูในลักษณะนี้เรียกกันง่าย ๆ ว่า “เป็นการทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่ง” เช่น ตำแหน่งอาจารย์ 2 รับเงินเดือนในระดับ 5 - 6 (7) หรือเมื่อทำผลงานเป็นอาจารย์ 3 รับเงินเดือนในระดับ 6 - 8 (9)

สำหรับการเลื่อนตำแหน่งในลักษณะที่ 3 นี้ จะเห็นได้ว่าต้องใช้ความชำนาญหรือความเชี่ยวชาญ มีผลงานทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและประการสำคัญต้องผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด

กล่าวโดยสรุป การเลื่อนตำแหน่งข้าราชการครูผู้สอน ก.ค. กำหนดนโยบายในการให้ปรับและเลื่อนตำแหน่งเป็นการเฉพาะตัว ปรับและเลื่อนให้รับเงินเดือนถึงระดับ 9 ได้ทุกตำแหน่งโดยอาศัยการปฏิบัติงานในหน้าที่

การจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อปรับและเลื่อนตำแหน่ง

การจัดทำผลงานทางวิชาการในปัจจุบันนี้อยู่ในความสนใจของข้าราชการครูโดยทั่วไป ทั้งนี้เนื่องจากตามเกณฑ์ของ ก.ค. ได้กำหนดให้ข้าราชการครูต้องเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อประกอบการพิจารณาและเลื่อนตำแหน่งข้าราชการครูด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ ก.ค. ได้แก้ไขกฎ ก.ค. ให้อาจารย์ 2 สามารถรับเงินเดือนในระดับ 7 ได้ ก็ยังทำให้ข้าราชการครูให้ความสนใจในการจัดทำผลงานทางวิชาการมากยิ่งขึ้น แต่การจัดทำผลงานทางวิชาการนั้นหากพิจารณาตามประเภทตำแหน่งของข้าราชการครูตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523 แล้ว จะต้องเป็นตำแหน่งที่มีใช้กำหนดตามโครงสร้างหรือตามปริมาณและคุณภาพของงาน แต่จะเป็นตำแหน่งประเภทที่สามารถปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งและเลื่อนตำแหน่งหรือได้รับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้นตามความสามารถของบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งนั้น และเป็นตำแหน่งในระดับสูงคือ รับเงินเดือนในระดับ 7 ขึ้นไปเท่านั้น

1. ตำแหน่งข้าราชการครูที่จะต้องเสนอผลงานทางวิชาการ

ตำแหน่งข้าราชการครูที่จะต้องเสนอผลงานทางวิชาการมีอยู่ 3 ประการคือ

1.1 ตำแหน่งผู้สอน ได้แก่ อาจารย์ 2 (ระดับ 5 - 6) ปรับให้ได้รับเงินเดือนในระดับ 7 อาจารย์ 2 (ระดับ 5 - 6) ปรับให้เป็นอาจารย์ 3 รับเงินเดือนระดับ 6 - 8 ปรับให้ได้รับเงินเดือนระดับ 9 และตำแหน่งทางวิชาการเฉพาะสถาบันการศึกษาซึ่งเปิดสอนในระดับปริญญา ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

1.2 ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ ได้แก่ การปรับตำแหน่งศึกษานิเทศก์ 5 หรือ 6 ให้เป็นศึกษานิเทศก์ 7 การปรับศึกษานิเทศก์ 6 หรือ 7 ให้เป็นศึกษานิเทศก์ 8 และการปรับตำแหน่งศึกษานิเทศก์ 7 หรือ 8 ให้เป็นศึกษานิเทศก์ 9

1.3 ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ การปรับเงินเดือนให้สูงขึ้นอีก 1 ระดับตามความรู้ความสามารถเฉพาะตัวของผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นไปตามกฎ ก.ค. ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2525) ข้อ 3 ในกฎ ก.ค. ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2535) ข้อ 4 ดังนี้ อาจารย์ใหญ่ระดับ 6 - 7 ปรับให้รับเงินเดือนระดับ 8 ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน 6 - 7 ปรับให้ได้รับเงินเดือนระดับ 8 และผู้อำนวยการโรงเรียนระดับ 7 - 8 ปรับให้ได้รับเงินเดือนระดับ 9

2. เหตุผลที่ข้าราชการครูต้องเสนอผลงานทางวิชาการ

ก.ค. กำหนดให้ข้าราชการครูต้องเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอปรับและเลื่อนตำแหน่งหรือเพื่อให้ได้รับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้นนั้น มีดังนี้

2.1 เนื่องจากข้าราชการครูตำแหน่งผู้สอน ศึกษานิเทศก์หรือผู้บริหารสถานศึกษาเป็นตำแหน่งซึ่งปฏิบัติงานด้านวิชาการที่ต้องอาศัยความรู้ ทักษะหรือความชำนาญ และความเชี่ยวชาญงานจึงจะสัมฤทธิ์ผลอย่างมีประสิทธิภาพ การเลื่อนตำแหน่งหรือให้ได้รับเงินเดือนให้สูงขึ้นจึงต้องปรับและเลื่อน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวในการปฏิบัติงานให้เกิดสัมฤทธิ์ผล มีความชำนาญหรือความเชี่ยวชาญและผลงานทางวิชาการ

2.2 ตำแหน่งข้าราชการครูที่ ก.ค. กำหนดให้จัดทำผลงานทางวิชาการนั้น เป็นตำแหน่งที่รับเงินเดือนระดับ 7 ขึ้นไป เป็นตำแหน่งทางวิชาการระดับสูงในระดับผู้อำนวยการหรือผู้เชี่ยวชาญ จำเป็นต้องแสดงความสามารถออกมาให้ปรากฏ

2.3 เนื่องจากลักษณะงานที่ปรากฏของข้าราชการครูจะต้องปฏิบัติงาน

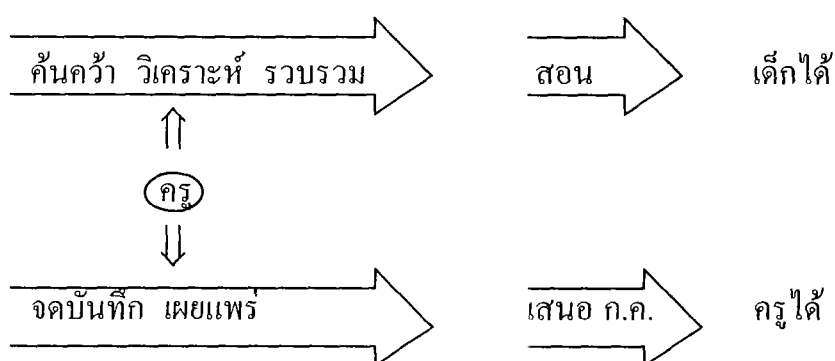
วิชาการเป็นหลัก ผู้ซึ่งเป็นข้าราชการในระดับสูงจึงต้องแสดงความสามารถให้ปรากฏว่า เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ สามารถนำความรู้เป็นหลักการมุ่งใจหรือเสริมแรงที่จะให้ ข้าราชการครูตั้งใจปฏิบัติงานให้เข้าเกณฑ์ที่จะได้รับการปรับและเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น หรือได้รับการปรับเงินเดือนให้สูงขึ้นได้

กล่าวโดยสรุปจากความสำคัญของการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อปรับเลื่อน ตำแหน่งสำนักงาน ก.ค. ได้มีแนวคิดในการเสนอผลงานทางวิชาการสำหรับข้าราชการครู สำนักงาน ก.ค. (2535 ก : 1 - 3) ได้กล่าวความสำคัญของแนวความคิดพอสรุปได้ว่า การเสนอผลงานทางวิชาการสำหรับข้าราชการครูเพื่อประกอบการปรับตำแหน่ง และเลื่อน ตำแหน่งหรือให้ได้รับเงินเดือนระดับที่สูงขึ้นนั้น ก.ค. กำหนดให้เสนอเฉพาะกรณีการปรับ และเลื่อนตำแหน่งที่ ก.ค. กำหนดตามความสามารถเฉพาะตัวอันได้แก่ ตำแหน่งผู้สอน ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารสถานศึกษาเท่านั้น ไม่ใช่การปรับและเลื่อนในตำแหน่งซึ่ง กำหนดตามโครงสร้างหรือตามปริมาณและคุณภาพของงาน การเสนอผลงานทางวิชาการ เพื่อการปรับตำแหน่งดังกล่าวนี้ ก.ค. กำหนดเฉพาะตำแหน่งระดับสูง คือ ตำแหน่งซึ่ง รับเงินเดือนในระดับ 7 ขึ้นไปเท่านั้น เพราะถือว่าเป็นตำแหน่งที่ต้องใช้ความชำนาญมาก หรือความเชี่ยวชาญ สำหรับแนวคิดที่ว่าทำไมจึงต้องกำหนดให้ข้าราชการครูตำแหน่ง ดังกล่าวต้องเสนอผลงานทางวิชาการนั้น ก็เพราะว่าตำแหน่งข้าราชการครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์และผู้บริหารสถานศึกษาเป็นตำแหน่งซึ่งปฏิบัติงานทางวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตำแหน่งในระดับสูงซึ่งปฏิบัติงานที่ต้องใช้ความรู้ ทักษะหรือความชำนาญการ และความเชี่ยวชาญผลงานทางวิชาการจะเป็นตัวชี้หนึ่งซึ่งแสดงว่า ผู้นั้นมีความรู้และความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญ ด้วยเหตุนี้ ก.ค. จึงกำหนดให้เสนอผลงานทางวิชาการเพื่อประกอบการ พิจารณาด้วย

ส่วนผลงานทางวิชาการที่ข้าราชการครูจัดทำนั้น มีแนวคิดว่าจะต้องเป็นผลงาน ทางวิชาการที่เกิดจากการปฏิบัติงานในหน้าที่และจะต้องเป็นผลงานที่มีมาตรฐานและมี ประโยชน์ตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนดเป็นสำคัญ

ความหมายและความสำคัญของผลงานทางวิชาการ

ครูเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการสั่งสอนเยาวชนของชาติให้มีความรู้ มีคุณธรรมและค่านิยมที่ดีต่าง ๆ ครูจึงต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ใหม่ ๆ ที่ได้ผลมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน หรืองานในหน้าที่ของตนอยู่เสมอ (ธีระชัย บุรณโชติ. 2532 : 1 - 1) ผลจากการศึกษาค้นคว้าดังกล่าวนี้คือ ผลงานทางวิชาการที่ข้าราชการครูสามารถนำมาเป็นผลงานเสนอ ก.ค. เพื่อขอปรับปรุงกำหนด ตำแหน่งหรือเลื่อนตำแหน่งหรือระดับเงินเดือนให้สูงขึ้นได้ ผลงานวิชาการจึงเป็นผลงานที่ได้จากการปฏิบัติงานตามหน้าที่ปกติของครู (กุลวนิดา ตุงคะเศรษฐี. 2530 : 16) ผลงานทางวิชาการควรเป็นผลงานที่สะสมมาเรื่อย ๆ เมื่อมีมากพอก็รวบรวมนำเสนอเพื่อขอเลื่อน ตำแหน่งหรือระดับ (ธานี สมบูรณ์ และ วิโรจน์ สารรัตนา. 2532 : 149) ซึ่งสามารถแสดงแผนภูมิการสร้างผลงานทางวิชาการได้ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิการสร้างผลงานทางวิชาการ

สำหรับความหมายการทำผลงานทางวิชาการสำหรับสายงานการสอน

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) ได้ให้ความหมายว่า คือเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสอนและแสดงถึงความสามารถหรือความเชี่ยวชาญในด้านนั้น รวมถึงผลงานใน ลักษณะอื่นซึ่งใช้ประโยชน์ในการสอนหรือความเชี่ยวชาญในด้านนั้น รวมถึงผลงานใน ลักษณะอื่นซึ่งใช้ประโยชน์ในการสอนหรือการศึกษาได้เป็นอย่างดี เช่น สิ่งประดิษฐ์

ผลงานด้านศิลปะ หรือนวัตกรรมทางการศึกษา โดยมีหลักฐานรายละเอียดต่าง ๆ ประกอบ เพื่อแสดงให้เห็นคุณค่าของผลงานนั้น ๆ ด้วย

ลักษณะของผลงานทางวิชาการ

ผลงานทางวิชาการที่ข้าราชการครูสามารถนำมาประกอบการขอเลื่อนตำแหน่ง หรือระดับได้จะต้องมีลักษณะตามที่ ก.ค. กำหนด ดังนี้ (แนวคิดในการจัดทำผลงานทาง วิชาการสำหรับข้าราชการครู. 2533 : 5 - 6)

1. เป็นผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ของข้าราชการครูผู้นั้น คือ ถ้าเป็นครูสายผู้สอน ผลงานทางวิชาการจะต้องเป็นผลงานที่จัดทำขึ้นเพื่อปฏิบัติการสอน ในสาขาวิชาที่สอน ซึ่งอาจเป็นแผนการสอน เอกสารประกอบการสอน เอกสารประกอบการ เรียน ตำรา หรือชุดการสอน เป็นต้น

2. ผลงานทางวิชาการนั้นต้องได้มาตรฐาน คือ ต้องมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด

3. ผลงานทางวิชาการนั้นจะต้องเป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะต่อนักเรียน นักศึกษา ตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนดไว้

ประเภทของผลงานทางวิชาการ

การที่ผลงานทางวิชาการมีลักษณะเป็นผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของ ข้าราชการครูแต่ละตำแหน่ง ผลงานทางวิชาการจึงมีหลากหลายประเภท และมีผู้จำแนก ผลงานทางวิชาการออกเป็นประเภทต่าง ๆ คือ

สมเชาว์ เกษประทุม (2529 : 17 - 18) ได้จำแนกผลงานทางวิชาการออกเป็น 9 ประเภท ซึ่งสอดคล้องกับ วิเชียร เกษประทุม (ม.ป.ป. : 2 - 3) คือ เอกสารประกอบการสอน เอกสารคำสอน หนังสือ บทความทางวิชาการ ตำรา ผลงานวิจัย งานวิจารณ์ หนังสือทางวิชาการ รายงานโครงการในการจัดกิจกรรมในสาขาหรือวิชาต่าง ๆ และ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ซึ่งโดยปกติหมายถึง สิ่งประดิษฐ์หรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณค่า

อ้อม ประนอม (2529 : 18) ได้แบ่งผลงานทางวิชาการออกเป็น 11 ประเภทคือ เอกสารประกอบการสอน การเรียบเรียงตำรา การแต่งตำรา งานแปล งานวิจัย อุปกรณ์ การสอน บทความทางวิชาการที่เสนอในที่ประชุมทางวิชาการ บทความทางวิชาการที่ได้

รับการตีพิมพ์ในวารสาร งานวิจารณ์หนังสือทางวิชาการ รายงานโครงการจัดกิจกรรม และผลงานทางวิชาการอื่น ๆ ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันในเชิงวิชาการ

ถวัลย์ มาศจรัส (2532 : 16 - 17) กล่าวว่า ผลงานทางวิชาการที่ กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้สรุปไว้มี 17 ประเภท คือ คู่มือสำหรับครู หนังสืออ่านเพิ่มเติม หนังสือส่งเสริมการอ่าน รายงานการศึกษา รายการ การวิจัย รายงานการศึกษาค้นคว้า รายงานการวิเคราะห์ สื่อการเรียนการสอน ชุดการสอน เกมและเพลงส่งเสริมการสอน บทเรียนสำเร็จรูป บทความทางวิชาการ รายงานโครงการ แบบฝึกหัด ตำราหรือแบบเรียน งานแปล และเอกสารคำสอน

ศิริราช อำไพภักดิ์ (2533 ข : 27 - 30) ได้จำแนกผลงานทางวิชาการออกเป็น 7 ประเภทคือ เอกสารประกอบการสอน หนังสือ ตำรา บทความทางวิชาการ งานแปล งานวิจัย และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือการสร้างสรรค์ เช่น เครื่องมือวัดผล บทเรียนประเภทต่าง ๆ พจนานุกรม สารานุกรม เป็นต้น และผลงานประเภทบริการทาง วิชาการ เช่น การเป็นบรรณาธิการและสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ เป็นต้น

สำนักงาน ก.ค. (แนวคิดในการจัดทำผลงานทางวิชาการสำหรับข้าราชการครู. 2533 : 6) ได้จัดประเภทของผลงานทางวิชาการออกเป็น 2 ประเภทคือ ผลงานทาง วิชาการที่เป็นเอกสาร ได้แก่ ตำรา หนังสือ แบบเรียน ชุดการสอน เอกสารคำสอน เอกสารประกอบการสอน ผลงานการศึกษาวิเคราะห์ วิจัย คู่มือครู หนังสืออ่านเพิ่มเติม หนังสืออ่านประกอบ หนังสืออ่านประกอบในการประชุมสัมมนา และอีกประเภทหนึ่ง คือ ผลงานทางวิชาการที่ไม่เป็นเอกสาร ได้แก่ สิ่งประดิษฐ์ทางศิลปกรรม นวัตกรรม ทางการศึกษา เครื่องทุ่นแรง หรือสิ่งประดิษฐ์อื่น ๆ

จะเห็นได้ว่า ผลงานทางวิชาการมีอยู่หลายประเภทที่ข้าราชการครูสามารถเลือก พิจารณาจัดทำได้ตามความเหมาะสมกับหน้าที่ที่ปฏิบัติ ซึ่งโดยสรุปแล้วผลงานทางวิชาการ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ดังนี้คือ

1. ผลงานทางวิชาการประเภทเอกสาร ได้แก่

1.1 ตำรา หรืองานแต่ง หรืองานเรียบเรียง หมายถึง เอกสารที่ใช้ใน การสอนวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะที่ได้เรียบเรียงขึ้นอย่างมีระบบ

1.2 หนังสือ หมายถึง เอกสารทางวิชาการหรือกึ่งวิชาการที่ได้เรียบเรียงขึ้น อย่างมีระบบ มีการพิมพ์เผยแพร่ แบ่งออกเป็น

1.2.1 หนังสือเรียน หรือแบบเรียน หรือแบบฝึกหัด หมายถึง เอกสารที่จัดทำรูปเล่มใช้สำหรับการเรียน มีสาระตรงตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร

1.2.2 หนังสือเสริมประสบการณ์ หมายถึง หนังสือที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนใช้ประกอบการเรียนการสอน แต่ไม่ได้กำหนดเป็นหนังสือเรียนหรือแบบเรียน แบ่งออกเป็น

1.2.2.1 หนังสืออ่านนอกเวลา

1.2.2.2 หนังสืออ่านเพิ่มเติม

1.2.2.3 หนังสือส่งเสริมการอ่าน

1.2.2.4 หนังสืออ่านประกอบ

1.2.2.5 หนังสืออ้างอิง

1.2.3 หนังสืออื่น ๆ

1.3 คู่มือครู หมายถึง เอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการสอน

1.4 ผลงานวิจัย หมายถึง เอกสารงานศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบ และมีความมุ่งหมายอย่างแน่นอน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือหลักการบางอย่างที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือการนำวิชาการนั้นมาประยุกต์ใช้

1.5 เอกสารประกอบการสอน หมายถึง เอกสารที่ใช้ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรที่ใช้ในสถานศึกษา

1.6 เอกสารคำสอน หมายถึง เอกสารคำบรรยายที่ใช้สอนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรที่ใช้ในสถานศึกษา

1.7 บทความทางวิชาการ หมายถึง เอกสารที่จัดทำขึ้นในลักษณะที่เป็น การวิเคราะห์หรือเสนอแนวคิดใหม่ ๆ จากพื้นฐานทางวิชาการนั้น ๆ และได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการในวิชาชีพนั้น ๆ หรือในหนังสือรวมบทความทางวิชาการ ซึ่งเสนอต่อที่ประชุมสัมมนาก็ได้

1.8 งานแปล หมายถึง การถอดความจากตำราหรือเอกสาร จากภาษาหนึ่ง เป็นอีกภาษาหนึ่งให้ได้ใจความถูกต้องตรงตามต้นฉบับเดิม

1.9 รายงานการศึกษาค้นคว้า หมายถึง รายงานการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน หรือเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่

1.10 รายงานการศึกษารายกรณี หมายถึง รายงานการเฝ้าติดตามพฤติกรรมของนักเรียนบางคนหรือบางกลุ่มที่มีพฤติกรรมแปลกไปจากคนอื่น ๆ เพื่อชี้ให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในระยะต่าง ๆ

1.11 รายงานการวิเคราะห์ หมายถึง รายงานการศึกษาเรื่องหรือสิ่งที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่หรือการเรียนการสอน โดยแยกแยะออกเป็นส่วนย่อยเพื่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องหรือสิ่งนั้น ๆ อย่างง่าย

1.12 รายงานโครงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง เอกสารรายงานผลงานของโครงการที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอน

1.13 บทเรียนสำเร็จรูป หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

2. ผลงานทางวิชาการประเภทที่ไม่เป็นเอกสาร ได้แก่

2.1 นวัตกรรมทางการศึกษา หมายถึง สิ่งประดิษฐ์หรือวิธีการปฏิบัติใหม่ ๆ ทางการศึกษา

2.2 เทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง ผลการประดิษฐ์ทางการศึกษาที่ได้นำไปใช้ในกรณีต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย เช่น

2.2.1 สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ระบบการนำวัสดุอุปกรณ์และวิธีการมาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.2 ชุดการสอน หมายถึง การนำสื่อการเรียนรู้หลาย ๆ ชนิดมาผสมผสานกันตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหน่วย

2.3 ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หมายถึง ผลงานอย่างอื่นนอกจากที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งโดยปกติหมายถึง สิ่งประดิษฐ์หรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณค่า เช่น เครื่องทุ่นแรง ผลงานทางศิลปะ

ขั้นตอนในการจัดทำผลงานทางวิชาการ

การจัดทำผลงานทางวิชาการที่จะได้ผลดีนั้น จะต้องมียุทธวิธีที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องจากความรู้ ความเข้าใจงานในหน้าที่และทักษะในการปฏิบัติงานนั้น ซึ่งแสดงถึงความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ซึ่งได้มีผู้เสนอขั้นตอนในการจัดทำผลงานทางวิชาการไว้ ดังนี้

อ้อม ประนอม (2529 : 20) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการเขียนผลงานทางวิชาการที่ดีและมีพลังที่เรียกว่า Power มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นวางแผนการเขียน (planning) ขั้นนี้เป็นการวางแผนว่าจะเขียนเรื่องใด มีหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยอย่างไร ในแต่ละหัวข้อจะเสนอแนวคิดสาระอะไรบ้าง เป็นแนวคิดหลักและความคิดรวบยอด

2. ขั้นรวบรวมแนวคิดหรือข้อมูล (organizing) ขั้นนี้เป็นการประมวลหลักการ ทฤษฎีเพื่อนำไปวิเคราะห์ แยกแยะ และนำข้อมูลต่าง ๆ มาจัดลำดับก่อนหลัง

3. ขั้นลงมือเขียน (writing) ขั้นนี้เป็นการเสนอแนวคิดที่ได้วางแผนไว้ คำนึงถึงความคิดหลักของเรื่องให้เป็นเอกภาพ ถ่ายทอดให้น่าเชื่อถือ น่าอ่าน ด้วยการใช้ภาษาประสานแนวคิดให้ต่อเนื่องกัน เรียกว่า ให้มีสัมพันธภาพ และสรุปสาระหรือสะท้อนให้เป็นแนวคิดของผู้เขียนอย่างชัดเจน

4. ขั้นตรวจสอบประเมินผล (evaluating) ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบอ่านบทความ พร้อมทั้งปรับปรุงข้อความและภาษาให้ดีขึ้น

5. ขั้นลงมือเขียนใหม่ (rewrite) ขั้นนี้เป็นการกลั่นกรองสำนวนให้กระชับ ให้มีเอกภาพ สัมพันธภาพ และสารัตถภาพ กล่าวคือ เขียนให้ได้ราบรื่นและได้สาระ

ธีระชัย บุรณโชติ (2532 : 5 - 44) กล่าวว่า ในการเขียนผลงานทางวิชาการมีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานในหน้าที่ ขั้นนี้ศึกษางานในหน้าที่ว่ามีปัญหาอะไร ควรจะค้นคว้าหรือพัฒนาผลงานทางวิชาการประเภทใด จึงจะแก้ปัญหานั้นได้

2. ขั้นกำหนดวัตถุประสงค์ ขั้นนี้กำหนดว่าในการศึกษาค้นคว้าหรือพัฒนาผลงานทางวิชาการนั้นเพื่อวัตถุประสงค์อะไร

3. ขั้นดำเนินการ ขั้นนี้กำหนดว่ามีวิธีในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าหรือพัฒนาผลงานทางวิชาการได้อย่างไร แล้วดำเนินการตามวิธีที่ได้เลือกไว้

4. ขั้นนำผลงานทางวิชาการไปทดลองใช้ ในขั้นนี้เมื่อได้ผลงานทางวิชาการที่ศึกษาค้นคว้าหรือพัฒนาขึ้นมาแล้ว ต้องมีการนำไปทดลองใช้ และได้ผลอย่างไร

วีระ ดันตระกูล และ ปรีชา นิพนธ์พิทยา (2533 : 89 - 90) กล่าวถึงการสร้างผลงานทางวิชาการว่ามีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหา เป็นการศึกษาว่าในปัจจุบันการปฏิบัติงานมีปัญหาอย่างไร แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดลำดับความสำคัญ ในขั้นนี้จะได้เนื้อหา/จุดประสงค์ เป้าหมายที่จะจัดทำผลงานทางวิชาการ

2. ขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการศึกษาในแต่ละปัญหาที่มี จะหาแนวทางแก้ไขได้อย่างไรบ้าง ในขั้นนี้สามารถกำหนดประเภทของผลงานทางวิชาการที่จะจัดทำให้สอดคล้องกับเนื้อหาและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

3. ขั้นการวางแผนสร้างผลงานทางวิชาการ เป็นการกำหนดวัสดุอุปกรณ์ วิธีการ ระยะเวลา จนถึงงบประมาณที่จะใช้ในการสร้างผลงานทางวิชาการ

4. ขั้นการผลิตและทดลองใช้ เป็นการดำเนินการตามแผนที่วางไว้ และนำผลงานที่สร้างขึ้นนั้นไปทดลองใช้

5. ขั้นการนำผลงานวิชาการไปใช้ เป็นการนำผลงานทางวิชาการที่ได้ทดลองใช้จนได้ผลเป็นที่น่าพอใจแล้วไปเผยแพร่

6. ขั้นการประเมินผลงานทางวิชาการ เมื่อมีการนำผลงานทางวิชาการไปใช้แล้วต้องมีการติดตามประเมินผลการใช้ด้วย เพื่อจะได้ปรับปรุงหรือพัฒนาผลงานทางวิชาการนั้นให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

สำนักงาน ก.ค. (2533 : 4) ได้เสนอขั้นตอนในการจัดทำผลงานทางวิชาการไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการวางแผนการจัดทำผลงานทางวิชาการ เป็นการพิจารณาว่าจะทำผลงานทางวิชาการประเภทใด หัวข้อใด และจะอย่างไร โดยพิจารณาดำเนินการดังนี้

1.1 พิจารณาว่าตนดำรงตำแหน่งอะไร มีหน้าที่และความรับผิดชอบอะไร เพื่อจะได้พิจารณาต่อไปว่า ควรจะทำผลงานทางวิชาการประเภทใดให้ตรงหรือสอดคล้องกับหน้าที่และความรับผิดชอบสำหรับตำแหน่งนั้น ๆ

1.2 ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับงานที่ตนปฏิบัติ เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขให้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำผลงานทางวิชาการ

1.3 แสวงหาความรู้ เทคนิควิธีการหรือนวัตกรรมที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ เพื่อเป็นสิ่งนำไปสู่ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความสามารถที่จะนำไปใช้ในการจัดทำผลงานทางวิชาการ

1.4 กำหนดประเภทของผลงานทางวิชาการและหัวข้อเรื่องที่จะจัดทำโดยพิจารณาถึงความถนัด ความสนใจ และปัญหาเกี่ยวกับงานหน้าที่ความรับผิดชอบ

1.5 กำหนดแผนในการจัดทำผลงานทางวิชาการ โดยกำหนดการปฏิบัติงานในการจัดทำผลงานทางวิชาการออกเป็นงานหรือกิจกรรมเป็นขั้นตอน และกำหนดตารางเวลาไว้เป็นแนวทางในการจัดทำอย่างมีระบบ

2. ขั้นการจัดทำผลงานทางวิชาการ เป็นการหลอมรวมความคิด ความรู้ ประสบการณ์ รวมทั้งความชำนาญการหรือความเชี่ยวชาญที่มี ดำเนินการให้เกิดผลงานทางวิชาการขึ้น โดยดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

2.1 กำหนดหัวข้อเรื่อง คือ การกำหนดเรื่องที่จะจัดทำผลงานทางวิชาการ โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ และประโยชน์ในการนำผลงานทางวิชาการไปใช้

2.2 แบ่งลำดับงานในการจัดทำผลงานทางวิชาการ คือ การกำหนดว่าจะแบ่งการจัดทำผลงานทางวิชาการออกเป็นกี่ขั้นตอน เช่น การจัดทำชุดการสอน จะต้องพิจารณาว่าควรแบ่งเนื้อหาออกเป็นกี่ตอน หรือหากจะทำการวิจัยจะต้องพิจารณาว่าจะแบ่งออกเป็นกี่ขั้นตอน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำผลงานทางวิชาการ

2.3 กำหนดโครงสร้างของแต่ละตอน คือ การกำหนดโครงสร้างว่าในแต่ละตอนจะประกอบด้วยอะไรบ้าง

2.4 จัดทำรายละเอียดของแต่ละตอน คือ การจัดทำรายละเอียดในแต่ละตอนตามที่กำหนดไว้ ปกติจะกำหนดเป็นแผนปฏิบัติการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำชุดการสอน

2.5 จัดพิมพ์และการรวมเล่ม คือ การจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้ในการจัดพิมพ์และรวมเล่ม ควรพิมพ์ที่โรงพิมพ์ แต่จะพิมพ์อัดสำเนา หรือพิมพ์กระดาษธรรมดาแล้วถ่ายสำเนาก็ได้

3. ขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้ เป็นการนำไปสู่การใช้ประโยชน์ของผลงานทางวิชาการที่ได้ทำขึ้นเพื่อแสดงว่าเมื่อได้จัดทำขึ้นแล้วได้นำไปใช้และได้ผลจริง ๆ

3.1 เตรียมการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ โดยทั่วไปจะเตรียมการดังนี้

3.1.1 การเตรียมชุดหรือเอกสารผลงานทางวิชาการให้พร้อม

3.1.2 เตรียมแบบประเมินผลการใช้

3.1.3 วางแผนการนำไปใช้และการประเมินผล

3.2 นำผลงานทางวิชาการไปใช้ ซึ่งจะต้องคำนึงถึง

3.2.1 วิธีการ

3.2.2 มีระบบการประเมินผลการนำไปใช้ที่เชื่อถือได้

3.2.3 มีการวิเคราะห์และรายงานผลการนำผลงานทางวิชาการไปใช้

4. ขั้นการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ เป็นการทำให้ผลงานทางวิชาการที่ได้จัดทำขึ้นให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย เป็นการแสดงคุณค่าและประโยชน์ของผลงานทางวิชาการให้ประจักษ์ต่อบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง และเป็นการวัดคุณค่าและประโยชน์ของผลงานทางวิชาการได้ว่าดีแค่ไหน และมีประโยชน์อย่างไร ดำเนินการได้โดย

4.1 เสนอผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เพื่อทราบหรือขอความเห็นชอบในการนำไปเผยแพร่

4.2 นำเสนอในที่ประชุมกลุ่ม หรือที่ประชุมทางวิชาการหรือเสนอผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูในโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน ที่ประชุมสัมนา เป็นต้น

4.3 เผยแพร่ทางสื่อมวลชน เช่น นิตยสารทางวิชาการ เป็นต้น

5. ขั้นนำเสนอผลงานทางวิชาการ เป็นขั้นตอนที่เห็นว่าผลงานทางวิชาการที่ได้จัดทำขึ้นและนำไปใช้ได้ผลมีมาตรฐานเพียงพอที่จะนำเสนอให้ ก.ค.พิจารณาประกอบการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง หรือรับเงินเดือนในระดับสูงขึ้นดำเนินการดังนี้

5.1 จัดทำคำขอตามแบบที่ ก.ค. กำหนด

5.2 รวบรวมผลงานทางวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย

5.2.1 ผลงานทางวิชาการเพื่อเสนอ ก.ค. จำนวน 4 ชุด

5.2.2 รวบรวมผลการวิเคราะห์หรือวิจัยการประเมินผลการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ จำนวน 4 ชุด

5.3 คำชี้แจงเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการที่แสดงให้เห็นว่าผลงานทางวิชาการนี้ได้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์อย่างไร ได้ดำเนินการอย่างไร มีการค้นคว้าปรับปรุงเป็นขั้นตอนอย่างไร วิจัยติดตามผลแล้วได้อย่างไร จำนวน 4 ชุด

จากการที่ได้มีผู้เสนอขั้นตอนในการจัดทำผลงานทางวิชาการดังกล่าว แม้ว่าขั้นตอนในการจัดทำของแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน แต่โดยส่วนรวมแล้วกระบวนการในการจัดทำจะเหมือนกัน ในกรณีที่ข้าราชการครูจะจัดทำผลงานทางวิชาการได้ สามารถที่

จะใช้ขั้นตอนที่สำนักงาน ก.ค. เสนอแนะไว้เป็นแนวทางในการจัดทำผลงานทางวิชาการได้ เพราะในแต่ละขั้นตอนได้แสดงรายละเอียดการดำเนินงานต่าง ๆ ให้เห็นได้ชัดเจน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการและวางแผนการจัดทำผลงานทางวิชาการ เป็นขั้นศึกษาปัญหา การปฏิบัติงาน หาแนวทางแก้ไขปัญหา แสวงหาความรู้ ข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำมาแก้ปัญหา กำหนดประเภทของผลงานทางวิชาการและวางแผนการที่จะจัดทำผลงานทางวิชาการ เมื่อ ดำเนินการในขั้นตอนนี้แล้วจะได้แผนการจัดทำผลงานทางวิชาการ

2. ขั้นการจัดทำผลงานทางวิชาการ เป็นขั้นดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ ตามแผนที่ได้วางไว้ เมื่อดำเนินการในขั้นตอนนี้แล้วจะได้ผลงานทางวิชาการ

3. ขั้นการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ เป็นขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้หรือ ทดลองใช้ มีการประเมินผลการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ เพื่อหาจุดบกพร่องซึ่งจะนำไปปรับปรุงผลงานทางวิชาการให้ดียิ่งขึ้น เมื่อดำเนินการในขั้นตอนนี้แล้วจะได้ผลงานทาง วิชาการฉบับสมบูรณ์

4. ขั้นการเผยแพร่และสร้างการยอมรับของผลงานทางวิชาการ เป็นขั้นตอน เผยแพร่ผลงานทางวิชาการให้บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องได้เห็นคุณค่าและประโยชน์ เมื่อ ดำเนินการในขั้นตอนนี้แล้ว ผลงานทางวิชาการที่จัดทำขึ้นนั้นจะถูกนำไปใช้ประโยชน์ และเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาชีพ

5. ขั้นนำเสนอผลงานทางวิชาการ เมื่อได้ผลงานทางวิชาการฉบับสมบูรณ์ และมีการเผยแพร่จนเป็นที่ยอมรับแล้วก็นำเสนอผลงานทางวิชาการนั้นเสนอ ก.ค. เพื่อประกอบการขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง ให้เป็นตำแหน่งที่มีระดับสูงขึ้น

กระบวนการเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3

ด้วยเหตุที่การเสนอผลงานทางวิชาการเป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดตำแหน่งเป็น อาจารย์ 3 คือในการกำหนดตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ต้องมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน และมีผลงานทางวิชาการด้วย ซึ่งมีกระบวนการดังนี้

1. ให้ข้าราชการครูผู้ขอตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 จัดทำคำขอหรือให้ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นจัดทำคำขอ โดยชี้แจงผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ในการนี้ผู้ขอ กำหนดตำแหน่งส่งผลงานทางวิชาการไปด้วย จำนวน 4 ชุด กรณีที่ผลงานทางวิชาการ เป็นประเภทที่ไม่ใช่เอกสาร จะต้องมีการรับรองของผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เอกสารชี้แจงหรือ

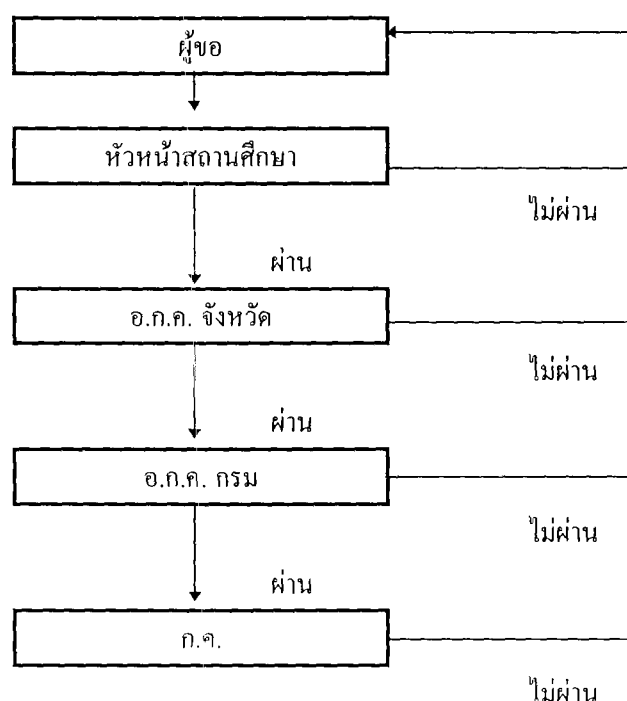
คู่มือการผลิต และการใช้เอกสารแสดงผลการทดลองใช้ รายงานผลการทดลองใช้ และ ผลงานทางวิชาการนั้นจะต้องมีส่วนประกอบครบถ้วนอยู่ในสภาพสมบูรณ์

2. หัวหน้าสถานศึกษารับรองผลการปฏิบัติงานตรวจสอบคุณสมบัติ และ ประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อเสนอให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามลำดับชั้น

3. อ.ก.ค. กรม เป็นผู้พิจารณากลับกรองตรวจสอบคุณสมบัติ ประเมินผลงาน ความชำนาญ/ความเชี่ยวชาญ และผลงานทางวิชาการ ในกรณี อ.ก.ค. กรม อาจตั้ง อนุกรรมการขึ้นเพื่อตรวจสอบและกลับกรองด้วยก็ได้

4. เมื่อผ่านการพิจารณาของ อ.ก.ค. กรม แล้ว ให้กรมนำเสนอ ก.ค. เพื่อ พิจารณาต่อไป โดยส่งผลงานทางวิชาการให้ ก.ค. พิจารณา 4 ชุด ซึ่งในการพิจารณา ก.ค. จะแต่งตั้งอนุกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน เพื่อตรวจสอบและประเมินความชำนาญ/ ความเชี่ยวชาญและผลงานทางวิชาการประกอบการพิจารณาของ ก.ค. หากผู้ใดมีคุณสมบัติ ครบถ้วน และผ่านการประเมินแล้ว ถือว่าผู้นั้นได้รับการคัดเลือกเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3

ซึ่งขั้นตอนในการประเมินสามารถเขียนเป็นแผนภาพลำดับขั้นตอนของการประเมิน ได้ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 แสดงขั้นตอนการประเมินของการขอเลื่อนตำแหน่งอาจารย์ 3

จากความสำคัญดังกล่าวสรุปได้ว่า ผลงานทางวิชาการมีหลายประเภท แต่ผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ของ ก.ค. ที่จะนำมาเสนอเพื่อประกอบการขอกำหนดตำแหน่งให้ได้เงินเดือนในระดับที่สูงขึ้นนั้น ก.ค. ได้กำหนดนโยบายไว้ในสาระสำคัญว่า จะต้องเป็นผลงานที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ของข้าราชการครูผู้สอน นอกจากนั้นผลงานจะต้องเป็นผลงานที่มีคุณภาพ และผลงานนั้นจะต้องเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ ถ้าหากผลงานทางวิชาการไม่เข้าเกณฑ์ทั้ง 3 ประการดังกล่าว ก็ถือว่าไม่เข้าเกณฑ์ของ ก.ค. ดังนั้นการที่จะกล่าวว่าผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูผู้สอนจะมีกี่ประเภทนั้น เป็นการให้แนวคิดให้มองเห็นว่าข้าราชการครูผู้สอนนั้นจะสามารถจัดทำผลงานทางวิชาการได้หลายประเภท แต่แท้ที่จริงแล้วจะขึ้นอยู่กับหน้าที่ของครูผู้สอนนั้นว่า มีหน้าที่สอนวิชาอะไร ชั้นไหน และมีความจำเป็นที่จะต้องจัดทำผลงานทางวิชาการประเภทใดเป็นสำคัญ

มาตรฐานกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3

ตำแหน่งอาจารย์ 3 เป็นตำแหน่งที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน การให้การศึกษา การอบรม ปกครองดูแล การให้คำแนะนำและแนะแนวการศึกษา การแนะแนวอาชีพและปัญหาต่าง ๆ แก่นักเรียน การบริการแก่สังคมและวิชาการด้านอื่น ๆ การทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม การศึกษาค้นคว้า วิจัย วิเคราะห์ นิเทศ วัดผล ประเมินผล เสนอแนะการปรับปรุงหลักสูตร เรียบเรียงเอกสารทางวิชาการ การใช้สื่อการเรียนการสอน การใช้เทคนิคและวิธีการใหม่ ๆ ทางการศึกษา เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบลักษณะงานที่ปฏิบัติ คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ความรู้ความสามารถที่ต้องการ และการให้ได้รับเงินเดือน ดังจะกล่าวต่อไปนี้ (วิสุทธิ ราตรี และ พูนสิน บุตรภักดี. 2532 : 13 - 15)

1. หน้าที่และความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสอนในลักษณะ
ผู้ชำนาญการ โดยมีความสามารถพิเศษในหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

1.1 ทำการสอนและอบรมความรู้สามัญและหรือวิชาชีพตามหลักสูตร

1.2 ให้บริการทางการศึกษา ส่งเสริมการเรียนการสอน และให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา

1.3 รับผิดชอบปกครองดูแลความประพฤติ การรักษาวินัยและสุขภาพดูแลการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนและนักศึกษาตามที่ได้รับมอบหมาย

1.4 ศึกษาค้นคว้า รวบรวมวิทยาการและประสบการณ์ใหม่ ๆ ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

1.5 ริเริ่มจัดทำสื่อการเรียนการสอนใหม่ ๆ ใช้ และเก็บรักษาสื่อการเรียนการสอนและเครื่องมืออุปกรณ์อื่น ๆ อย่างถูกต้อง

1.6 รักษาวินัย และประพฤตินเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนนักศึกษา

1.7 วิเคราะห์ วิจัย และนิเทศในสาขาที่ตนรับผิดชอบ

1.8 ให้คำแนะนำและแนะแนวต่าง ๆ แก่นักเรียนนักศึกษาและผู้ปกครอง

1.9 ให้บริการแก่ผู้ปกครองนักเรียน นักศึกษา และชุมชนในด้านวิชาการและด้านอื่น ๆ

1.10 ปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบ เช่น

1.10.1 ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงหรือเป็นที่ปรึกษาของครู - อาจารย์ในด้านปฏิบัติงานและด้านความประพฤติ

1.10.2 ทำหน้าที่แนะนำหรือฝึกอบรมครู - อาจารย์

1.10.3 ทำหน้าที่หัวหน้ารับผิดชอบในทางวิชาการ หรือหัวหน้าหมวดวิชา

1.10.4 ทำหน้าที่หัวหน้ารับผิดชอบในทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ประธานกลุ่มโรงเรียน

1.10.5 ทำหน้าที่รับผิดชอบงานวิชาการกลุ่มโรงเรียนหรือลักษณะงานที่ใกล้เคียงอย่างใดอย่างหนึ่ง

1.11 ปฏิบัติงานในลักษณะเฉพาะพิเศษตามลักษณะประเภทการศึกษา และระดับการศึกษา

1.12 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2. ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ครูผู้ทำหน้าที่สายปฏิบัติการสอนมีงานที่จะต้องปฏิบัติในลักษณะดังนี้

- 2.1 ทำหน้าที่สอนและอบรมความรู้สามัญและหรือวิชาชีพตามที่ได้รับมอบหมาย
- 2.2 อบรมศีลธรรม จรรยาบรรณ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม รวมทั้งแก้ไขปัญหาค่อบกพร่องทางด้านความประพฤติของนักเรียน และนักศึกษา
- 2.3 รับผิดชอบในกระบวนการเรียนการสอน เช่น การจัดทำโครงการสอน การเตรียมการสอน การวัดผลและประเมินผล เป็นต้น
- 2.4 ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย และนิเทศในสาขาวิชาที่รับผิดชอบ ตลอดจนรวบรวมวิทยาการ ประสพการณ์ใหม่ ๆ หรือเรียบเรียงตำราเอกสาร ผลงานทางวิชาการ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ออกเผยแพร่และปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 2.5 ปฏิบัติหน้าที่ให้บริการทางการศึกษาหรือส่งเสริมการเรียนการสอน เช่น การวางแผน จัดหาผลิต ควบคุมดูแล และบำรุงรักษาสื่อการเรียนการสอน เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ
- 2.6 เป็นที่ปรึกษาของผู้บริหารหรือหัวหน้าหน่วยงานในด้านการดำเนินการฝึกอบรมครูประจำการ
- 2.7 จัดบริการทางด้านวิชาการ โดยร่วมมือประสานงานกับฝ่ายวิชาการ ของสถานศึกษา หรือหน่วยงานอื่นในสาขาที่รับผิดชอบ หรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
- 2.8 ให้คำแนะนำและแนะแนวการศึกษา แนะนำอาชีพแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง ตลอดจนแนะแนวปัญหาต่าง ๆ แก่นักเรียนนักศึกษา ประชาชน เช่น ปัญหาชีวิต ปัญหาครอบครัว และปัญหาชุมชนอื่น ๆ ตลอดจนให้บริการสังคมในด้านอื่น ๆ เช่น เป็นที่ปรึกษา ให้ความรู้ เป็นผู้นำหรือร่วมกิจกรรมของสังคม
- 2.9 ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาหรือเป็นที่ปรึกษาของครู - อาจารย์ในด้านการปฏิบัติงานด้านความประพฤติ โดยการแนะนำฝึกอบรม
- 2.10 ทำหน้าที่รับผิดชอบในทางวิชาการ เป็นหัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าหมวดวิชา ประธานกลุ่มโรงเรียน รับผิดชอบงานวิชาการกลุ่มโรงเรียน หรือลักษณะงานที่ใกล้เคียงกันอย่างไรอย่างหนึ่ง และปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

สำหรับครูผู้ปฏิบัติหน้าที่สายสนับสนุนการสอนหรือสายบริหาร นอกจากต้องปฏิบัติงานดังกล่าวข้างต้นบ้างแล้ว ยังจะต้องทำหน้าที่ปฏิบัติงานธุรการ การเงินและบัญชี พัสดุ ทะเบียน วัสดุ แผนและแผนการศึกษา บรรณารักษ์ โสตทัศนศึกษา โภชนาการอนามัยโรงเรียน พยาบาล เป็นต้น และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

3. คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ได้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 2 หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.ค. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี และเป็นผู้ชำนาญการ มีผลงานทางวิชาการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค. กำหนด

4. ความรู้ความสามารถที่ต้องการ นอกจากจะมีความรู้ความสามารถเช่นเดียวกับอาจารย์ 2 ในลักษณะผู้ชำนาญการแล้ว ยังจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่น ๆ ของประเทศด้วย

5. การให้ได้รับเงินเดือน ให้ได้รับเงินเดือนระดับ 6 ถึงระดับ 8 และถ้าอาจารย์ 3 ผู้ใดเป็นผู้เชี่ยวชาญและมีผลงานทางวิชาการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค. กำหนด และได้ผ่านการประเมินตามวิธีการที่ ก.ค. กำหนดแล้ว ให้ได้รับเงินเดือนในระดับ 9 ได้ เมื่อเงินเดือนถึงขั้นต่ำของระดับ 9

จะเห็นได้ว่ามาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ก.ค. ได้กำหนดไว้ว่าผู้ที่เข้าสู่ตำแหน่งอาจารย์ 3 ได้นั้น นอกจากจะได้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 2 หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.ค. เทียบเท่าให้มาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปีแล้ว ยังจะต้องเป็นผู้ชำนาญการและมีผลงานทางวิชาการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค. กำหนดอีกด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค. กำหนดในการเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3

1. หลักเกณฑ์การกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 2 เป็นอาจารย์ 3 และแต่งตั้งข้าราชการครูให้ดำรงตำแหน่ง มีหลักเกณฑ์ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู. 2534 : 7 - 8)

1.1 ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 2 หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.ค. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

1.2 ได้รับเงินเดือนตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด

1.3 ได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบและลักษณะงานที่ปฏิบัติเหมาะสมกับตำแหน่งที่จะเลื่อนขึ้นแต่งตั้ง และมีชั่วโมงสอนและปริมาณงานด้านอื่นย้อนหลัง 2 ปี ตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด

1.4 มีผลการปฏิบัติงานตามข้อ 3 ได้ผลดี โดยผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค. กำหนด

1.5 มีความชำนาญการตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด ดังนี้

1.5.1 การพิจารณาความชำนาญการในการสอนวิชาการ สาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง โดยการพิจารณาจากการวางแผนการสอน เตรียมการสอน ทำการสอน การจัดท่าผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน เครื่องมืออุปกรณ์อื่น ๆ การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน จนได้ผลงานซึ่งมีประโยชน์ปรากฏเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องและสามารถนำไปใช้เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติงานได้

1.5.2 การพิจารณาผลงานที่ปรากฏในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อนักเรียน นักศึกษา ครูอาจารย์ ผู้ร่วมงานอื่น ๆ และประชาชนหรือสาธารณชน โดยพิจารณาจากผลงานที่ปรากฏดังต่อไปนี้

1.5.2.1 ผลงานที่ปรากฏแก่นักเรียนนักศึกษา โดยพิจารณาจาก

1) ผลการสอนที่ประเมินได้ว่ามีผลสัมฤทธิ์สูง

โดยผลการเรียนของนักเรียนที่รับผิดชอบมีการพัฒนา เช่น จากนักเรียนที่มีระดับความรู้ต่ำกว่าเกณฑ์ปานกลางเป็นระดับความรู้ปานกลาง หรือจากนักเรียนที่มีระดับความรู้ในเกณฑ์ปานกลางเป็นระดับความรู้ในเกณฑ์ดี หรือจากนักเรียนที่มีระดับความรู้ในเกณฑ์ดีเป็นดียิ่งขึ้น และมีหลักฐานเป็นที่ปรากฏชัด

2) การอบรมดูแลเกี่ยวกับความประพฤติและการรักษาวินัยการปกครองดูแลและการให้คำแนะนำและแนะแนวต่าง ๆ แก่นักเรียน นักศึกษาที่ได้รับมอบหมายได้อย่างดี จนมีผลให้นักเรียน นักศึกษามีความประพฤติและวินัยดีขึ้น

1.5.2.2 ผลที่ปรากฏต่อครู อาจารย์และผู้ร่วมงานอื่น โดยพิจารณาจากผลงานที่แสดงความชำนาญ ซึ่งได้นำไปทำการสอน การให้คำแนะนำปรึกษา นิเทศหรือสาธิตแก่ครู อาจารย์ ให้สามารถนำไปปฏิบัติได้ เป็นที่ยอมรับของครู อาจารย์และผู้ร่วมงานอื่น

1.5.2.3 ผลที่ปรากฏต่อผู้ปกครองหรือประชาชน พิจารณาจากความเลื่อมใสของผู้ปกครอง หรือประชาชนในชุมชนนั้น ๆ โดยผู้ปกครองหรือประชาชนมาปรึกษาหารือในเรื่องการศึกษาเล่าเรียน ความประพฤติ คุณธรรมและศีลธรรมของ

นักเรียนนักศึกษา ทั้งนี้ให้เน้นผลที่ปรากฏต่อผู้ปกครองหรือประชาชนในส่วนที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเท่านั้น

1.5.3 การพิจารณาผลงานในฐานะวิทยากรผู้ชำนาญการ โดยพิจารณาจากการมีส่วนร่วมและการยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาว่าผลการปฏิบัติงานที่แสดงความชำนาญการนั้นสามารถประยุกต์ให้ประโยชน์ในการศึกษาได้

1.6 มีผลงานทางวิชาการตามที่ ก.ค. กำหนด ก็จะต้องมีผลงานทางวิชาการเป็นเอกสารเกี่ยวกับการสอน ซึ่งแสดงความชำนาญในด้านนั้น ๆ หรือผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ซึ่ง ก.ค. เห็นว่าใช้ประโยชน์ในการสอนหรือการศึกษาได้เป็นอย่างดี โดยมีรายการพิจารณา ดังนี้

1.6.1 คุณภาพของผลงานทางวิชาการ โดยพิจารณาจาก

1.6.1.1 ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระ โดยพิจารณาถึงความถูกต้องของเนื้อหา ความสมบูรณ์ครบถ้วนอย่างเหมาะสมกับลักษณะของผลงานทางวิชาการประเภทนั้น ๆ รวมทั้งการค้นคว้าอ้างอิงที่เป็นที่เชื่อถือได้

1.6.1.2 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยพิจารณาว่าผู้จัดทำมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จากของเดิมที่มีอยู่และนำมาใช้ประโยชน์ได้ดียิ่งขึ้น หรือจัดทำขึ้นใหม่ โดยไม่มีผู้ใดริเริ่มจัดทำขึ้น ทั้งนี้ผลงานทางวิชาการนั้นจะต้องจัดทำขึ้นด้วยตนเองหรือเป็นผู้นำในการจัดทำโดยมีส่วนรับผิดชอบและมีหลักฐานแสดงได้

1.6.2 ประโยชน์ต่อนักเรียน นักศึกษา พิจารณาว่าผลงานนี้ทำให้นักเรียน นักศึกษา ได้รับความรู้และพัฒนาตนเองในการเรียนรู้วิชาดังกล่าวอย่างได้ผลดียิ่ง และทำให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียน นักศึกษา ที่จะนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในการศึกษาเพิ่มเติมหรือประกอบอาชีพ

2. วิธีการ ก.ค. ได้กำหนดวิธีการในการขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ดังนี้

2.1 ให้ข้าราชการครูผู้ประสงค์จะขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์หรือผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้นั้นเป็นผู้จัดทำคำขอ โดยจะต้องชี้แจงผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

2.2 ให้หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้รับรองการปฏิบัติงาน และตรวจสอบคุณสมบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์

2.3 ให้หัวหน้าสถานศึกษาประเมินผลการปฏิบัติงานเสนอให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นพิจารณา

2.4 ให้ อ.ก.ค. กรม พิจารณากลับกรองในการตรวจสอบคุณสมบัติ ประเมินผลการปฏิบัติงาน ความชำนาญการ และผลงานทางวิชาการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ พร้อมทั้งพิจารณานำเสนอ ก.ค. ต่อไป ในกรณีนี้ อ.ก.ค. กรม อาจตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อตรวจสอบและกัลั่นกรองความชำนาญการและผลงานทางวิชาการ รวมทั้งอาจออกไปตรวจสอบรายละเอียดในสถานศึกษานั้น ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาของ อ.ก.ค. กรม ด้วยก็ได้

2.5 เมื่อผ่านการพิจารณาของ อ.ก.ค. กรม แล้ว ให้กรมนำเสนอ ก.ค. ต่อไป โดยให้ส่งผลงานทางวิชาการและเอกสารประกอบการพิจารณาของ ก.ค. 4 ชุด โดย ก.ค. จะตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อตรวจสอบและประเมินความชำนาญการและผลงานทางวิชาการ ไม่น้อยกว่า 3 คน เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

3. เกณฑ์การตัดสิน

3.1 ผลการปฏิบัติงาน

รายการประเมิน	ร้อยละ (คะแนนเต็ม)	ร้อยละ (คะแนนตัดสิน)
การปฏิบัติงานย้อนหลัง 2 ปี	100	70
ด้านปริมาณงานและคุณภาพของงาน	(1,000 คะแนน)	(700 คะแนน)

การประเมินผลการปฏิบัติงานนั้นประเมินโดยหัวหน้าสถานศึกษา ซึ่ง ก.ค. กำหนดรายการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูไว้ 10 รายการ คือ งานสอน งานบริการทางการศึกษา งานอบรมปกครองดูแลและงานกิจกรรมนักเรียน งานศึกษาค้นคว้าและพัฒนาตนเองเพื่องานในหน้าที่ งานรักษาวินัยและประพฤติดนหรือจรรยาบรรณของครู งานติดต่อกับผู้ปกครอง ผลงานดีเด่น งานบริการชุมชน งานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย โดยได้กำหนดคะแนนเต็ม 1,000 คะแนน หรือร้อยละ 100 และต้องได้ 700 คะแนน หรือร้อยละ 70 จึงจะถือว่าผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน หากได้คะแนนต่ำกว่าที่กำหนดถือว่าไม่เป็นตามหลักเกณฑ์และไม่สามารถดำเนินการขั้นตอนต่อไปได้

3.2 ความชำนาญการและผลงานทางวิชาการ

รายการประเมิน	ร้อยละ (คะแนนเต็ม)	ร้อยละ (คะแนนตัดสิน)
1. ความชำนาญการ	70 (70 คะแนน)	65 (45.50 คะแนน)
2. ผลงานทางวิชาการ	30 (30 คะแนน)	65 (19.50 คะแนน)
3. เกณฑ์ผ่าน (1+2)	100 (100 คะแนน)	75 (72 คะแนน)

การประเมินความชำนาญการและผลงานทางวิชาการประเมินโดยคณะกรรมการที่ ก.ค. ตั้งขึ้นไม่น้อยกว่า 3 คน ซึ่ง ก.ค. กำหนดการประเมิน 2 รายการ รวม 100 คะแนน คือ ความชำนาญการ คะแนนเต็ม 70 คะแนน จะต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 65 หรือ 45.50 คะแนน (ใน 70 คะแนน) ผลงานทางวิชาการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน จะต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 65 หรือ 19.50 คะแนน (ใน 30 คะแนน) ทั้งนี้ต้องมีคะแนนผ่านทั้งความชำนาญและผลงานทางวิชาการการ รวมกันแล้วไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 หรือ 75 คะแนน (ใน 100 คะแนน) จึงจะถือว่าผ่านการประเมินและได้รับการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ได้

จากวิธีการและเกณฑ์ในการตัดสินเพื่อขอกำหนดให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 ได้ว่าผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 ได้นั้น จะต้องผ่านประเมินในแต่ละภาคแต่ละรายการ และรายการที่สำคัญที่สุดที่ทำให้ข้าราชการครูไม่ได้รับอนุมัติให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 ก็คือ ไม่ผ่านการประเมินในด้านผลงานทางวิชาการ

สภาพของการเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3

นับตั้งแต่ ก.ค. ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอกำหนดตำแหน่งเพื่อแต่งตั้งข้าราชการครูให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 จนถึงปี พ.ศ. 2539 ผลจากการดำเนินการขอปรับปรุงตำแหน่งของข้าราชการครู สายงานการสอนในสังกัดกรมสามัญศึกษา มีผู้ได้รับการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ทั้งสิ้นจำนวน 1,030 คน สามารถจำแนกข้าราชการครูสายผู้สอนที่ได้รับอนุมัติ แยกเป็นตามสาขาวิชาที่สอนและเขตการศึกษาเฉพาะครูช่วงอุตสาหกรรม

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในสังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2539 จำแนกตามกลุ่มวิชาที่สอนที่ได้รับการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนข้าราชการครูสายผู้สอน สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่ได้รับการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 จำแนกเป็นกลุ่มวิชาต่าง ๆ

กลุ่มวิชาเอก	จำนวนอาจารย์ทั้งหมด	ตำแหน่งอาจารย์ 3	ร้อยละ
ภาษาไทย	13,652	257	1.87
วิทยาศาสตร์	16,913	232	1.37
คหกรรม	4,901	42	.85
สังคมศึกษา	17,708	147	.83
คณิตศาสตร์	11,732	87	.74
ภาษาต่างประเทศ	14,253	83	.58
การศึกษา	10,566	77	.58
สุขศึกษาและพลศึกษา	8,535	38	.45
เกษตร	4,594	20	.43
ศิลปกรรม	4,538	19	.41
พาณิชยกรรม	4,323	17	.40
อุตสาหกรรม	4,578	8	.17
อื่น (ไม่ระบุ)	1,210	3	.24
รวม	117,545	1,030	.87

ที่มา : (กองแผนงาน กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2539)

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นจำนวนผู้ได้รับการอนุมัติกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ของข้าราชการครูสายผู้สอน โดยแยกเป็นสาขาวิชาต่าง ๆ ซึ่งได้รับการกำหนดตำแหน่งดังกล่าวจนถึงปี พ.ศ. 2539 เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจะเห็นได้ว่า

กลุ่มวิชาเอกภาษาไทย มีจำนวนอาจารย์ที่ได้รับการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 มากที่สุด คือ จำนวน 257 คน และคิดเป็นร้อยละ 1.88 และเมื่อพิจารณากลุ่มวิชาเอกที่มีอาจารย์ ได้รับการกำหนดตำแหน่งเกือบลำดับน้อยสุด คือ กลุ่มอาจารย์ผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ซึ่งได้รับการกำหนดตำแหน่งเพียง 8 คน คิดเป็นร้อยละ .17

ตาราง 2 แสดงจำนวนข้าราชการครูสายผู้สอน สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่ได้รับการ กำหนดตำแหน่งอาจารย์ 2 และอาจารย์ 3 จำแนกเป็นกลุ่มวิชาต่าง ๆ

กลุ่มวิชาเอก	ตำแหน่งอาจารย์ 2	ตำแหน่งอาจารย์ 3	ร้อยละ
ภาษาไทย	9,062	257	2.83
วิทยาศาสตร์	9,580	232	2.42
สังคมศึกษา	11,454	147	1.28
คณิตศาสตร์	6,950	87	1.25
กหกรรม	3,488	42	1.20
การศึกษา	6,540	77	1.18
ภาษาต่างประเทศ	9,055	83	.92
พาณิชยกรรม	2,025	17	.84
สุขศึกษาและพลศึกษา	5,451	38	.69
ศิลปกรรม	2,895	19	.66
เกษตร	3,205	20	.62
อุตสาหกรรม	2,578	8	.31
อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	905	3	.33
รวม	72,828	1,030	1.41

ที่มา : (กองแผนงาน กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2539)

ตาราง 2 แสดงให้เห็นจำนวนผู้ได้รับการอนุมัติกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 2 และ อาจารย์ 3 ของข้าราชการครูสายผู้สอน โดยแยกเป็นสาขาวิชาต่าง ๆ ซึ่งได้รับการกำหนด

ตำแหน่งจนถึงปี พ.ศ. 2539 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบตำแหน่งอาจารย์ 2 ในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่ได้รับกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 พบว่า กลุ่มวิชาเอกภาษาไทยมีจำนวนอาจารย์ที่ได้รับการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.83 และเมื่อพิจารณากลุ่มวิชาเอกที่มีอาจารย์ได้รับการกำหนดตำแหน่งเกือบลำดับน้อยที่สุด คือ กลุ่มอาจารย์ผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ซึ่งได้รับการกำหนดตำแหน่งเมื่อเปรียบเทียบตำแหน่งอาจารย์ 2 ที่ได้รับการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 คิดเป็นร้อยละ .310

ตาราง 3 แสดงจำนวนข้าราชการครูสายผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ที่ได้รับการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 จำแนกเป็นเขตการศึกษา

เขตการศึกษา	จำนวนครูช่างอุตสาหกรรม ตำแหน่งอาจารย์ 3
เขตกรุงเทพมหานคร	2
เขตการศึกษา 1	1
เขตการศึกษา 2	1
เขตการศึกษา 3	-
เขตการศึกษา 4	-
เขตการศึกษา 5	1
เขตการศึกษา 6	1
เขตการศึกษา 7	1
เขตการศึกษา 8	1
เขตการศึกษา 9	-
เขตการศึกษา 10	-
เขตการศึกษา 11	-
เขตการศึกษา 12	-
รวม	8

ที่มา : (กองแผนงาน กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2539)

ตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าจำนวนครูช่างอุตสาหกรรมที่ได้รับการอนุมัติตำแหน่งอาจารย์ 3 จำแนกตามเขตการศึกษา พบว่า มีเขตการศึกษาที่ไม่ได้รับการพิจารณาอนุมัติตำแหน่งอาจารย์ 3 อยู่ 6 เขตการศึกษา คือ เขต 3, 4, 9, 10, 11 และ 12

สรุปได้ว่า การจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ของข้าราชการครูสายช่างอุตสาหกรรม โดยรวมประสบความสำเร็จน้อย เมื่อเทียบกับ ครูสายผู้สอนวิชาอื่น ๆ และเมื่อแยกเป็นเขตการศึกษาต่าง ๆ มีเขตการศึกษาที่มีปัญหาในด้านการทำผลงานทางวิชาการของครู ซึ่งต้องเร่งแก้ไขและปรับปรุงและศึกษาถึงสภาพปัญหาที่เป็นเหตุให้ไม่สามารถกำหนดตำแหน่งดังกล่าวได้ อันอาจเกิดจากองค์ประกอบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ที่ผู้วิจัยมุ่งศึกษา ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์ และวิธีการขอ กำหนดตำแหน่ง ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ การเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง ด้านการปฏิบัติงาน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านความพึงพอใจต่อผลงานทางวิชาการ

ปัญหาการขอเลื่อนขึ้นกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3

การทำงานหรือกิจกรรมใด ๆ สิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลและเกี่ยวข้องกับความสำเร็จและความล้มเหลวในการทำงานขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ในการทำผลงานทางวิชาการเพื่อกำหนดตำแหน่งดังกล่าว สภาพปัญหาที่ส่งผลให้ครูอาจารย์สายผู้สอน สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยเฉพาะครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรมประสบผลสำเร็จในการทำผลงานน้อยมาก จากสภาพปัญหาผู้วิจัยจึงได้กำหนดปัญหาไว้ดังต่อไปนี้

1. หลักเกณฑ์และวิธีการขอ กำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ในส่วนของหลักเกณฑ์การขอ กำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 นั้น เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญที่ส่งผลการกำหนดตำแหน่งของข้าราชการครูสายผู้สอน มีองค์ประกอบสรุปโดยย่อได้ 6 ประการคือ

- 1.1 ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นจะต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งอาจารย์ 3 (เป็นอาจารย์ 2 มาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี)
- 1.2 ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นได้รับเงินเดือนตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด
- 1.3 มีผลการปฏิบัติงาน คือ ชั่วโมงสอน ปริมาณงานด้านอื่นย้อนหลัง

1.4 ผู้ดำรงตำแหน่งต้องมีผลการปฏิบัติงานในข้อ 1.3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน

1.5 ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นมีความชำนาญการในการสอน

1.6 ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นต้องมีผลงานทางวิชาการ

จากหลักเกณฑ์ทั้ง 6 ประการ ได้มีผู้ทรงคุณวุฒิเสนอปัญหาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ไว้ดังนี้

โสภณ นุ่มทอง (2531 : 94 - 121) ได้กล่าวถึงข้อสงสัยในการขอเลื่อนข้าราชการครูให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 ไว้ รวม 108 ปัญหา ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ที่จะขอตำแหน่งอาจารย์ 3 ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งครบถ้วน พร้อมทั้งมีเงินเดือนตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด ยกเว้นไม่ได้ในส่วนของเงินเดือน

2. ผู้ขอเลื่อนตำแหน่งต้องรายงานผลการปฏิบัติงาน 2 ปีการศึกษา ผู้ที่ไม่ได้ทำการสอนไม่สามารถจะขอเลื่อนตำแหน่งได้ เพราะไม่มีชั่วโมงสอน แต่หากมีเหตุผลและความจำเป็นก็อาจขอได้โดยวิธีพิเศษ

3. การรายงานความชำนาญการนั้น ผู้ดำรงตำแหน่งได้สอนวิชาใดตามที่ได้รับมอบหมาย ถึงแม้จะสอนเกือบทุกวิชา ก็ควรจะได้เลือกรายงานความชำนาญการในวิชาที่ได้รับผิดชอบและตรงกับคุณวุฒิที่ได้รับ ความชำนาญการจะพิจารณาจากประสบการณ์ที่ได้สะสมมาไม่ว่าจะเป็นด้านการสอน โดย ก.ค. จะพิจารณาจากการรู้จักวางแผนการสอน การเตรียมการสอน การทำการสอน การจัดสื่อและใช้สื่อ ตลอดจนการวัดผล และต้องพัฒนาทั้งนักเรียน นักศึกษา เพื่อนครูอาจารย์ ประชาชนในชุมชนนั้น ๆ

4. ในส่วนของผลงานทางวิชาการมีข้อควรพิจารณาดังนี้

4.1 ผลงานทางวิชาการต้องเป็นเอกสารที่แสดงความชำนาญในด้านนั้น ๆ หรือเป็นผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๆ ซึ่ง ก.ค. เห็นว่าใช้ประโยชน์ได้

4.2 จะนำวิทยานิพนธ์มาเสนอขอเป็นผลงานทางวิชาการไม่ได้

4.3 ผลงานทางวิชาการต้องครอบคลุมเนื้อหาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4.4 ประเภทของผลงานทางวิชาการมีหลายประเภท ควรเสนอผลงานทางวิชาการให้เหมาะสมแก่ความรู้ความสามารถของผู้ขอและระดับของผู้เรียน

4.5 ผลงานทางวิชาการ ควรได้มีการนำไปใช้ทดลองก่อน หากมีข้อบกพร่อง ควรปรับปรุงและแก้ไข ไม่ควรทำเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งโดยไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อนักเรียน

4.6 ผลงานทางวิชาการควรมีขั้นตอนการดำเนินงาน โดยควรเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้อง และมีผู้ดูแลการใช้ภาษาเองไปทดลองใช้กับนักเรียนนักศึกษา แล้วจึงปรับปรุงให้สมบูรณ์ การอ้างอิง การพิมพ์บรรณานุกรม ภาคผนวกต้องให้เรียบร้อย แล้วจึงนำเสนอขอเลื่อนตำแหน่ง

ศิริราช อำไพภักดิ์ (2533 : ตอนที่ 1 - 5) ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งอาจารย์ 3 ไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. ข้าราชการครูส่วนใหญ่ไม่ทราบหลักเกณฑ์และวิธีการขอเลื่อนตำแหน่ง แม้ไปอบรมแล้วก็ไม่สามารถเสนอขออาจารย์ 3 ได้
 2. แบบฟอร์มการรายงานผลการปฏิบัติงานข้าราชการครูจำนวนมากจะไม่เคยพบเห็นมาก่อน
 3. ผลงานการปฏิบัติงานย้อนหลัง เป็นปัญหาสำหรับข้าราชการครูที่มีได้ทำการสอนคือ ไปช่วยราชการที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด หรือสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ทำให้ผลการปฏิบัติงานด้านการสอนไม่มี
 4. ข้าราชการครูยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการรายงานความชำนาญการ โดยเฉพาะในส่วนของการเป็นวิทยากร
 5. ข้าราชการครูยังไม่เข้าใจรูปแบบการเขียนผลงานทางวิชาการและไม่ทราบว่าผลงานในลักษณะอื่น ๆ นั้นมีอะไรบ้าง ทั้งยังไม่มีตัวอย่างของผลงานทางวิชาการไว้ศึกษา
 6. ข้าราชการครูยังมีเจตคติในเรื่องผู้ตรวจผลงานทางวิชาการยังไม่ถูกต้อง
- รุ่ง เจนจิต (2535 : 2) หนึ่งในคณะกรรมการประเมินผลงานทางวิชาการได้สรุปไว้ว่า ขั้นตอนการนำเสนอผลงานทางวิชาการมักมีปัญหาทุกระดับ โดยเฉพาะระดับจังหวัดที่อาจส่งงานกลับไปแก้ไข ระดับกรมก็ต้องตั้งคณะกรรมการจึงจะอ่านผลงานได้ และในระดับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) ถ้าตรวจแล้วผลงานทางวิชาการไม่สมบูรณ์ก็จะส่งกลับไปแก้ไข และเมื่อผู้ทรงคุณวุฒิอ่านเพื่อประเมินก็ต้องใช้เวลานานเช่นกัน สำหรับประเด็นซึ่งเป็นปัญหา ได้แก่ เกณฑ์การประเมินผลงานทางวิชาการที่

สำนักคณะกรรมการข้าราชการครูกำหนดสูงเกินไปไม่เหมาะสม สาเหตุมาจากงานที่รับผิดชอบมีคุณภาพไม่ถึงเกณฑ์

จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ไว้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 พอสรุปได้ว่า ข้าราชการครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านหลักเกณฑ์และรูปแบบการเสนอขอเพื่อกำหนดตำแหน่ง รวมทั้งปัญหาในด้านเกณฑ์การประเมินในแต่ละด้านกำหนดไว้สูงเกินไป ส่งผลให้ข้าราชการครูประสบปัญหาค่อนข้างมาก จนไม่สามารถกำหนดตำแหน่งได้

2. ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการจัดทำผลงานของครูอาจารย์ เนื่องจาก ก.ค. กำหนดให้ข้าราชการครูเสนอผลงานทางวิชาการ เพราะงานที่ปฏิบัติเป็นงานด้านวิชาการ การเลื่อนตำแหน่งอาศัยความสามารถเฉพาะตัวต้องมีความชำนาญ และแสดงผลงานทางวิชาการประกอบด้วย เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานในหน้าที่อันเป็นการส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษา ก.ค. ได้กำหนดลักษณะของผลงานทางวิชาการที่จะเสนอขอเลื่อนตำแหน่ง จะต้องเป็นผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ผลงานทางวิชาการต้องได้มาตรฐานมีคุณภาพดีและมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อนักเรียนนักศึกษา สำหรับการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อให้ได้ผลควรดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู, 2533 : 2 - 4, 20)

- 2.1 ขั้นเตรียมการและการวางแผนการจัดทำผลงานทางวิชาการ
- 2.2 ขั้นการจัดทำผลงานทางวิชาการ
- 2.3 ขั้นการนำผลงานทางวิชาการไปใช้
- 2.4 ขั้นเผยแพร่และสร้างการยอมรับ
- 2.5 ขั้นการนำเสนอผลงานทางวิชาการ

ผลงานทางวิชาการที่ ก.ค. กำหนดให้ข้าราชการครูขอเลื่อนตำแหน่งได้นั้น อาจจำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน ตำรา งานวิจัย หนังสืออ่านประกอบ งานแปล งานประดิษฐ์ บทความทางวิชาการ และผลงานในลักษณะอื่น ๆ

ได้มีผู้ทรงคุณวุฒิให้แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ในการทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูไว้อย่างน่าสนใจคือ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (2531 : 1 - 25) ได้บรรยายพิเศษและอภิปรายเรื่อง การทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนและแต่งตั้ง เพื่อให้ข้าราชการครูได้มีความรู้ความเข้าใจแนวทางที่ถูกต้องในการทำผลงานทางวิชาการ ณ หอประชุม กรมประชาสัมพันธ์ จากการบรรยายพิเศษและอภิปรายสรุปปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูไว้ดังนี้ ปัญหาด้านโครงสร้างของผลงานไม่สมบูรณ์ ปัญหาด้านความชำนาญการ ปัญหาด้านเนื้อหาสาระ ปัญหาด้านคุณภาพ ปัญหาการใช้ประโยชน์ ปัญหาความเป็นเอกภาพทางวิชาการ ปัญหาขาดความริเริ่มสร้างสรรค์ จากปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาอย่างมากสำหรับข้าราชการครูที่เสนอผลงานมายัง ก.ค. เพื่อพิจารณาอนุมัติ

ถวัลย์ มาศจรัส (2532 : 20 - 21) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการว่า พื้นฐานเบื้องต้นของการจัดทำผลงานทางวิชาการนั้นอยู่ที่ความคิดเห็นและการเขียนเป็นปฐมบทอันสำคัญยิ่ง จุดบอดที่สำคัญอย่างใหญ่หลวงของพวกเราในวงการศึกษาคือ ไม่ค่อยสนใจกับการอ่านหนังสือเท่าที่ควร โดยเฉพาะวงการครูของเราไม่นิยมการอ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับตนเอง จึงทำให้การพัฒนาการด้านการเขียนอ่อนยวบลงอย่างน่าใจหาย ทั้งนี้มีใช้ว่าครูเขียนหนังสือไม่ได้ เพียงแต่ว่าเขียนไม่เป็นเท่านั้นเอง ครูบางคนสอนเก่งมีประสบการณ์ในการสอนมาก แต่ให้เขียนเพื่อเผยแพร่กับเขียนไม่เป็น

ศิริราช อำไพภักดิ์ (2533 : 25) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครู ถึงสาเหตุไม่สามารถมีผลงานทางวิชาการ อาจมีผลมาจากการทำการสอนไปวัน ๆ เพราะมีคู่มือครู ศึกษานิเทศก์จะจัดการในด้านความสะดวก สื่อการเรียนการสอน พร้อมคำแนะนำเป็นส่วนใหญ่ จะจัดการให้หมดโดยที่ครูไม่ได้ใช้สติปัญญาหรือไม่มีความคิดอิสระในทางวิชาการ ประกอบกับเป็นคนช่างสังเกตน้อย

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2533 : 28) ได้เสนอแนวทางก้าวหน้าของข้าราชการครูเกี่ยวกับการเขียนตำราและบทความทางวิชาการว่า การเขียนหนังสือจะต้องลงมือเขียน ถ้าไม่เขียนจะไม่รู้ปัญหา และปัญหาแต่ละคนแตกต่างกันแม้จะเรียนรู้หลักการ ทฤษฎีมากมาย ถ้าไม่ลงมือเขียนก็จะเขียนไม่ได้ ถ้าเราได้รับฟังและเรียนรู้สิ่งที่คนอื่นเขียนคนอื่น ๆ ได้ประสบมา ก็จะเป็นประโยชน์แก่การเขียนของเรามากยิ่งขึ้น

รุ่ง เจนจิต (2535 : 58 - 59) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูถึงสาเหตุไม่สามารถมีผลงานทางวิชาการ อาจมีผลมาจากครูผู้สอนในสาขาวิชานั้นขาดความแม่นยำในเนื้อหาสาระเฉพาะสาขาที่ตนรับผิดชอบ และปฏิบัติหน้าที่

อยู่โดยตรงเท่าที่ปรากฏในลักษณะอย่างนี้นักจะเกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่อาศัยความแม่นยำทางทฤษฎี เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษา ส่วนใหญ่มักเกิดจากประสบการณ์เดิมที่แคบ คือ เคยเรียนมาอย่างไรหรือหนังสือที่มีอยู่ในมืออย่างไรก็สอนหรือว่าไปตามนั้น ทั้งนี้หนังสือเล่มอื่นได้อธิบายเงื่อนไขหรือข้อจำกัดไว้อย่างกว้างขวางหรือในบางกรณีศัพท์เทคนิคบางคำหรือทฤษฎีบางทฤษฎีได้ถูกยกเลิกไปแล้ว แต่ครูอาจารย์ยังนำมาใช้สอนและอ้างถึงอยู่

พิชัย ละแมนชัย (2537 : 3) ได้กล่าวถึงความเข้าใจผิดของข้าราชการครูเกี่ยวกับคำว่า ผลงานทางวิชาการ บางคนเข้าใจว่าต้องเป็นการทำวิจัย บางคนเข้าใจว่าอะไรก็ได้ แท้จริงแล้วผลงานทางวิชาการ คือ งานที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่โดยตรงที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติเป็นประจำ โดยงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานประจำและเป็นส่วนที่ต้องใช้เป็นพื้นฐานสำหรับพัฒนางานประจำนั้น ดังนั้นผลงานทางวิชาการจึงเป็นผลของการประยุกต์หลักการ วิธีการและ/หรือทฤษฎี โดยทำให้งานประจำมีความก้าวหน้าอยู่เป็นเนืองนิจ ดังนั้นงานทางวิชาการจึงอาจเป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาหรือค้นหาข้อแก้ปัญหา หรือค้นหาแนวทางหรือทฤษฎีใหม่ ๆ หรืออาจเป็นเอกสารในรูปแบบอื่นที่มุ่งหมายจะพัฒนางานและพัฒนาตน ส่วนจะมีแนวโน้มว่าสามารถพัฒนาได้ในระดับใดเพียงนั้น คือ ผลงานทางวิชาการ ดังนั้นผลงานทางวิชาการจึงมีสององค์ประกอบคือ ปริมาณของงานวิชาการ และคุณภาพของงานทางวิชาการ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ทั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เสนอไว้ และผลสรุปของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ พบว่าข้าราชการครูส่วนใหญ่ไม่สนใจการอ่านในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง โดยเฉพาะข้าราชการครูจะมีตำรา หนังสือ ชุดการสอน โสตทัศนูปกรณ์ คู่มือ แผนการสอน ก็จะเป็นรูปเล่มหรือเป็นรูปแบบที่ค่อนข้างสมบูรณ์เอาไปใช้ได้เลย จึงทำให้ข้าราชการครูไม่ได้ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในด้านการเขียนผลงานเท่าที่ควร ประกอบกับครูมีความคิดว่าการทำผลงานทางวิชาการเป็นสิ่งที่ยาก ไม่เริ่มเขียน ไม่ศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากงานเขียนของคนอื่น ๆ จึงทำให้ความคิดไม่แตกฉาน ไม่สามารถกำหนดรูปแบบวิธีการขั้นตอนในการเขียนผลงานทางวิชาการได้ จากปัญหาดังกล่าวเป็นสาเหตุที่ทำให้ข้าราชการครูโดยเฉพาะครูช่วงอุตสาหกรรมขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำผลงาน

3. การเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง หมายถึง การวางแผนหรือการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานเพื่อสะสมหรือเสริมสร้างความชำนาญการ และผลงานทางวิชาการสำหรับขอเลื่อนตำแหน่งอาจารย์ 3 การเตรียมการนั้นข้าราชการครูมีปัญหาดังนี้

3.1 ผลการปฏิบัติงาน ข้าราชการครูไม่ทราบว่าการปฏิบัติงานในด้าน การสอนนั้นสามารถนำมาเป็นผลงานเพื่อเสนอขอเลื่อนตำแหน่งได้ จึงมิได้สะสมหรือจัดระบบการบันทึกผลการปฏิบัติงานไว้อย่างมีระเบียบพร้อมที่จะเสนอขอเลื่อนตำแหน่ง เมื่อมีคุณสมบัติครบถ้วนก็มีอาจเสนอได้ เพราะขาดเอกสารหลักฐานที่จะแสดงผลการปฏิบัติงาน ในด้านการสอน

3.2 ความชำนาญการ/ความเชี่ยวชาญ ในการสอนเริ่มต้นตั้งแต่การเตรียม การสอน การใช้อุปกรณ์ การวัดผลและประเมินผล การให้คำแนะนำ ชี้แจง แก้ปัญหา ให้แก่นักเรียน นักศึกษา ครูอาจารย์ ประชาชน ตลอดทั้งการไปร่วมเป็นวิทยากร อบรม สัมมนา เข้าร่วมประชุม สิ่งเหล่านี้คือประสบการณ์ที่จะสะสมเป็นความชำนาญการ/ความ เชี่ยวชาญของผู้ที่จะขอเลื่อนตำแหน่ง แต่ผลปรากฏว่าข้าราชการครูส่วนใหญ่ขาดข้อมูล ขาดเอกสารหลักฐานที่จะเสนอ หรือหากมีก็ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ จึงทำให้คะแนนการ ประเมินในส่วนนี้ลดลง

3.3 ผลงานทางวิชาการถือว่าเป็นปัญหาที่ข้าราชการครูขาดการเตรียมการ ไว้ค่อนข้างสูง เพราะขาดประสบการณ์ ขาดทักษะในการเขียนผลงาน ไม่ทราบประเภท ของผลงานที่จะเสนอขอ ขาดการศึกษาค้นคว้าอย่างลึกซึ้งในเรื่องที่จะเขียน จึงทำให้ผล งานทางวิชาการที่เสนอไปยัง ก.ค. ไม่ผ่านเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด ซึ่งส่วนใหญ่ข้อผิดพลาด หรือบกพร่องมักเกิดจากผลงานทางวิชาการไม่เป็นประโยชน์แก่นักเรียน นักศึกษา ขาด ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระมีน้อย เป็นต้น

3.4 การบริหารเวลา ในการจัดเตรียมการทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วข้างต้น หากข้าราชการครูไม่กำหนดเวลา ขั้นตอนในการปฏิบัติงานก็จะทำให้เกิดความผิดพลาด ข้าราชการครูควรได้จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานเป็นระยะ ๆ ก็จะสามารถจัดเตรียมการใน การขอเลื่อนตำแหน่งได้อย่างถูกต้อง สมบูรณ์และทันเวลาตามกำหนด เนื่องจาก ก.ค. ได้ กำหนดให้ขอเลื่อนตำแหน่งได้ปีงบประมาณ 1 ครั้งเท่านั้น

การเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง ได้มีผู้ทรงคุณวุฒิเสนอปัญหาและ ประสพการณ์ในการเตรียมการของข้าราชการครูไว้

โสภณ นุ่มทอง (2531 : 88) ได้กล่าวถึง ลักษณะของความชำนาญการจะต้องมีผลงานเป็นที่ปรากฏในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อนักเรียน ครูอาจารย์ ผู้ร่วมงาน ประชาชนหรือสาธารณชน ซึ่งจะต้องมีเอกสารหลักฐานและคำรับรอง ในส่วนนี้ครูยังสร้างให้เกิดขึ้นในตัวเองยังไม่เพียงพอ จึงขาดการยอมรับและไม่ได้เป็นที่ปรึกษาหรือที่เลี้ยงในด้านการสอนจึงไม่มีผลงาน จึงเป็นสาเหตุอีกประการหนึ่งที่เป็นต้นเหตุทำให้ไม่สามารถเสนอขอเป็นอาจารย์ 3 ได้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2532 : 33 - 36) ได้กล่าวว่า วิชาชีพครูนั้น ครูรับภาระต่าง ๆ จนได้รับการยกย่องว่าเป็น “ปูชนียบุคคล” ของศิษย์ แต่เป็นที่น่าเสียดายว่า วิธีการทำงานของครูส่วนมากขาดการบันทึกข้อมูลรายละเอียด วิธีการทำงาน วิธีการแก้ปัญหา ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะแสดงถึงปริมาณและคุณภาพของงานที่รับผิดชอบ สาเหตุดังกล่าวจึงเป็นอุปสรรคของครูในการเสนอเพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ที่จะนำผลงานมาเรียบเรียงเพื่อนำเสนอเป็นผลงาน

พิชัย ละแมนชัย (2537 : 1) ได้ให้แนวคิดในการเสนอขอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 นั้น จะต้องประเมินผลการปฏิบัติงานและคุณภาพของงานครูย้อนหลัง 3 ปี วิชาชีพครูนั้นจะต้องมีการวางแผน มีการศึกษาข้อมูล มีการประเมินผลตนเอง ปรับปรุงวิธีการทำงานหรือวิธีสอน เพื่อมุ่งที่จะให้การสอนของตนเองซึ่งเป็นผลที่จะเกิดแก่เด็กในความรับผิดชอบให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพ เช่น การศึกษาหลักสูตร แผนการสอน คู่มือครู ศึกษาวิธีสอน เนื้อหาสาระของเรื่องที่สอน เตรียมบันทึกการสอน ประเมินผลการสอน นำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน สังเกตศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล การแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างไร ใช้เครื่องมืออะไร ประสพผลอย่างไรหรือไม่

ในการเตรียมการนั้นถือว่าเป็นหน้าที่ของข้าราชการครูที่จะขอเลื่อนตำแหน่ง จำเป็นต้องมีการคาดการณ์ล่วงหน้าหรือจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานและการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างรัดกุมในการขอเลื่อนตำแหน่ง เพราะหากข้าราชการครูได้มีการเตรียมการไว้อย่างดีแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการสะสมผลการปฏิบัติงานเป็นระยะเวลา 3 ปีการศึกษา ย้อนหลัง การมีผลงานทางวิชาการที่ ก.ค. กำหนด สิ่งเหล่านี้หากมีการเตรียมการดังกล่าวไว้แต่เนิ่น ๆ น่าจะส่งผลต่อการกำหนดตำแหน่งของข้าราชการครูได้อย่างแน่นอน

4. ภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2535 : 8) กล่าวถึง ภาระหน้าที่ของครูเนื่องในวันครูแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2535 ว่าภาระหน้าที่ของครูเป็น ภาระหน้าที่ที่ต้องสร้างสรรค์ศิษย์ในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และเป็น พลเมืองดีของชาติ ครูต้องอบรมสั่งสอนศิษย์ให้มีความรู้ความสามารถมีพื้นฐานเพียงพอที่จะประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อในชั้นสูงต่อไป ครูต้องอบรมศิษย์ให้มีวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรัก และศรัทธาในชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

ชานเลอร์และคนอื่น ๆ (Chandler and others. 1971 : 179 - 186) ได้แบ่งหน้าที่ ครูออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. งานสอน การวางแผนการสอน สร้างและเลือกอุปกรณ์ เลือกกิจกรรม จัดสถานการณ์ในห้อง การบริหารชั้นเรียน ปกครองและประเมินผลความก้าวหน้าของ นักเรียน
2. การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม
3. งานรับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง เช่น งานแนะแนว งานอบรมชั้น เป็นที่ปรึกษา กิจกรรมโรงเรียน

พัลเลียส และ ยัง (ประนอม สัมฤทธิ์สุวรรณ. 2534 : 8 - 9; อ้างอิงมาจาก Pullias and Yound. 1969 : 118) ได้กล่าวถึง หน้าที่ของครูทุกระดับที่จะต้องทำเพื่อให้เกิดผลดีต่อการปฏิบัติงาน ได้แก่ เข้าสอน เลิกสอน และนัดหมายให้ตรงเวลา ทำสมุด ประจำชั้น สมุดรายงาน อ่านประเมินผล ส่งผลงานคืนเด็ก บันทึกการมาเรียนของเด็ก ทำตารางสอน กำหนดรับส่งงานเด็ก กำหนดกฎและแนวทางปฏิบัติ จัดเวลาพบปะหรือ ผู้ปกครอง จัดที่นั่งนักเรียน ทำความคุ้นเคยกับเด็ก เตรียมอุปกรณ์เข้าร่วมประชุม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2529 : 20) ได้สรุปหน้าที่และงานของครูไว้ 3 งานคือ

1. งานด้านวิชาการ ได้แก่ งานสอน ซึ่งเป็นงานหลัก งานอบรม แสวงหา ความรู้เพื่อให้เด็กมีจิตใจสูงและเป็นพลเมืองดี
2. งานด้านปกครอง ควบคุมวินัยของนักเรียน ทำให้การเรียนการสอนได้ผลดี
3. งานด้านธุรการ เป็นงานนอกเหนือจาก 2 งานดังกล่าว ได้แก่ งานทะเบียน สถิติ พัสดุ อาคารและการบริการอื่น ๆ

ศรีสมร นุ่มสะอาด (2531 : 1 - 19) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การกำหนดอัตรา เวลาเรียนหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยสรุปปัญหาที่เกิดในการใช้หลักสูตร เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติของครู โดยสุ่มจากครู 2 โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ในภาคเรียนที่ 1 ซึ่งมีเวลาเรียนตามหลักสูตร (หลักสูตร 2521) 108 วัน แต่ครู ต้องใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนที่ไม่เกี่ยวกับการสอนถึง 45 วัน และจากข้อคิดในการค้นพบนี้ผู้วิจัยได้ชี้ประเด็นที่น่าสนใจว่า กรณีที่กล่าวว่าครูไม่มีเวลา ในการเตรียมการสอน ทำอุปกรณ์การสอนและสอนซ่อมเสริมเพราะอัตราเวลาเรียนน้อย เกินไปจริงหรือไม่ และจากข้อมูลที่ว่า เนื้อหาวิชามาก เวลานั้นน้อย เป็นเหตุให้ครูต้องสอน มากจนไม่มีเวลาปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่สนับสนุนการเรียนการสอน อาจจะไม่ใช่ว่าสาเหตุ ที่แท้จริง น่าจะเป็นสาเหตุอันสืบเนื่องมาจากผลกระทบในเรื่องพฤติกรรมการสอนของครู ต้องใช้เวลามากเกินไป ครูมีกิจกรรมอื่น ๆ ต้องทำมากเกินไป หรือเป็นเพราะข้ออ้างทั่ว ๆ ไปของครูซึ่งเป็นปัญหาที่ยังไม่น่าสรุปได้ว่าจริงหรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (2532 : 59 - 60) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการครู พบว่า ข้าราชการครูกลุ่มตัวอย่างคือ ข้าราชการครู ในสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และกรมสามัญศึกษา จำนวน ร้อยละ 38.4 มีจำนวนชั่วโมงในการปฏิบัติหน้าที่ในการสอนสัปดาห์ละ 10 - 20 ชั่วโมง และปฏิบัติงานกิจกรรมอื่น ๆ สัปดาห์ละ 1 - 10 ชั่วโมง เป็นจำนวนร้อยละ 63.6 เมื่อรวม จำนวนปฏิบัติงานของข้าราชการครูสูงสุดจะใช้เวลาสัปดาห์ละ 30 ชั่วโมง แต่จำนวน ดังกล่าวยังอาจไม่ได้มาตรฐานที่แน่นอนเนื่องจากข้อจำกัดของคำถาม ซึ่งยังไม่ครอบคลุม เท่าที่ควร ประกอบกับงานสอนเป็นงานที่ต่อเนื่อง เมื่อครูสอนแล้วต้องเตรียมอุปกรณ์การ สอนในชั่วโมงต่อไป พร้อมทั้งตรวจงานและประเมินผลเด็กอีกด้วย

จากลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบของข้าราชการครูที่จะต้องปฏิบัติตามที่ ก.ค. กำหนดจากลักษณะงานที่ปฏิบัติตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะ ตลอดจนผลการวิจัยจะ เห็นได้ว่า เวลาการปฏิบัติงานของข้าราชการส่วนใหญ่จะอยู่ที่การสอนให้ทันตามเนื้อหา นอกจากนี้ยังต้องเตรียมการสอน บันทึกการสอน ตรวจงาน การประเมินผลและกิจกรรม อื่น ๆ ที่โรงเรียนมอบหมายจึงเป็นปัญหาสำหรับครูในการทำผลงานทางวิชาการ เนื่องจาก ไม่มีเวลาและมีภาระมากนั่นเอง

5. องค์ประกอบที่เกิดจากสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำผลงานทางวิชาการ นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ช่วยให้อาจารย์ได้จัดทำผลงานทางวิชาการได้สะดวกยิ่งขึ้น สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้หมายถึง ห้องสมุด วัสดุอุปกรณ์ เศรษฐกิจ และการเงิน วิทยาการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 ห้องสมุดเป็นแหล่งวิชาการที่มีบทบาทต่อการศึกษาในสถาบันการศึกษาในปัจจุบันมาก เนื่องจากวิธีการสอนในสถาบันการศึกษาได้เปลี่ยนไปจากการสอนแบบบรรยายมุ่งไปในการส่งเสริมแนะแนวให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นโดยการสอนแบบสัมมนาและการสอนพิเศษ ดังนั้นห้องสมุดของสถาบันการศึกษาจึงเป็นสถานที่เพิ่มความรู้ให้กับนิสิตนักศึกษาและครูอาจารย์ (นวนิตย์ อินทามะ. 2516 : 371) ด้วยเหตุนี้ห้องสมุดจึงควรวางวัตถุประสงค์ในการจัดบริการให้ความสะดวกแก่อาจารย์และนิสิตในการเพิ่มความรู้ดังนี้ (สุกัญญา ศรีสืบสาย. 2537 : 27)

1) ช่วยส่งเสริมให้ครู อาจารย์ ได้นำความรู้จากห้องสมุดไปใช้ในการสอน

2) ช่วยส่งเสริมให้ครู อาจารย์ ได้พัฒนาความรู้ทางวิชาอาชีพ

3) ช่วยส่งเสริมให้ครู อาจารย์ ได้มีความก้าวหน้าทางวิชาการ

รังสรรค์ ทิมพันธ์พงษ์ (2522 : 102) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาคุณวุฒิ ประสิทธิภาพ ผลงานทางวิชาการและภาวะการศึกษาค้นคว้าน่าจะเป็นสาเหตุที่ไม่เอื้อต่อการสร้างผลงานทางวิชาการ กล่าวคือ เอกสารประกอบการค้นคว้าสำหรับผู้สอนและผู้เรียนในห้องสมุดของวิทยาลัยครูต่าง ๆ ยังไม่เพียงพอ ปัจจัยดังกล่าวในด้านห้องสมุด จึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ส่งผลการทำผลงานทางวิชาการ จากความสำคัญของห้องสมุด ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้พูดถึง จึงเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งที่ข้าราชการครู โดยเฉพาะครูกรมสามัญศึกษา ยังประสบปัญหาในด้านความพร้อมของห้องสมุดเพื่อใช้เป็นแหล่งค้นคว้า เพื่อทำผลงานทางวิชาการ ซึ่งต้องเดินทางไปค้นคว้าในห้องสมุดประจำจังหวัดทำให้เกิดความไม่สะดวกและเสียเวลาอย่างมาก

5.2 วัสดุอุปกรณ์ เป็นทรัพยากรการบริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมในการทำงานที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ความต้องการในปัจจุบันดังกล่าวมิได้มุ่งเฉพาะด้านปริมาณเท่านั้น หากแต่มุ่งด้านคุณภาพด้วย จึงจำเป็นต้องพัฒนาและปรับปรุง

ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพอยู่เสมอ วัสดุสิ่งของที่จำเป็นสำหรับหน่วยงานในสถานศึกษา ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ วัสดุอุปกรณ์ในด้านการเรียนการสอน การทดลอง ค้นคว้า อาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา ควรออกแบบเพื่อสนับสนุน เป็นสิ่งเร้าและส่งเสริมการเรียนการสอน

สลัก্ষณ์ ทรรพนันท์ (2535 : 47) กล่าวถึง สภาพแวดล้อมในการทำงานด้านวิจัยว่า คุณภาพของงานวิจัยนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ทำให้เกิดคุณภาพ สิ่งหนึ่งก็คือ วัสดุ เช่น ของใช้ เครื่องมือ แหล่งข้อมูล ศูนย์เครื่องมือ ศูนย์คอมพิวเตอร์ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ดังกล่าว จึงเป็นแหล่งข้อมูล และสิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญยิ่งในการค้นคว้า หรือแสวงหาความรู้ใหม่ การรู้จักใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางการศึกษาจะช่วยให้สร้างผลงานทางวิชาการด้านต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพยิ่งขึ้น

ดังนั้นความสำคัญของวัสดุอุปกรณ์จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดทำผลงานทางวิชาการ ซึ่งจะต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานในการให้บริการอำนวยความสะดวกแก่ข้าราชการครูและมีการฝึกอบรมการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญ ซึ่งจะช่วยให้สร้างผลงานทางวิชาการได้อย่างมีคุณภาพดังกล่าว

5.3 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ หรือการเงิน แม้ว่าข้าราชการครูจะใช้จ่ายด้วยความประหยัดเงินแล้ว เงินเดือนก็ยังไม่พอค่าใช้จ่าย ทำให้ขาดกำลังใจในการทำงาน ส่งผลไปถึงการจัดทำผลงานทางวิชาการ (พนัส หันนาคินทร์. 2530 : 235)

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2537 : 56) กล่าวถึง อาจารย์ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีหรือไม่มีทรัพย์สินมาก่อน และอาจารย์ที่ต้องการก่อสร้างตัวด้วยตนเอง มีภาระทางครอบครัวหรือภาระทางการเงินที่ต้องรับผิดชอบ อาจารย์เหล่านี้จำเป็นต้องทำงานอื่นเพื่อหารายได้พิเศษ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในระดับที่สังคมคาดหวัง งานพิเศษดังกล่าวแตกต่างกันออกไปตามวิชาชีพของอาจารย์ เช่น การสอนพิเศษ การรับจ้างออกแบบ การรับเหมาก่อสร้าง การตรวจบัญชี การเขียนบทความลงหนังสือพิมพ์และการรับจ้างไปโดยสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นทางเศรษฐกิจและการเงินสูง ดังนั้นจึงไม่มีเวลาเพียงพอที่จะสร้างผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพสูงอย่างแท้จริงได้

พนัส หันนาคินทร์ (2530 : 235) ได้กล่าวถึง ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจว่า มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับความเป็นอยู่ของคน หากปรากฏว่าถึงแม้จะใช้จ่ายด้วยความ

ประหยัดแล้ว เงินเดือนก็ยังไม่พอใช้จ่ายก็เป็นเรื่องที่ครูจะต้องดิ้นรน เพื่อปรับภาวะเศรษฐกิจของตนเองต่อไป เช่น การหางานพิเศษทำ บางคนหาไม่ได้ก็ต้องเป็นหนี้ ไม่ว่าจะ เป็นกรณีใด ย่อมจะทำให้ครูขาดกำลังใจในการทำงานทั้งสิ้น และกองมาตรฐานวิชาชีพครู สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจฐานะทางเศรษฐกิจของ ครูเอาไว้ว่า ภาวะการเงินทั่วไปของครูเมื่อเปรียบเทียบรายได้กับรายจ่ายแล้ว ปรากฏว่าครู ส่วนใหญ่ประมาณ 47.67 มีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย แต่ดำรงชีวิตอยู่ในระดับที่ไม่ดีเท่าที่ ควร รองลงมาครูร้อยละ 28.8 รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย และอีกร้อยละ 23.6 ที่มี รายได้เพียงพอกับรายจ่ายและสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในระดับดีพอควร

อ่ำรุ่ง จันทวนิช (2539 : 19) อ้างถึงข้อมูลการสำรวจของสำนักงาน ก.ค. พบว่า ข้าราชการครูทุกกรม เป็นหนี้ 507,607 ราย จากข้าราชการทั้งหมด 533,422 ราย หรือมีข้าราชการครูเป็นหนี้ร้อยละ 95 ของข้าราชการทั้งหมด และจากปัญหาดังกล่าว สำนักงาน ก.ค. ได้นำเงินทุนหมุนเวียนเพื่อแก้ปัญหาหนี้สินของข้าราชการครูจำนวน 500 ล้านบาท

พิจารณาจากข้อคิดเห็นและผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าข้าราชการครูมี ปัญหาด้านเศรษฐกิจไม่ค่อยดี ซึ่งเป็นปัญหาอีกประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการทำงานทาง วิชาการ เพราะผลงานทางวิชาการเรื่องหนึ่ง ๆ ย่อมต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงและต้องใช้เวลาใน การจัดทำ ซึ่งข้าราชการครูต้องทุ่มเททั้งกำลังกายและกำลังใจ ถ้าหากข้าราชการครูต้องหา รายได้พิเศษ เช่น การสอนพิเศษ การรับจ้างออกแบบ และรับเหมาก่อสร้าง ย่อมส่งผล ต่อการทำผลงานทางวิชาการ

6. ด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน สามารถแสดงออกได้ด้วยความรู้สึก พึงพอใจในงานที่ทำ ซึ่งอาจเป็นความรู้สึกที่ชอบ หรือไม่ชอบ ในองค์ประกอบที่เกี่ยวกับตน ได้แก่ ภาระหน้าที่ นโยบาย และการบริหาร การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง และรายได้ การมีความสุขอันเกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลเป็นที่พอใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้ อาจารย์เกิดความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำผลงานให้ได้ผลสำเร็จ ดังนั้นผลงานที่ ทำด้วยใจรักนั้นย่อมดีกว่าทำโดยคนไม่รักงาน เมื่อหวังจะได้งานที่มีประสิทธิภาพ จึงควร มอบหมายงานที่เขามีความพอใจเพื่อจะผลิตผลงานที่มีประสิทธิภาพอันเป็นวิธีจูงใจที่ดีอีก วิธีหนึ่ง

นักพฤติกรรมศาสตร์ให้ความหมายของความพึงพอใจในการทำงานว่า เป็นผลรวมของความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกี่ยวข้องกับทางด้านร่างกาย และสภาวะแวดล้อมอันเป็นมูลเหตุให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งแสดงความรู้สึกว่าเขามีความพอใจในการทำงานของเขา (Hoppock. 1935 : 47) ส่วน สเตราส์ และ เซลส์ (Strauss and Sayles. 1960 : 119 - 121) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกพอใจในงานที่ทำ และเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร คนจะรู้สึกพอใจในงานที่ทำเมื่องานนั้นให้ผลประโยชน์ตอบแทนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ ซึ่งตอบสนองความต้องการของเขาได้ และคนจะมีทัศนคติทางบวกกับงาน หากเขามีความพึงพอใจในงานสูง และในทางตรงข้ามกันหากคนมีความพึงพอใจในงานต่ำก็จะมีทัศนคติทางลบกับงาน (Robbins. 1983 : 56)

นักบริหารบางกลุ่มแยกความหมายว่า “ขวัญและกำลังใจ” เป็นเรื่องของกลุ่มส่วนความพึงพอใจในการทำงานมีความหมายรวมถึง ความพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพในที่ทำงานด้วย เช่น การมีความสุขที่ได้ทำงานกับเพื่อนร่วมงานที่เข้ากันได้ ทัศนคติที่มีต่องาน และมีความพอใจเกี่ยวกับรายได้ (Applewhite. 1965 : 8) ผู้บริหารจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการที่จะสร้างความพึงพอใจในการทำงานให้เกิดขึ้นกับคนในองค์กร อีกทั้งต้องตระหนักอยู่เสมอว่า ความรู้สึกพึงพอใจนั้นเปลี่ยนได้ตลอดเวลาตามสภาพการณ์หรือเวลา ดังนั้นการวางเงื่อนไขเพียงครั้งเดียวแล้วใช้ตลอดไปย่อมไม่ได้ผล จึงต้องปรับประยุกต์ตลอดเวลา (Davis and Newstrom. 1958 : 110)

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยปลายประการ ซึ่งอาจเกิดจากตัวบุคคลเอง หน่วยงาน ลักษณะของงาน ผู้ร่วมงาน ผู้บริหารและสภาพการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น ชิเซลลี กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจในการทำงานมีอยู่ 5 ประการคือ ระดับอาชีพ สถานะทางสังคม อายุ สิ่งจูงใจที่เป็นเงิน และคุณภาพของการบังคับบัญชา (Ghiselli. 1955 : 430 - 433)

กิลเมอร์ และคนอื่น ๆ (Gilmer and orthers. 1966 : 279 - 283) กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานดังต่อไปนี้

1. ความมั่นคงปลอดภัย
2. โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน
3. สถานที่ทำงานและการจัดการ

4. ค่าจ้างหรือรายได้
5. การควบคุมดูแลหรือผู้บังคับบัญชา
6. ลักษณะทางสังคม
7. การติดต่อสื่อสาร
8. สภาพการทำงาน
9. ผลประโยชน์ตอบแทน

กิลเมอร์ยังได้อธิบายว่าบุคลิกภาพส่วนตัวของผู้ปฏิบัติงานมีผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน คือ บุคคลที่มีความพึงพอใจในการทำงานมักจะเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษามีความคล่องตัว สามารถเปลี่ยนแปลงความคิดได้ตามกาลเทศะ มีพื้นฐานมาจากครอบครัวที่มีความสุข มีความเข้าใจในสภาพที่แท้จริงของตัวเอง และมีความมุ่งมั่นที่ตั้งใจตรงกันข้ามกับบุคคลที่ไม่มีความพึงพอใจในการทำงานจะไม่รู้จักวิธีการปรับตัวให้เหมาะสมกับกาลเทศะ ไม่มองดูสภาพที่เป็นจริงของจุดมุ่งหมายที่เลือก ไม่สามารถเอาชนะต่ออุปสรรครอบตัว มักกล่าวโทษตำหนิผู้อื่น ไม่ยอมรับความผิดพลาดของตนเอง นอกจากนี้ยังให้ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน สมรรถภาพในการดำเนินงานของฝ่ายบริหารเป็นสิ่งสำคัญ โดยเน้นในเรื่องการบังคับบัญชา สภาพแวดล้อม ตลอดจนชั่วโมงการทำงาน ความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน ความพอใจในการจัดการของฝ่ายบริหาร ค่าจ้างและสวัสดิการต่าง ๆ ชื่อเสียงที่ดีและความมั่นคงของหน่วยงานเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เกิดความพอใจในการทำงานด้วย (Gilmer. 1973 : 380 - 384)

สำหรับประเทศไทยนั้น องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้นมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกหลายประการ

เกสินี หงสนันท์ (2518 : 128 - 135) ได้กล่าวว่า สำหรับประเทศไทยนั้น นักวิชาการ ได้เสนอปัจจัยที่เกี่ยวกับความต้องการพื้นฐานในการสร้างแรงจูงใจในการทำงานไว้ดังนี้

1. การให้เกียรติและตระหนักในผลงานที่ได้กระทำ
2. เป็นงานที่ควรแก่ความสนใจ
3. การทำงานเป็นกลุ่มมีการประสานงานกันดี
4. มีความมั่นคงในการทำงาน

5. มีความก้าวหน้าซึ่งจะได้รับการพิจารณาอย่างเสมอภาคและยุติธรรม

6. มีการควบคุมที่ดี

เมื่อศึกษาระบบราชการไทยแล้ว ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของราชการไทย มีดังนี้

1. เงินเดือนดี

2. ความเข้มแข็งของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนซึ่งหมายถึง การควบคุมอย่างยุติธรรมและมีประสิทธิภาพ

3. มาตรฐานและการควบคุมดี

4. มีสิ่งเสริมแรงจูงใจเพียงพอ

5. ระบบจำแนกตำแหน่งตั้งอยู่บนรากฐานของหน้าที่ความสามารถ

6. การสอบแข่งขันหรือคัดเลือกหรือการเลื่อนขั้นตำแหน่งเป็นไปอย่างยุติธรรม เชื่อถือได้และประหยัด

7. มีการประสานงานที่ดีจากส่วนกลางและการประเมินผลโดยการฝึกอบรม

8. มีการอบรมฝึกฝนผู้ชำนาญการให้มากขึ้น

9. มีการใช้คนให้เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น

สมยศ นาวิการ (2533 : 222 - 224) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของความพึงพอใจในการทำงานเป็นตอน ๆ ดังนี้

ผลตอบแทน จะเป็นสิ่งที่สามารถใช้ตอบสนองความต้องการของคนได้หลายอย่าง เช่น อาหาร เสื้อผ้า ที่พักอาศัย ผลตอบแทนจะเป็นเครื่องหมายของความสำเร็จและเป็นแหล่งที่มาของการยกย่อง

การเลื่อนตำแหน่ง จะทำให้ความรับผิดชอบและผลตอบแทนสูงขึ้น งานระดับสูงขึ้นจะให้ความเป็นอิสระ ความท้าทายและเงินเดือนที่สูงขึ้นแก่พนักงาน รางวัลที่เกิดจากการเลื่อนตำแหน่งจะแตกต่างกันตามตำแหน่ง

การบังคับบัญชาที่สร้างความพอใจงานนั้น ผู้บังคับบัญชาจะสร้างความสัมพันธ์แบบสนับสนุนกับผู้ใต้บังคับบัญชา และให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่กระทบต่อพวกเขา ซึ่งสอดคล้องกับที่ ปภาวดี ดุยจินดา (2536 : 541) กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงจะส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่องาน หัวหน้างานที่คอยควบคุมบังคับบัญชาอย่างอาทรห่วงใย มักสร้างความพอใจในงานในหมู่คนทำงานเสมอ

เพื่อนร่วมงาน การที่มีเพื่อนร่วมงานที่ร่วมมือและเป็นมิตร จะเป็นแหล่งที่มาของความพอใจอย่างหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับ เสถียร เหลืองอร่าม (2527 : 206) กล่าวว่า เพื่อนร่วมงานควรจะช่วยสร้างบรรยากาศในการทำงาน เปรียบเสมือนฉันทัพพีน้ำอง มีความรักใคร่กลมเกลียวกัน คอยช่วยเหลือกระตุ้นการปฏิบัติงานของกลุ่ม และแนะนำช่วยเหลือในการทำงานซึ่งกันและกัน ปฏิบัติงานตรงต่อเวลา ใต้อามทุกข์สุขซึ่งกันและกัน พุดจากันด้วยความสะดวกสนทนและเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้เสนอ จะทำให้การทำงานในองค์การประสบผลสำเร็จด้วยดี

สภาพแวดล้อมการทำงาน พนักงานต้องการสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี เพราะว่าพวกเขาต้องการความสบายทางร่างกายและสภาพแวดล้อมการทำงาน จะกระทบต่อชีวิตนอกเวลาของพวกเขาด้วย เช่น พวกเขาจะมีเวลาเพื่อครอบครัว เพื่อนและการพักผ่อนของพวกเขาน้อยลง

แนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานนั้นได้รับความสนใจแพร่หลายและทำให้พบว่า ตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

เวอเธอร์และเดวิส (Werthor and Davis. 1986 : 411 - 415) กล่าวว่าไว้ว่า บุคคลที่มีอายุน้อยมากขึ้น มีแนวโน้มจะมีความพึงพอใจในการทำงานมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น ทำให้ปรับตัวการทำงานได้ดีขึ้น ความคาดหวังต่อเรื่องต่าง ๆ ลดลง ประกอบกับแนวโน้มที่จะเปลี่ยนงานหรือหางานใหม่ก็มีน้อยและทำได้ยาก ซึ่งแตกต่างกับบุคคลที่มีอายุน้อยจะมีความคาดหวังต่อเรื่องต่าง ๆ สูง โอกาสที่จะเปลี่ยนงานหรือหางานใหม่ก็จะมีมากกว่า และยังปรับตัวได้ไม่เหมาะสมนัก จึงมีแนวโน้มของความพึงพอใจในการทำงานต่ำกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ เซอร์ริงตัน (Cherington. 1991 : 103) กล่าวถึง ตัวแปรของอายุไว้เช่นกัน

ระดับการทำงาน บุคคลที่มีอาชีพในระดับสูงแนวโน้มจะมีความพึงพอใจในการทำงานสูงด้วย ทั้งนี้เพราะรายได้หรือค่าตอบแทนที่สูง สภาพการทำงานที่ดีมีความสะดวกสบายและงานที่มีลักษณะได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ ทำให้บุคคลที่ทำงานในระดับสูงหรือระดับวิชาชีพเป็นผู้บริหารหรือผู้เชี่ยวชาญ จะมีความพึงพอใจในการทำงานมากกว่าบุคคลที่ทำงานในระดับผู้ปฏิบัติการ ซึ่งสอดคล้องกับ อัลดักและบริฟ (Aldag and Brief.

1981 : 92) กล่าวว่า พนักงานในระดับตำแหน่งที่สูงกว่าจะมีความพึงพอใจในการทำงานมากกว่าพนักงานที่มีระดับตำแหน่งต่ำกว่า

การลาออก การขาดงาน ความพึงพอใจในการทำงานที่สูง จะทำให้การลาออกจากการขาดงานมีน้อย ในทางตรงกันข้าม ถ้าความพึงพอใจในการทำงานอยู่ในระดับต่ำ มีแนวโน้มที่จะทำให้มีการลาออกสูง บุคคลที่มีความพึงพอใจในการทำงานอยู่ในระดับต่ำ มีแนวโน้มจะขาดงานมาก โดยเฉพาะการขาดงานแบบตั้งใจ สอดคล้องกับ เซอร์ริงตัน (Cherington. 1991 : 103) กล่าวถึง การร้องทุกข์ การขาดงานและการลาออกว่า สามารถที่จะใช้วัดความพึงพอใจของพนักงานได้ ซึ่งเป็นการวัดความพึงพอใจในทางอ้อม การร้องทุกข์ การขาดงานและการลาออกที่เกิดขึ้น เหตุผลหนึ่งก็คือ บุคคลมีความพึงพอใจในการทำงานอยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับเหตุผลอื่น ๆ ด้วย เช่น ชีวิตส่วนตัว สภาพเศรษฐกิจ เป็นต้น และมีความสอดคล้องกับ ปภาวดี ประจักษ์สุภณัติ (2533 : 69) กล่าวว่า ผู้ปฏิบัติงานที่มีทัศนคติที่ดีต่องานหรือมีความพึงพอใจในงานมักมีการขาดงานน้อย ลาออกน้อย รู้จักคาดการณ์ล่วงหน้า มีความมุ่งมั่นในอนาคตและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความไม่พอใจนั้นได้มีนักวิชาการที่อ้างถึงไว้ดังนี้

อัมพล สุอำพัน (2535 : 758 - 759) กล่าวถึง สาเหตุที่ทำให้บุคคลเกิดความไม่พึงพอใจในอาชีพไว้ดังนี้

1. ไม่ได้ได้รับความยกย่องยอมรับจากผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน
2. ลักษณะงานซ้ำซากน่าเบื่อหน่าย ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงให้เกิดความ

กระตือรือร้น

3. สิ่งแวดล้อมและการทำงานที่ไม่ดี
4. งานหนักเกินไป ต้องมีความรับผิดชอบสูงมาก
5. มีความขัดแย้งหรือคลุมเครือในหน้าที่ของการทำงาน
6. งานที่ทำไม่ตอบสนองความต้องการพื้นฐานของตน
7. การที่บุคคลมีการศึกษาเพิ่มเติม แต่ยังทำงานในลักษณะเดิมทำให้เกิดความ

เบื่อหน่าย

8. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทำให้บรรยากาศของการทำงานลดความเป็น

มนุษย์ลง

9. ลักษณะของงานมีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และเป็นไปอย่างต่อเนื่องในอัตราที่สูงมาก

10. มีความไม่สอดคล้องกันระหว่างสถานะของงานและชีวิตด้านอื่น ๆ เช่น มีระดับการศึกษาสูง แต่ได้ทำงานที่มีสถานะต่ำ

11. งานที่ทำเป็นงานที่ขาดความมั่นคง ขาดความปลอดภัย ขาดโอกาสก้าวหน้า

12. ระหว่างที่ทำงานเกิดการเจ็บป่วยขึ้นเป็นประจำ

จากทฤษฎีและแนวคิดในด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นภาวะทางจิตวิทยาที่ต้องได้รับการตอบสนองให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคล อันเกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลเป็นที่พึงพอใจที่จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกดีหรือรันทม มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน ดังนั้นในการทำผลงานทางวิชาการ ปัจจัยที่จะมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการทำผลงานดังกล่าวย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ คือ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านงาน และปัจจัยด้านการควบคุมการจัดการ ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์ เพศ อายุ การศึกษา บุคลิกภาพ ปัจจัยด้านงาน ได้แก่ ลักษณะของงาน โครงสร้างของงาน ส่วนปัจจัยด้านการควบคุม การจัดการ ได้แก่ ความมั่นคงในงาน รายรับผลประโยชน์ โอกาสก้าวหน้า เพื่อนร่วมงาน และการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา จากปัจจัยดังกล่าวล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องและส่งผลต่อข้าราชการครู โดยเฉพาะครูช่วงอุตสาหกรรมได้เกิดความพึงพอใจในการทำผลงานทางวิชาการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยเกี่ยวข้องกับผลงานทางวิชาการและการเลื่อนตำแหน่ง ผู้วิจัยได้รวบรวมผลงานของการวิจัยเกี่ยวข้องพอนำมาศึกษาได้ดังต่อไปนี้

ผลงานวิจัยในประเทศ

เสถียร คามีสักดิ์ (2529 : 168) ได้ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลงานทางวิชาการตามทัศนะของผู้บริหารและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้มีผู้บริหาร จำนวน 128 คน และคณาจารย์ จำนวน 270 คน พบว่า ทัศนะของผู้บริหารและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อหลักเกณฑ์การประเมินผลงานทางวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนทัศนะที่มีต่อวิธีการประเมินผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติ ส่วนคณาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกนั้น มีทัศนะต่อวิธีการประเมินผลทางวิชาการสูงกว่าคณาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อุษา แต่สุจิ (2532 : 75 - 76) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีโอกาสก้าวหน้าทางวิชาการ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยอาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 395 คน พบว่า อาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความพึงพอใจต่อโอกาสความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง

สมชาย พันธุ์คามิชย์ (2533 : 101 - 107) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อเลื่อนเป็นระดับ 7 ของข้าราชการครูสายงานการสอนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่างคือ ข้าราชการครูตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6 และรับเงินเดือน 9,100 บาทขึ้นไป จำนวน 172 คน พบว่า ครูเห็นด้วยกับหลักเกณฑ์ในการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนเป็นระดับ 7 แต่ขาดความมั่นใจในการจัดทำผลงานทางวิชาการ เพราะครูส่วนใหญ่ขาดการค้นคว้าสิ่งใหม่ ๆ ขาดแหล่งเอกสารที่ใช้ในการค้นคว้าเอกสารอ้างอิงงานที่ทำประจำมีมากจนไม่มีเวลาทำผลงานทางวิชาการและการจัดทำผลงานทางวิชาการต้องใช้ค่าใช้จ่ายมาก

หาญ รังสิมันต์ (2536 : 106 - 107) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาเพื่อการจัดทำผลงานทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ สังกัดกรมการฝึกหัดครู กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ปีการศึกษา 2535 จำนวน 333 คน ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ในมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ มีความเห็นว่าทุกคุณลักษณะปัญหา มีปัญหาต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการระดับปานกลาง และอาจารย์ส่วนใหญ่ได้เสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาในแต่ละด้านไว้ดังนี้ ด้านภาระหน้าที่ เห็นควรให้อาจารย์ลาไปจัดทำผลงานทางวิชาการไม่เกิน 1 ปี ด้านนโยบายและการบริหาร เห็นควรสนับสนุนให้มีการฝึกอบรมทางวิชาการด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน เห็นควรให้แต่งตั้งผู้มีผลงานทางวิชาการดีเด่นเป็นที่ปรึกษาในการจัดทำผลงานทางวิชาการ ด้านห้องสมุดและวัสดุอุปกรณ์ เห็นควรให้มีผลงานทางวิชาการทุกชนิดไว้ให้อาจารย์ได้ศึกษาและดูเป็นตัวอย่าง ด้านความพึงพอใจในการทำงาน เห็นควรกำหนดให้มีเงินเพิ่มพิเศษแก่อาจารย์ผู้มีตำแหน่งทางวิชาการ

สงคราม หิรัญเขว้า (2536 : 90) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการความช่วยเหลือในการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ของข้าราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 5 จำนวน 181 คน และตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 5 และระดับ 6 มีความต้องการความช่วยเหลือในการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 อยู่ในระดับมาก โดยมีความช่วยเหลือด้านประเภทของผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับมาก ความต้องการความช่วยเหลือด้านขั้นตอนการจัดทำผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับมาก และความต้องการความช่วยเหลือด้านรูปแบบ วิธีการ ขอความช่วยเหลืออยู่ในระดับมากที่สุด

วิวัฒน์ แหวนหล่อ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษากระบวนการทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีการปฏิบัติ 5 ขั้นตอนคือ เตรียมการและวางแผนการทำผลงานทางวิชาการ การจัดทำผลงานทางวิชาการ นำผลงานทางวิชาการไปใช้เผยแพร่และสร้างการยอมรับ และนำเสนอผลงานทางวิชาการ ส่วนสิ่งที่ควรจัดทำหรือปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ ช่วยจัดหาแหล่งที่จะศึกษาค้นคว้าเพื่อเตรียมการทำผลงานทางวิชาการ มอบหมายการปฏิบัติงานเสนอและงานอื่นให้เหมาะสมเพื่อให้สามารถดำเนินการตามแผนงานทำผลงานทางวิชาการที่กำหนดไว้ จัดทำระบบข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบของผลงานทางวิชาการ ช่วยการพิมพ์ผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูและช่วยจัดหางบประมาณที่จะใช้ในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

ผลงานวิจัยในต่างประเทศ

อีเบล (Ebel. 1969 : 645 - 652) ได้สรุปผลการวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาไว้ว่า ต้องส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ โดยการสร้างบรรยากาศทางวิชาการให้เหมาะสม ทั้งจะต้องมีการประเมินความก้าวหน้าหรือการเลื่อนตำแหน่งจากผลงานทางวิชาการ

มอร์ตัน (Morton. 1978 : 7126 - A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง อิทธิพลขององค์ประกอบซึ่งเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจและความก้าวหน้าในการทำงานของผู้ที่จบปริญญาเอกในระหว่างปี ค.ศ. 1930 - 1973 พบว่า นโยบายของการบริหารงานมีความสำคัญต่อความก้าวหน้าของงานทั้งเพศหญิงและเพศชาย แต่เพศหญิงมีมากกว่า สิ่งสำคัญ

ที่ทำให้งานก้าวหน้ามี 5 ประการคือ ความเชี่ยวชาญ ความมีชื่อเสียง การได้รู้จักคนมาก การเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ และจดหมายแนะนำตัว

ฮาเซมิ (Hashemi. 1985 : 105) ได้ศึกษาเรื่อง ความพอใจของเจ้าหน้าที่ในคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยในดัลลัส รัฐเท็กซัส พบว่า ตำแหน่งและชนิดของงานที่ปฏิบัติ มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ในเรื่องโอกาสของการเลื่อนตำแหน่ง ผู้ช่วยอาจารย์ที่ทำงานเกี่ยวกับการวิจัย มีโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งมากกว่าผู้ช่วยอาจารย์ในด้านสอน ผู้ที่ครองตำแหน่งได้ไม่ถึง 10 ปี มีความพึงพอใจกับโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งมากกว่าผู้ที่ครองตำแหน่งนานกว่านี้

ริชแมน (Richman. 1987 : 171) ได้ศึกษาบรรยากาศขององค์การในแวดวงของนักศึกษาในหน่วยงานทางการศึกษาของรัฐนิวยอร์ก พบว่า สิ่งที่เป็นอิทธิพลภายในเรื่องบรรยากาศองค์การ คือ ความก้าวหน้าของงาน โอกาสในการเลื่อนตำแหน่งและการได้รับการฝึกฝน ด้านการบริหาร ทั้งโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งและความก้าวหน้าในอาชีพ จะเพิ่มมากขึ้นด้วย

พอลล็อค (Pollock. 1987 : 213) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของความพึงพอใจระหว่างตามที่คาดหวังและตามที่เป็นจริงในงานของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า ความพึงพอใจตามที่คาดหวังไม่สอดคล้องกับความพึงพอใจที่เป็นจริงอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับโอกาสในการเลื่อนตำแหน่ง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งของบุคลากรเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบรรยากาศของหน่วยงานอย่างยิ่ง และในการเลื่อนตำแหน่งของผู้มีหน้าที่ให้การศึกษา ควรมีการพิจารณาถึงผลงานทางวิชาการประกอบด้วย อีกทั้งข้าราชการครูมีความเห็นด้วยเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการจัดทำผลงานทางวิชาการที่ ก.ค. กำหนด แต่ขาดความมั่นใจที่จะจัดทำ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรที่จะให้ความช่วยเหลือส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการให้เกิดขึ้นเพื่อหาแนวทางให้ข้าราชการครูสามารถสร้างผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพเป็นการส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการ ส่งผลให้สามารถเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นได้ และเป็นการเตรียมบรรยากาศในหน่วยงานให้ดียิ่งขึ้น จากการศึกษาถึงสภาพปัญหาเป็นความสำคัญที่จะได้กรอบข้อมูลพื้นฐานเพื่อจะได้หาทางช่วยเหลือให้แก่ข้าราชการครูสายการสอน โดยเฉพาะครูผู้สอนในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ซึ่งพบกับปัญหาและอุปสรรคอย่างมากจนไม่

สามารถพัฒนาผลงานทางวิชาการเพื่อกำหนดตำแหน่งดังกล่าวได้ อาจสรุปเป็นประเด็นที่เป็นตัวแปรที่สำคัญได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 ปัญหาในด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 เป็นสาเหตุหนึ่งที่ครูช่างอุตสาหกรรมยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านหลักเกณฑ์ รวมทั้งปัญหาในด้านเกณฑ์การประเมินในแต่ละด้านกำหนดไว้สูงเกินไป ส่งผลให้ประสบปัญหาไม่สามารถกำหนดตำแหน่งดังกล่าวได้

ประเด็นที่ 2 ปัญหาด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ครูช่างอุตสาหกรรมประสบปัญหา เพราะขาดความสนใจในการอ่าน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ในด้านการจัดการเรียนการสอน การเตรียมการสอน การใช้สื่อ การประเมินผล ซึ่งส่งผลให้ครูช่างไม่ได้ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในด้านการเขียนผลงานเท่าที่ควร ประกอบกับครูช่างมีความคิดว่าการทำผลงานทางวิชาการเป็นสิ่งที่ยาก ไม่เริ่มเขียน ไม่ศึกษาหาความรู้จากงานเขียนของคนอื่น ๆ จึงทำให้ความคิดไม่แตกฉาน ไม่สามารถกำหนดรูปแบบ วิธีการขั้นตอนในการเขียนผลงานทางวิชาการได้ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งในการทำผลงานทางวิชาการ

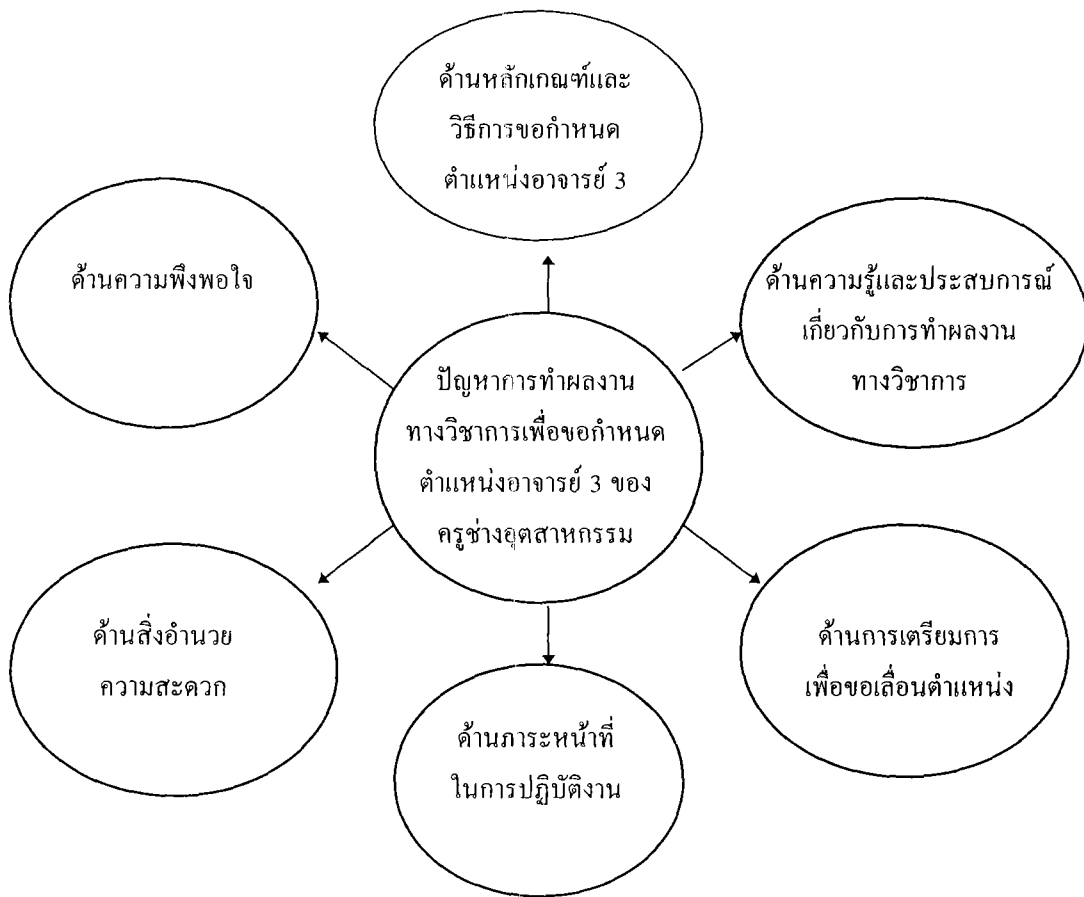
ประเด็นที่ 3 ปัญหาด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งอาจารย์ 3 นั้น ข้าราชการครูต้องแสดงความสามารถให้ปรากฏในทุก ๆ ด้าน เช่น มีผลการปฏิบัติงาน มีความชำนาญการ/ความเชี่ยวชาญและผลงานทางวิชาการ ดังนั้นการเตรียมการในด้านต่าง ๆ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องมีการคาดการณ์ล่วงหน้า หรือจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน และการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างรัดกุมในการเลื่อนตำแหน่ง เพราะสำนักงาน ก.ค. ได้กำหนดผลงาน 2 ปีการศึกษาย้อนหลัง จึงเป็นปัญหาที่ส่งผลให้ครูช่างขาดการเตรียมการดังกล่าว

ประเด็นที่ 4 ปัญหาด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ภาระหน้าที่ในการปฏิบัติการสอนนั้น ครูช่างนอกจากจะต้องสอนในด้านงานอาชีพพื้นฐานเป็นประการหลักแล้ว ต้องทำหน้าที่อื่น ๆ ที่โรงเรียนมอบหมายด้วย เช่น หน้าที่ปกครองดูแลชั้นเรียนและนักเรียน รวมทั้งกิจกรรมสื่อนักเรียน และงานอาคารสถานที่ที่ต้องควบคุมและดูแลงานก่อสร้างอาคารเรียน ซึ่งครูอื่น ๆ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ จากปัญหาในด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน จึงส่งผลต่อการทำผลงานทางวิชาการ

ประเด็นที่ 5 ปัญหาด้านองค์ประกอบที่เกิดจากสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำผลงานทางวิชาการ นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ส่งผลให้ครูช่างอุตสาหกรรมไม่ได้รับความสะดวกในการจัดทำผลงาน สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ หมายถึง ห้องสมุด วัสดุ - อุปกรณ์ เศรษฐกิจ และการเงิน วิทยาการ อันจะส่งผลให้ครูช่างอุตสาหกรรมขาดความพร้อมในด้านดังกล่าวจนเป็นเหตุให้ขัดข้องในการทำผลงานทางวิชาการได้

ประเด็นที่ 6 ปัญหาด้านความพึงพอใจในงาน ในการทำผลงานทางวิชาการ ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำผลงานของครูช่างอุตสาหกรรมนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ซึ่งอาจเกิดจากตัวบุคคลเอง หน่วยงาน ลักษณะของงาน ผู้ร่วมงาน ผู้บริหาร และสภาพการณ์ต่าง ๆ อันเป็นเหตุให้ครูช่างได้รับการกำหนดตำแหน่งในปริมาณที่น้อยมาก

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสรุปและแสดงแผนภาพประกอบได้ดังนี้

ภาพประกอบ 4 แสดงปัญหาทางการทำผลงานวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการทำงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยเป็นครูช่างอุตสาหกรรมที่ถึงเกณฑ์การทำผลงาน ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหา และความคิดเห็นในการทำผลงานของครูช่างอุตสาหกรรม ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา ตำแหน่งอาจารย์ 2 และถึงเกณฑ์สามารถทำผลงานทางวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 10 ปีการศึกษา 2540 จากโรงเรียน 170 โรงเรียน จำนวนครูช่างอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 413 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูช่างอุตสาหกรรม ตำแหน่งอาจารย์ 2 และถึงเกณฑ์สามารถทำผลงานทางวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 10 ปีการศึกษา 2540 จากโรงเรียน 97 โรงเรียน จำนวนครูช่างอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 300 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ทำการสุ่มตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนการสุ่ม

ขั้นที่ 1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบจำนวนประชากร 413 คน จากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครซี และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608) ต้องได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนอย่างน้อย 201 คน

ขั้นที่ 2 แบ่งโรงเรียนทั้ง 170 โรงเรียน ที่อยู่ในเขตการศึกษา 10 ตาม จังหวัดที่ตั้งโรงเรียน 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี 33 โรงเรียน จังหวัดกาฬสินธุ์ 30 โรงเรียน จังหวัดนครพนม 17 โรงเรียน จังหวัดมหาสารคาม 27 โรงเรียน จังหวัดมุกดาหาร 9 โรงเรียน จังหวัดยโสธร 14 โรงเรียน จังหวัดร้อยเอ็ด 31 โรงเรียน จังหวัดอำนาจเจริญ 7 โรงเรียน

ขั้นที่ 3 สุ่มโรงเรียนในแต่ละจังหวัด โดยถือขนาดกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55 ของประชากรทั้งหมด ผลปรากฏว่าได้โรงเรียน 97 โรงเรียน ซึ่งแต่ละโรงเรียนจะประกอบไปด้วยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูช่างอุตสาหกรรมที่ถึงเกณฑ์สามารถทำผลงานทางวิชาการ ดังนั้นเมื่อรวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจาก 97 โรงเรียน มีจำนวน 300 คน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถแสดงรายละเอียดปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียนในแต่ละจังหวัด

จังหวัด	จำนวนโรงเรียน (ประชากร)	จำนวนโรงเรียน (กลุ่มตัวอย่าง)	ครูช่างอุตสาหกรรม (ประชากร)	ครูช่างอุตสาหกรรม (กลุ่มตัวอย่าง)
อุบลราชธานี	33	19	95	74
กาฬสินธุ์	30	17	67	49
นครพนม	17	10	20	16
มหาสารคาม	27	15	74	52
มุกดาหาร	9	5	21	14
ยโสธร	14	8	39	24
ร้อยเอ็ด	31	18	87	66
อำนาจเจริญ	7	4	10	5
รวม	170	97	413	300

ที่มา : กรมสามัญศึกษา แบบรายงานการศึกษา (ภาคสถิติ) และรายงานครู. 2539

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการทำงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ของข้าราชการครูสายผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา รวม 6 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ โดยถามเกี่ยวกับเพศ อายุ วุฒิการศึกษา สถานภาพการสมรส ประสบการณ์การทำงาน ปริมาณงานที่รับผิดชอบ เงินเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

1. เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เพื่อรวบรวมข้อมูลปัญหาการขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ของข้าราชการครูสายผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามตัวแปรรวม 6 ด้าน โดยแยกแต่ละด้านและเนื้อหา ดังนี้

1.1 หลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 จำนวน 8 ข้อ	
1.2 ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ	จำนวน 12 ข้อ
1.3 การเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง	จำนวน 7 ข้อ
1.4 ภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน	จำนวน 8 ข้อ
1.5 สิ่งอำนวยความสะดวก	จำนวน 9 ข้อ
1.6 ความพึงพอใจในการทำผลงาน	จำนวน 9 ข้อ

ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ของ ลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ โดยกำหนดค่าคะแนนเพื่อใช้ในการให้คะแนนจากสภาพปัญหาของผู้ตอบแบบสอบถามไว้ดังนี้

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
มาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
น้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

2. เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด เพื่อจะได้ความคิดเห็นอื่น ๆ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมตามทัศนะของข้าราชการครูสายผู้สอนช่วงอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ จะได้ใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป เครื่องมือทั้ง 3 ตอน คู่มือละเอียดในภาคผนวก ก

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งข้าราชการครูให้ดำรงตำแหน่งด้านการสอน จากกฎ ก.พ. กฎ ก.ค. และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา บทความ ระเบียบ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ประมวลความรู้ดังกล่าวในข้อ 1 นำมาร่างแบบสอบถามโดยให้ครอบคลุมตัวแปรตาม ซึ่งได้แก่ ปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ของข้าราชการครูสายผู้สอนช่วงอุตสาหกรรม ทั้ง 6 ด้าน คือ หลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ การเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง ภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน สิ่งอำนวยความสะดวก ความพึงพอใจในการทำงาน
3. นำแบบสอบถามที่ร่างไว้ให้อาจารย์ผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์ได้ตรวจสอบ จากนั้นนำเครื่องมือไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งมีคุณวุฒิทางการศึกษาไม่น้อยกว่าระดับปริญญาโท
4. ปรับปรุงแบบสอบถามตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ
5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try - out) กับอาจารย์อุตสาหกรรม ในสังกัดกรมสามัญศึกษา ที่ถึงเกณฑ์ในการทำผลงานทางวิชาการ จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
6. นำแบบสอบถามไปหาความเชื่อมั่นโดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - coefficient) ของ ครอนบัค (Cronbach. 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

7. ปรับปรุงแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้และปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมปริญาานิพนธ์ เพื่อให้ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ในการสำรวจปัญหา
8. นำแบบสอบถามออกไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยัง สำนัศึกษาจังหวัดทั้ง 8 จังหวัด ในเขตการศึกษา 10 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามงานวิจัยไปยังกลุ่มโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง
2. นำหนังสือที่ออกจากสำนัศึกษาจังหวัดพร้อมแบบสอบถามการวิจัยส่งไปทางไปรษณีย์ไปยังกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนทั้ง 97 แห่ง
3. รอรับแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และบางโรงเรียนผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามตามโรงเรียนต่าง ๆ ด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องในแต่ละฉบับ ปรากฏว่าจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด จำนวน 300 ฉบับ ได้คืนมา และเป็นฉบับที่สมบูรณ์ จำนวน 262 ฉบับ ดังตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งและได้รับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่าง แยกตามกลุ่ม
โรงเรียนในแต่ละจังหวัด ในเขตการศึกษา 10

จังหวัด	จำนวนแบบสอบถาม	จำนวนแบบสอบถาม ที่ได้รับคืนมา	ร้อยละของแบบสอบถาม ที่ได้รับคืน
อุบลราชธานี	74	65	87.83
กาฬสินธุ์	49	45	91.83
นครพนม	16	13	81.25
มหาสารคาม	52	50	96.15
มุกดาหาร	14	12	85.71
ยโสธร	24	19	79.16
ร้อยเอ็ด	66	54	81.81
อำนาจเจริญ	5	4	80.00
รวม	300	262	87.33

จากนั้นนำแบบสอบถามจำนวน 262 ฉบับมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของอาจารย์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ปริมาณงานที่รับผิดชอบ เงินเดือน โดยแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2. หาค่าเฉลี่ย (mean) ในแบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อ 1 ในแต่ละด้านรวม 6 ด้าน โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนเปรียบเทียบกับคะแนนดังนี้

1.00 - 1.50	หมายถึง	ระดับปัญหาน้อยที่สุด
1.51 - 2.50	หมายถึง	ระดับปัญหาน้อย
2.51 - 3.50	หมายถึง	ระดับปัญหาปานกลาง
3.51 - 4.50	หมายถึง	ระดับปัญหามาก
4.51 - 5.00	หมายถึง	ระดับปัญหามากที่สุด

3. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ในแต่ละด้านรวม 6 ด้าน และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ
 4. ใช้ t - test ทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างเชิงสถิติระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม และใช้สถิติ F - test กรณีเปรียบเทียบระหว่างตั้งแต่ 3 กลุ่ม
 5. สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูช่างอุตสาหกรรม จากแบบสอบถามในตอนที 2 ข้อ 2 โดยจำแนกตามความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีแนวความคิดใกล้เคียงกันหรือคล้ายคลึงกันในประเด็นตามตัวแปรทั้ง 6 ด้าน
- ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์หาและหาข้อมูลทางสถิติต่าง ๆ โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS^x (Statistical Package for Social Sciences Version X)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ร้อยละ
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย
 - 1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - coefficient) ของ ครอนบัค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
 - 3.1 ใช้ t - test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม
 - 3.2 ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวประกอบทางเดียว (one - way analysis of variance) ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่าสองกลุ่ม โดยใช้ F - test
 - 3.3 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แล้วตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe's method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์และเพื่อให้สื่อความหมายได้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้นำสัญลักษณ์มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ F - distribution
Ms_b	แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
Ms_w	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการส่งแบบสอบถามไปยังครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 10 จำนวน 300 คน จากจำนวนโรงเรียน 97 แห่ง มีผู้ตอบแบบสอบถามกลับมาจำนวน 262 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87.33 ของจำนวนที่ส่งไป จึงถือว่ากลุ่มตัวอย่างของการวิจัยนี้มีจำนวน 262 คน ฉะนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจึงเป็นผลจากการตอบของกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนดังกล่าว

ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียงดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 262 คน จำแนกตามตัวแปร วิเคราะห์โดยการหาจำนวน และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับสภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับ และระดับเป็นรายชื่อ และรายด้าน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา ด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ ด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน วิเคราะห์โดยใช้ t -test และ F -test

ตอนที่ 4 รวบรวมความคิดเห็นอื่น ๆ และข้อเสนอแนะปัญหาการทำผลงานเพื่อขอหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา รวม 6 ด้าน โดยหาค่าร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 262 คน จำแนกตามตัวแปร วิเคราะห์โดยการหาจำนวน และค่าร้อยละ ได้ผลดังตาราง 6

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของครูช่างอุตสาหกรรม ในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการสมรส วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน และงานที่รับผิดชอบ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (262 คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	250	95.40
1.2 หญิง	12	4.60
รวม	262	100.00
2. อายุ		
2.1 ต่ำกว่า 39 ปี	87	33.20
2.2 39 - 45 ปี	132	50.40
2.3 45 ปีขึ้นไป	43	16.40
รวม	262	100.00
3. วุฒิการศึกษา		
3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	31	11.80
3.2 ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี	231	88.20
รวม	262	100.00
4. ประสบการณ์ในการสอน		
4.1 ประสบการณ์ต่ำกว่า 6 ปี	12	4.60
4.2 ประสบการณ์ 6 - 10 ปี	11	4.20
4.3 ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี	239	91.20
รวม	262	100.00
5. สถานภาพสมรส		
5.1 โสด	15	5.70
5.2 สมรส	242	92.40
5.3 หย่า	5	1.90
รวม	262	100.00

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (262 คน)	ร้อยละ
6. ปริมาณงานที่รับผิดชอบ		
6.1 งานสอนด้านเดียว	15	5.70
6.2 งานสอนและงานหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายไม่เกิน 2 งาน	89	34.00
6.3 งานสอนและงานหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายเกินกว่า 2 งานขึ้นไป	158	60.30
รวม	262	100.00
7. อัตราเงินเดือน		
7.1 ระหว่าง 10,080 - 13,680 บาท	132	50.40
7.2 ระหว่าง 14,070 - 17,190 บาท	97	37.00
7.3 ระหว่าง 17,590 บาทขึ้นไป	33	12.60
รวม	262	100.00

จากตาราง 6 ครูช่างอุตสาหกรรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เมื่อจำแนกตามเพศ กลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดคือ กลุ่มเพศชาย มีจำนวน 250 คน (ร้อยละ 95.40) และกลุ่มเพศหญิงมีจำนวน 12 คน (ร้อยละ 4.60)

เมื่อจำแนกตามอายุ ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีจำนวนมากที่สุดคือ อายุระหว่าง 39 - 45 ปี จำนวน 132 คน (ร้อยละ 50.40) รองลงมาคือ กลุ่มอายุต่ำกว่า 39 ปี จำนวน 87 คน (ร้อยละ 33.20) และกลุ่มอายุ 45 ปีขึ้นไปจำนวน 43 คน (ร้อยละ 16.40)

เมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษา ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีจำนวนมากที่สุดคือ วุฒิปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 231 คน (ร้อยละ 88.20) และรองลงมาคือ วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 31 คน (ร้อยละ 11.80)

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีจำนวนมากที่สุดคือ กลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี จำนวน 239 คน (ร้อยละ 91.20) รองลงมาคือ กลุ่มที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 6 ปี จำนวน 12 คน (ร้อยละ 4.60) และกลุ่มประสบการณ์ 6 - 10 ปี จำนวน 11 คน (ร้อยละ 4.20)

เมื่อจำแนกตามสถานภาพการสมรส ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีจำนวนมากที่สุดคือ สถานภาพสมรส จำนวน 242 คน (ร้อยละ 92.40) รองลงมาคือ สถานภาพโสด จำนวน 15 คน (ร้อยละ 5.70) และสถานภาพหย่า จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.90)

เมื่อจำแนกตามปริมาณงานที่รับผิดชอบ ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีจำนวนมากที่สุดคืองานสอนและงานหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายเกินกว่า 2 งานขึ้นไป จำนวน 158 คน (ร้อยละ 60.30) รองลงมาคือ งานสอนและงานหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายไม่เกิน 2 งาน จำนวน 89 คน (ร้อยละ 34.00) และงานสอนด้านเดียว จำนวน 1 คน (ร้อยละ 5.70)

เมื่อจำแนกตามอัตราเงินเดือน ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ระหว่าง 10,080 - 13,680 บาท จำนวน 132 คน (ร้อยละ 50.40) รองลงมาระหว่าง 14,070 - 17,190 บาท จำนวน 97 คน (ร้อยละ 37.00) และระหว่าง 17,590 บาทขึ้นไป จำนวน 33 คน (ร้อยละ 12.60)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับสภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา

ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการ

การวิเคราะห์ใช้วิธีการคำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยพิจารณาเป็นรายข้อและแต่ละด้านของปัญหา จากนั้นพิจารณาค่าเฉลี่ยจัดอันดับของปัญหาและกำหนดระดับของปัญหา โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลของการวิเคราะห์ส่วนนี้ ดังตาราง 7 - 12

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับปัญหาการทำผลงานเพื่อขอ
กำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านปัญหาด้าน
หลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3

ข้อ	ปัญหาด้านหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนด ตำแหน่งอาจารย์ 3	X	S.D	อันดับ ปัญหา	ระดับ ปัญหา
1.	การที่ ก.ค.กำหนดให้มีการรายงานผล งานการปฏิบัติงานย้อนหลังทั้งปริมาณ และคุณภาพ 2 ปี	3.42	1.01	6	ปานกลาง
2.	การรายงานความชำนาญการในการ กำหนดให้ข้าราชการครูเป็นวิทยากรนั้น	3.80	.86	2	มาก
3.	การมีผลการปฏิบัติงานได้ดีและผ่าน การประเมินผลการปฏิบัติงานจาก ผู้บังคับบัญชา	3.42	.99	6	ปานกลาง
4.	การประเมินความชำนาญการพิจารณา จากผลงานที่ปรากฏในหน้าที่ความ รับผิดชอบต่อนักเรียน ครู อาจารย์ ผู้ร่วมงานอื่น ๆ และประชาชนหรือ สาธารณชน	3.51	.94	4	มาก
5.	การพิจารณาผลงานทางวิชาการ การ พิจารณาจากคุณภาพของผลงานทาง วิชาการ โดยคำนึงถึงความสมบูรณ์ของ เนื้อหาสาระและความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	3.63	.91	3	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาด้านหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3	$\bar{X}$	S.D	อันดับ ปัญหา	ระดับ ปัญหา
6.	เกณฑ์การตัดสินการเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 ในด้านความชำนาญ ต้องได้ 45.50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 70 คะแนน เป็นปัญหาสำหรับท่านเพียงใด	3.51	1.03	4	มาก
7.	เกณฑ์การตัดสินการเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 ในด้านผลงานทางวิชาการ ต้องได้ 19.50 คะแนนจากคะแนนเต็ม 30 คะแนน เป็นปัญหาสำหรับท่านเพียงใด	3.49	1.02	5	ปานกลาง
8.	ขั้นตอนในการเสนอคำขอเริ่มจากสถานศึกษาถึงสำนักงาน ก.ค. มีขั้นตอนมากเกินไป	4.05	.96	1	มาก
รวม		3.61	.96		มาก

จากตาราง 7 สภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ด้านหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 โดยส่วนรวม พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีปัญหาด้านหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ โดยข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรกได้แก่ ขั้นตอนในการเสนอคำขอเริ่มจากสถานศึกษาถึงสำนักงาน ก.ค. มีขั้นตอนมากเกินไป ($\bar{X} = 4.05$) การรายงานความชำนาญการในการกำหนดให้ข้าราชการครูเป็นวิทยากรนั้น ($\bar{X} = 3.80$) และ

การพิจารณาผลงานทางวิชาการพิจารณาจากคุณภาพของผลงานทางวิชาการ โดยคำนึงถึง
ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระและความริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.63$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ความเที่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับปัญหาการทำผลงานเพื่อขอ
กำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านความรู้และ
ประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงาน

ข้อ	ปัญหาด้านความรู้และประสบการณ์ เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ	$\bar{X}$	S.D	อันดับ ปัญหา	ระดับ ปัญหา
1.	ขาดความเข้าใจในเรื่องความหมายและ ประเภทของผลงานทางวิชาการ	3.82	1.02	1	มาก
2.	ขาดการตัดสินใจในการเลือกประเภท ของผลงานทางวิชาการที่จะนำมาจัดทำ เพื่อเสนอขอเลื่อนตำแหน่ง	3.74	1.05	3	มาก
3.	ขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัด ทำผลงานทางวิชาการ ประเภทบันทึก การสอนหรือแผนการสอน	3.51	1.00	10	มาก
4.	ขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัด ทำผลงานทางวิชาการประเภทวิเคราะห์ และวิจัยปัญหาที่พบจากการเรียน การสอนในชั้นเรียน	3.82	.97	2	มาก
5.	ขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัด ทำผลงานทางวิชาการประเภทบทเรียน สำเร็จรูป	3.70	1.00	6	มาก
6.	ขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัด ทำผลงานทางวิชาการประเภทชุด การสอน	3.66	.99	7	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาด้านความรู้และประสบการณ์ เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ	X	S.D	อันดับ ปัญหา	ระดับ ปัญหา
7.	ขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัดทำผลงานทางวิชาการประเภทหนังสือ ได้แก่ หนังสือเรียนหรือแบบเรียน หนังสือเสริมประสบการณ์และหนังสืออื่น ๆ	3.73	.95	4	มาก
8.	ขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัดทำผลงานทางวิชาการประเภทสื่อหรือนวัตกรรมทางการศึกษา	3.53	1.02	9	มาก
9.	ไม่สามารถกำหนดขอบเขตเนื้อหาในหลักสูตรเพื่อนำมาจัดทำผลงานทางวิชาการ	3.50	1.02	11	ปานกลาง
10.	ไม่สามารถจัดลำดับความสำคัญของเนื้อหาในแต่ละบทเรียน แต่ละตอนของผลงานทางวิชาการ	3.27	1.04	12	ปานกลาง
11.	ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการเขียน การใช้ภาษา	3.64	1.02	8	มาก
12.	ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ้างอิงแหล่งข้อมูลทั้งระดับปฐมภูมิและทุติยภูมิ	3.72	.93	5	มาก
รวม		3.64	1.00		มาก

จากตาราง 8 สภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า

ครูช่างอุตสาหกรรมมีปัญหอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีปัญหาด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับมาก 10 ข้อ และมีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ โดยข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรกได้แก่ ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหมายและประเภทของผลงานทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.83$) ขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัดทำผลงานทางวิชาการประเภทวิเคราะห์และวิจัยปัญหาที่ได้พบจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.82$) ขาดการตัดสินใจในการเลือกประเภทของผลงานทางวิชาการที่จะนำมาจัดทำเพื่อเสนอขอเลื่อนตำแหน่ง ($\bar{X} = 3.74$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับปัญหาการทำผลงานเพื่อขอ
กำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านการเตรียม
การเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง

ข้อ	การเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง	$\bar{X}$	S.D	อันดับ ปัญหา	ระดับ ปัญหา
1.	ขาดการรวบรวมเอกสารหลักฐานซึ่ง แสดงความชำนาญการในวิชาชีพสาขาที่ เสนอผลงาน	3.83	.97	5	มาก
2.	ขาดการเตรียมเอกสาร คู่มือ เพื่อการ เขียนผลงานทางวิชาการ	3.82	.91	6	มาก
3.	ขาดการเผยแพร่ผลงานและทดลองใช้ ผลงานทางวิชาการก่อนการเสนอผลงาน	3.95	.88	2	มาก
4.	ขาดการจดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผล การปฏิบัติงานและปัญหาการสอน ปัญหาตัวนักเรียนและวิธีแก้ปัญหา ดังกล่าวอย่างมีระบบ	3.82	.98	6	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	การเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง	$\bar{X}$	S.D	อันดับ ปัญหา	ระดับ ปัญหา
5.	ขาดการพบปะและขอคำปรึกษาแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อจะได้รวบรวมแนวความคิดของท่านเหล่านั้นไว้อย่างเป็นระบบ	4.09	.95	1	มาก
6.	ไม่เคยขอคำแนะนำในการขอเลื่อนตำแหน่งจากผู้บังคับบัญชาหรือข้าราชการครูที่ได้รับเลื่อนตำแหน่งแล้ว	3.89	1.04	4	มาก
7.	ขาดการจัดทำปฏิทินเพื่อกำหนดระยะเวลาในการขอเลื่อนตำแหน่งตั้งแต่ลงมือทำคำขอ จนถึงเสนอให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา	3.90	.94	3	มาก
รวม		3.90	.95		มาก

จากตาราง 9 สภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า ครูมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีปัญหาด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ขาดการพบปะและขอคำปรึกษาแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อจะได้รวบรวมแนวความคิดของท่านเหล่านั้นไว้อย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.09$) ขาดการเผยแพร่ผลงานและทดลองใช้ผลงานทางวิชาการก่อนการเสนอขอผลงาน ($\bar{X} = 3.96$) และขาดการจัดทำปฏิทินเพื่อกำหนดระยะเวลาในการขอเลื่อนตำแหน่ง ตั้งแต่ลงมือทำคำขอจนถึงเสนอให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา ($\bar{X} = 3.90$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับปัญหาการทำผลงานเพื่อขอ
กำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านภาระหน้าที่
ในการปฏิบัติงาน

ข้อ	ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน	X	S.D	อันดับ ปัญหา	ระดับ ปัญหา
1.	จำนวนชั่วโมงสอนที่ได้รับมอบหมายมี มากเกินไป (เกินกว่า 20 ชั่วโมงต่อ สัปดาห์)	3.23	1.16	6	ปานกลาง
2.	จำนวนรายวิชาที่สอนได้รับมอบหมาย มากเกินไป (เกินกว่า 3 รายวิชา)	3.52	1.18	1	มาก
3.	ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานในด้าน บริการทางการศึกษา เช่น การจัดทำ ข้อสอบ หรืองานสนับสนุนการเรียน การสอน หรือการรักษาความปลอดภัย ของโรงเรียนบ่อยครั้งเกินไป	3.45	1.05	4	ปานกลาง
4.	ต้องอบรม ปกครองดูแลและแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนอยู่เป็นประจำ	3.26	1.05	5	ปานกลาง
5.	ใช้เวลาในการติดต่อผู้ปกครองเกี่ยวกับ การเรียนการสอนหรือปัญหาความ ประพฤติของนักเรียนมากเกินไป	3.05	.98	8	ปานกลาง
6.	ต้องเข้าร่วมกิจกรรมและให้บริการแก่ ชุมชนมากเกินไป	3.08	.96	7	ปานกลาง
7.	ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบด้านงาน บริหารอาคารสถานที่จากทางโรงเรียน และผู้บริหารมากเกินไป	3.48	1.03	2	ปานกลาง

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D	อันดับ ปัญหา	ระดับ ปัญหา
8.	ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบโครงการ ต่าง ๆ ของโรงเรียนจากผู้บริหาร โรงเรียนมากเกินไป	3.40	.97	3	ปานกลาง
รวม		3.31	1.04		ปานกลาง

จากตาราง 10 สภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า ครูมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีปัญหาด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 7 ข้อ โดยข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรกได้แก่ จำนวนรายวิชาที่สอนได้รับมอบหมายมากเกินไป ($\bar{X} = 3.52$) ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบด้านงานบริหาร อาคารสถานที่จากทางโรงเรียนและผู้บริหารมากเกินไป ($\bar{X} = 3.48$) และได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียนจากผู้บริหารโรงเรียนมากเกินไป ($\bar{X} = 3.40$)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับปัญหาการทำผลงานเพื่อ
 ขอตำแหน่งตำแหน่งอาจารย์ 3 ของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ	ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	S.D	อันดับ ปัญหา	ระดับ ปัญหา
1.	หนังสือและเอกสารตำราที่ทันสมัย สำหรับใช้ในการศึกษาค้นคว้าใน ห้องสมุดมีไม่เพียงพอ	4.17	.95	6	มาก
2.	ผลงานทางวิชาการในห้องสมุด เพื่อใช้ ในการศึกษาและค้นคว้าเพื่อเป็นตัวอย่าง มีจำนวนน้อย	4.32	.97	2	มาก
3.	จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ประจำหมวด วิชาอุตสาหกรรมยังไม่เพียงพอ	4.29	.88	4	มาก
4.	ขาดเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ค้นคว้าเพื่อศึกษาค้นคว้าประดิษฐ์ทางการ ศึกษา	4.40	1.10	1	มาก
5.	ขาดที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่จะช่วย ในเรื่องการจัดทำผลงานทางวิชาการ	4.25	1.06	5	มาก
6.	ขาดทุนทรัพย์ที่จะดำเนินการจัดทำ ผลงานทางวิชาการ	4.30	1.00	3	มาก
7.	ขาดแหล่งจัดพิมพ์ผลงานทางวิชาการให้ กับครู - อาจารย์	4.0	1.15	8	มาก
8.	ขาดการให้บริการให้การจัดทำผลงาน ทางวิชาการ เช่น จัดพิมพ์ ถ่ายเอกสาร จากหน่วยงาน	4.10	1.03	7	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	S.D	อันดับ ปัญหา	ระดับ ปัญหา
9.	ขาดความร่วมมือและการให้การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานในหมวดวิชาด้วยกัน	3.34	1.19	9	ปานกลาง
	รวม	4.13	1.03		มาก

จากตาราง 11 สภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า ครูมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีปัญหาในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ขาดเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ค้นคว้าเพื่อคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.40$) ผลงานทางวิชาการในห้องสมุดเพื่อใช้ในการศึกษาและค้นคว้าเพื่อเป็นตัวอย่าง มีจำนวนน้อย ($\bar{X} = 4.32$) และขาดทุนทรัพย์ที่จะดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ ($\bar{X} = 4.30$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับปัญหาการทำผลงานเพื่อ
ข้อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านความพึงพอใจในการ
ทำงาน

ข้อ	ปัญหาด้านความพึงพอใจ ในการทำงาน	$\bar{X}$	S.D	อันดับ ปัญหา	ระดับ ปัญหา
1.	ขาดแรงจูงใจจากผู้บริหาร	3.68	1.08	3	มาก
2.	การจัดทำผลงานทางวิชาการไม่มีผลต่อ การพิจารณาความดีความชอบ	3.73	1.15	2	มาก
3.	การจัดทำผลงานทางวิชาการเป็นความ ก้าวหน้าของบุคคลมากกว่าความ ก้าวหน้าทางวิชาการ	3.79	1.07	1	มาก
4.	ค่าตอบแทนการทำผลงานทางวิชาการไม่ คุ้มกับการลงทุน	3.27	1.12	7	ปานกลาง
5.	ไม่เห็นความสำคัญของการจัดทำผลงาน ทางวิชาการ	3.12	1.11	9	ปานกลาง
6.	ขาดความกระตือรือร้นและความมุ่งมั่นที่ จะทำผลงานทางวิชาการ	3.52	1.00	4	มาก
7.	ความสำเร็จของการจัดทำผลงานทาง วิชาการทำให้มีภาระงานเพิ่มขึ้น	3.47	1.11	5	ปานกลาง
8.	การจัดทำผลงานทางวิชาการไม่ได้มี โอกาสก้าวหน้าในการศึกษาเพื่อเพิ่ม คุณวุฒิ	3.21	1.14	8	ปานกลาง
9.	ผลสำเร็จของงานวิชาการไม่ได้ช่วยให้ บรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติงาน	3.28	1.17	6	ปานกลาง
รวม		3.45	1.10		ปานกลาง

จากตาราง 12 สภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ด้านความพึงพอใจในการทำผลงานทางวิชาการ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ครูมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีปัญหาด้านความพึงพอใจในการทำผลงานทางวิชาการมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรกได้แก่ การจัดทำผลงานทางวิชาการเป็นความก้าวหน้าของบุคคลมากกว่าความก้าวหน้าทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.79$) การจัดทำผลงานทางวิชาการไม่มีผลต่อการพิจารณาความดีความชอบ ($\bar{X} = 3.73$) และขาดแรงจูงใจจากผู้บริหาร ($\bar{X} = 3.68$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่ง

อาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ได้พิจารณาสภาพปัญหาตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการเป็น 6 ด้านคือ ด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอตำแหน่งอาจารย์ 3 ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ ด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน โดยการวิเคราะห์แต่ละด้าน ได้จำแนกตามตัวแปร ภูมิหลัง อันได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ อัตราเงินเดือน และใช้สถิติ t - test วิเคราะห์กรณีเปรียบเทียบระหว่าง 2 กลุ่ม และใช้สถิติ F - test วิเคราะห์เปรียบเทียบกรณี 3 กลุ่มขึ้นไป และถ้าผลการวิเคราะห์โดย F - test มีนัยสำคัญ จะวิเคราะห์ต่อโดยสถิติเปรียบเทียบพหุคูณของเชฟเฟ้ (Sheheffe's method) ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้เป็นดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอตำแหน่ง

อาจารย์ 3 เมื่อจำแนกตามเพศและวุฒิการศึกษา วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t - test และ เมื่อจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ อัตราเงินเดือน วิเคราะห์โดยใช้สถิติ F - test ดังตาราง 13 - 14

ตาราง 13 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 จำแนกตามเพศและวุฒิการศึกษา

ตัวแปร	N	X	S.D	t
เพศ				
ชาย	250	3.61	.64	.07
หญิง	12	3.60	.70	
วุฒิการศึกษา				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	31	3.73	.66	1.13
ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี	231	3.60	.64	

จากตาราง 13 พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นในด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ไม่แตกต่างกัน ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีวุฒิปริญญาตรีต่ำกว่าปริญญาตรีต่างก็มีปัญหาในด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 การเปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 จำแนกตามสถานภาพอื่น ๆ

ตัวแปร	MS _b	MS _w	F
อายุ	.7321	.4089	1.7906
ประสบการณ์ในการสอน	1.1647	.4055	2.872
สถานภาพการสมรส	.2127	.4129	.5151
ปริมาณงานที่รับผิดชอบ	.4731	.4109	1.1515
อัตราเงินเดือน	.7321	.4089	1.7906

จากตาราง 14 พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุ ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ และอัตราเงินเดือนต่างกัน มีปัญหาการทำผลงานทางวิชาการด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอตำแหน่งอาจารย์ 3 ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ เมื่อจำแนกตามเพศ และวุฒิการศึกษา วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t - test และเมื่อจำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ อัตราเงินเดือน วิเคราะห์โดยใช้สถิติ F - test ดังตาราง 15 - 16

ตาราง 15 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ จำแนกตามเพศและวุฒิการศึกษา

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S.D	t
เพศ				
ชาย	250	3.67	.74	- 1.35
หญิง	12	3.97	.72	
วุฒิการศึกษา				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	31	3.82	.59	1.03
ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี	231	3.67	.76	

จากตาราง 15 พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่เป็นเพศชายและเพศหญิง มีปัญหาการทำผลงานเพื่อขอตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นในด้านความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในด้านความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ จำแนกตามสถานภาพอื่น ๆ

ตัวแปร	MS_b	MS_w	F
อายุ	.9127	.5503	1.6585
ประสบการณ์ในการสอน	.7388	.5516	1.3393
สถานภาพการสมรส	.0131	.5573	.0236
ปริมาณงานที่รับผิดชอบ	.4808	.5536	.8684
อัตราเงินเดือน	.6462	.6107	1.0582

จากตาราง 16 พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุ ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบและอัตราเงินเดือนต่างกัน มีปัญหาการทำผลงานทางวิชาการด้านความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง เมื่อจำแนกตามเพศ และวุฒิการศึกษา วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t - test และเมื่อพิจารณาตามอายุ ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ อัตราเงินเดือน วิเคราะห์โดยใช้สถิติ F - test ดังตาราง 17 - 18

ตาราง 17 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง จำแนกตามเพศและวุฒิการศึกษา

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S.D	t
เพศ				
ชาย	250	3.90	.79	- .12
หญิง	12	3.93	.66	
วุฒิการศึกษา				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	31	4.18	.658	2.16
ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี	231	3.86	.790	

จากตาราง 17 พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นในด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง ไม่แตกต่างกัน ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง จำแนกตามสถานภาพอื่น ๆ

ตัวแปร	MS_b	MS_w	F
อายุ	.6462	.6107	1.0582
ประสบการณ์ในการสอน	1.2475	.6061	2.0583
สถานภาพการสมรส	.0748	.6151	.1216
ปริมาณงานที่รับผิดชอบ	1.8307	.0616	3.0432
อัตราเงินเดือน	1.6522	.6030	2.7401

จากตาราง 18 พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุ ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ และอัตราเงินเดือนต่างกัน มีปัญหาในการทำผลงานทางวิชาการด้านการเตรียมการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งไม่แตกต่างกัน

4. ผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน เมื่อจำแนกตาม เพศ และวุฒิการศึกษา วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t - test และเมื่อจำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ อัตราเงินเดือน วิเคราะห์โดยใช้สถิติ F - test ดังตาราง 19 - 23

ตาราง 19 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน จำแนกตามเพศ และวุฒิการศึกษา

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S.D	t
เพศ				
ชาย	250	3.32	.74	1.02
หญิง	12	3.09	.93	
วุฒิการศึกษา				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	31	3.12	.75	- 1.49
ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี	231	3.33	.75	

จากตาราง 19 พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่เป็นเพศหญิงและเพศชาย มีปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นในด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีวุฒិการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน จำแนกตามสถานภาพอื่น ๆ

ตัวแปร	MS _b	MS _w	F
อายุ	3.6881	.5416	6.8099*
ประสบการณ์ในการสอน	5.0738	.5309	9.5573*
สถานภาพการสมรส	1.0325	.5621	1.8368
ปริมาณงานที่รับผิดชอบ	.5133	.5661	.9067
อัตราเงินเดือน	4.7515	.5334	8.9085*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F = 3.00)

จากตาราง 20 พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุ ประสบการณ์ในการสอน และอัตราเงินเดือนต่างกัน มีปัญหาการทำผลงานทางวิชาการด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้ใดบ้างที่มีปัญหาด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานแตกต่างกันจึงได้ทำการวิเคราะห์ต่อโดยใช้สถิติการเปรียบเทียบพหุคูณของเชฟเฟ่ ซึ่งได้ผลดังตาราง 21 - 23

ตาราง 21 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 39 ปี	39 - 45 ปี	45 ปีขึ้นไป
		3.50	3.28	3.00
ต่ำกว่า 39 ปี	3.50	-	.22	.50*
39 - 45 ปี	3.28	-	-	.28
45 ปีขึ้นไป	3.00	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุต่ำกว่า 39 ปี มีปัญหา การทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ในด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.50$) มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.00$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่พบความแตกต่างของปัญหาในกลุ่มอื่น

ตาราง 22 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ในการสอน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 6 ปี	6 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.88	4.01	3.25
ต่ำกว่า 6 ปี	3.88	-	.13	.63*
6 - 10 ปี	4.01	-	-	.76*
มากกว่า 10 ปี	3.25	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 6 ปี มีปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ในด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.88$) มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ($\bar{X} = 3.25$) และครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ 6 - 10 ปี มีปัญหาด้านภาระหน้าที่ ($\bar{X} = 4.01$) มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ($\bar{X} = 3.25$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 23 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน จำแนกตามอัตราเงินเดือน

อัตราเงินเดือน		10,080 - 13,680 บาท	14,070 - 17,190 บาท	17,590 บาทขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.47	3.23	2.90
10,080 - 13,680 บาท	3.47	-	.24	.57*
14,070 - 17,190 บาท	3.23	-	-	.33
17,590 บาทขึ้นไป	2.90	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 10,080 - 13,680 บาท มีปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ในด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.47$) มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 17,590 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.90$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่พบความแตกต่างของปัญหาในกลุ่มอื่น

5. ผลการวิเคราะห์ปัญหาในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เมื่อจำแนกตามเพศและวุฒิการศึกษา วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t - test และเมื่อจำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ อัตราเงินเดือน วิเคราะห์โดยใช้สถิติ F - test ดังตาราง 24 - 26

ตาราง 24 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรมด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามเพศ และวุฒิการศึกษา

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S.D	t
เพศ				
ชาย	250	4.12	.75	- 1.02
หญิง	12	4.34	.50	
วุฒิการศึกษา				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	31	4.19	.64	.50
ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี	231	4.12	.75	

จากตาราง 24 พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่แตกต่างกัน ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีวุฒิต่างกัน มีปัญหาในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกไม่แตกต่างกัน

ตาราง 25 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรมด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามสถานภาพอื่น ๆ

ตัวแปร	MS _b	MS _w	F
อายุ	.9526	.5419	1.7581
ประสบการณ์ในการสอน	1.1194	.5406	2.0707
สถานภาพการสมรส	.5685	.5448	1.0434
ปริมาณงานที่รับผิดชอบ	.3408	.5466	.6236
อัตราเงินเดือน	2.0212	.5336	3.7879*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F = 3.00)

จากตาราง 25 พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนต่างกัน มีปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่าการกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้ใดบ้างที่มีปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันจึงได้ทำการวิเคราะห์ต่อโดยใช้สถิติการเปรียบเทียบพหุคูณของ เซฟเฟซึ่งได้ผลดังตาราง 26

ตาราง 26 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามอัตราเงินเดือน

อัตราเงินเดือน		10,080 - 13,680 บาท	14,070 - 17,190 บาท	17,590 บาทขึ้นไป
	$\bar{X}$			
10,080 - 13,680 บาท	4.15	-	.06	.34
14,070 - 17,190 บาท	4.21	-	-	.40*
17,590 บาทขึ้นไป	3.81	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 แสดงว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 14,070 - 17,190 บาท มีปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ในด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.21$) มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 17,590 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 3.81$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ไม่พบความแตกต่างของปัญหาในกลุ่มอื่น

6. ผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน เมื่อจำแนกตาม เพศและวุฒิการศึกษา วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t - test และเมื่อจำแนกตามอายุ ประสบการณ์ ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ อัตราเงินเดือน วิเคราะห์ โดยใช้สถิติ F - test ดังตาราง 27 - 31

ตาราง 27 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรมด้านความพึงพอใจในการทำงาน จำแนกตามเพศ และวุฒิการศึกษา

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S.D	t
เพศ				
ชาย	250	3.43	.76	- 1.82
หญิง	12	3.85	1.01	
วุฒิการศึกษา				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	31	3.52	.76	.53
ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี	231	3.44	.78	

จากตาราง 27 พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นในด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน ไม่แตกต่างกัน ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในด้านความพึงพอใจในการทำงาน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 28 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรมด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน จำแนกตามสถานภาพอื่น ๆ

ตัวแปร	MS _b	MS _w	F
อายุ	.7635	.6067	1.2584
ประสบการณ์ในการสอน	3.8669	.5827	6.6359*
สถานภาพการสมรส	3.7953	.5833	6.5070*
ปริมาณงานที่รับผิดชอบ	1.3832	.6019	2.2981
อัตราเงินเดือน	2.4133	.5939	4.0631*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F = 3.00)

จากตาราง 28 พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส และอัตราเงินเดือนต่างกัน มีปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการ ด้านความพึงพอใจในการทำผลงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้ใดบ้างที่มีปัญหาด้านความพึงพอใจในการทำผลงานแตกต่างกัน จึงได้ทำการวิเคราะห์ต่อโดยใช้สถิติการเปรียบเทียบพหุคูณของ เซฟเฟ่ ซึ่งได้ผลดังตาราง 29 - 31

ตาราง 29 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรมด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ ในการสอน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 6 ปี 3.95	6 - 10 ปี 4.01	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป 3.40
ต่ำกว่า 6 ปี	3.95	-	.11	.55
6 - 10 ปี	4.06	-	-	.66*
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	3.40	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 แสดงว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 - 10 ปี มีปัญหาการทำผลงาน เพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ในด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน ($\bar{X} = 4.06$) มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.40$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่พบความแตกต่างของปัญหาในกลุ่มอื่น

ตาราง 30 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรมด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	$\bar{X}$	โสด 3.72	สมรส 3.46	หย่า 2.31
โสด	3.72	-	.26	1.41*
สมรส	3.46	-	-	1.15*
หย่า	2.31	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 แสดงว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่โสด มีปัญหาการทำงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ในด้านความพึงพอใจในการทำงาน ($\bar{X} = 3.72$) มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่หย่า ($\bar{X} = 2.31$) และครูช่างอุตสาหกรรมที่มีสถานภาพสมรส มีปัญหาด้านความพึงพอใจในการทำงาน ($\bar{X} = 3.46$) มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่หย่า ($\bar{X} = 2.31$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 31 เปรียบเทียบปัญหาการทำงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านความพึงพอใจในการทำงาน จำแนกตามอัตราเงินเดือน

อัตราเงินเดือน		10,080 - 13,680 บาท	14,070 - 17,190 บาท	17,590 บาทขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.43	3.59	3.15
10,080 - 13,680 บาท	3.43	-	.06	.28
14,070 - 17,190 บาท	3.59	-	-	.44*
17,590 บาทขึ้นไป	3.15	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 แสดงว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 14,070 - 17,190 มีปัญหาการทำงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ในด้านความพึงพอใจในการทำงาน ($\bar{X} = 3.59$) มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 17,590 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 3.15$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่พบความแตกต่างของปัญหาในกลุ่มอื่น

7. ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม จำแนกตามเพศและวุฒิการศึกษา วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t - test และเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ อัตราเงินเดือน วิเคราะห์โดยใช้สถิติ F - test ดังตาราง 32 - 35

ตาราง 32 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม โดยส่วนรวม จำแนกตามเพศ และวุฒิการศึกษา

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S.D	t
เพศ				
ชาย	250	3.68	.53	.50
หญิง	12	3.80	.59	
วุฒิการศึกษา				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	31	3.76	.38	.37
ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี	231	3.67	.55	

จากตาราง 32 พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ครูช่างอุตสาหกรรม ที่มีวุฒิการศึกษต่างกัน มีปัญหาโดยส่วนรวมในการทำผลงานทางวิชาการโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 33 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม โดยส่วนรวม จำแนกตามสถานภาพอื่น ๆ

ตัวแปร	MS _b	MS _w	F
อายุ	.7017	.2777	2.5263
ประสบการณ์ในการสอน	1.8760	.2687	6.9828*
สถานภาพการสมรส	.0394	.2828	.1395
ปริมาณงานที่รับผิดชอบ	.4383	.2798	1.5667
อัตราเงินเดือน	1.3386	.2728	4.9065*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F = 3.00)

จากตาราง 33 พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ในการสอนและอัตราเงินเดือนต่างกัน มีปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่าการกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้ใดบ้างที่มีปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการโดยส่วนรวมแตกต่างกัน จึงได้ทำการวิเคราะห์ต่อโดยใช้สถิติการเปรียบเทียบพหุคูณของ เซฟเฟ่ ซึ่งได้ผลดังตาราง 34 - 35

ตาราง 34 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม โดยส่วนรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ในการสอน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 6 ปี	6 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.97	4.15	ขึ้นไป 3.64
ต่ำกว่า 6 ปี	3.97	-	.18	.33
6 - 10 ปี	4.15	-	-	.51*
มากกว่า 10 ปี	3.64	-	-	-

จากตาราง 34 แสดงว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 - 10 ปี มีปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 โดยส่วนรวม ($\bar{X} = 4.15$) มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ($\bar{X} = 3.64$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่พบความแตกต่างของปัญหาในกลุ่มอื่น

ตาราง 35 เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม โดยส่วนรวม จำแนกตามอัตราเงินเดือน

อัตราเงินเดือน		10,080 - 13,680 บาท	14,070 - 17,190 บาท	17,590 บาทขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.74	3.69	3.42
10,080 - 13,680 บาท	3.74	-	.05	.32*
14,070 - 17,190 บาท	3.69	-	-	.27*
17,590 บาทขึ้นไป	3.42	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 35 แสดงว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 10,080-13,680 บาท มีปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 โดยส่วนรวม ($\bar{X} = 3.74$) มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง ($\bar{X} = 3.42$) และครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 14,070 - 17,190 บาท มีปัญหาโดยส่วนรวม ($\bar{X} = 3.69$) มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 17,590 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 3.42$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 การรวบรวมความคิดเห็นอื่น ๆ และข้อเสนอแนะของปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา รวม 6 ด้าน โดยหาค่าเฉลี่ยร้อยละ

ตาราง 36 แสดงค่าร้อยละจากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดทำผลงานเพื่อขอ
ตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10
สังกัดกรมสามัญศึกษา

ข้อ	ความคิดเห็นด้านปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1.	ต้องใช้งบประมาณในการจัดทำมาก	19	12.30
2.	ไม่เข้าใจวิธีการในการจัดทำผลงาน	17	11.03
3.	ไม่มีเวลาเพียงพอในการจัดทำผลงานวิชาการ	16	10.40
4.	ขาดแหล่งวิชาการในการค้นคว้า	16	10.40
5.	ขาดความร่วมมือในหน่วยงาน และการสนับสนุนจาก ผู้บังคับบัญชา	15	9.70
6.	ขาดอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน	14	9.10
7.	ขาดตัวอย่างของผลงานทางวิชาการ	13	8.40
8.	มีงานพิเศษมากและจำนวนชั่วโมงสอนมีมาก	12	7.80
9.	ขาดเอกสารและการรวบรวมผลงานต่าง ๆ ย้อนหลัง	12	7.80
10.	ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณามีมาก	10	6.40
11.	การทำผลงานทางวิชาการได้รับผลประโยชน์น้อยกว่า งานพิเศษ	6	3.90
12.	ไม่เห็นความสำคัญในการจัดทำผลงานวิชาการ	4	2.60
รวม		154	100.00

จากตาราง 36 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดทำผลงานเพื่อขอ
กำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10
สังกัดกรมสามัญศึกษา อันดับแรกคือ ต้องใช้งบประมาณในการจัดทำ ความถี่ 19
(ร้อยละ 12.30) รองลงมาไม่เข้าใจวิธีการในการจัดทำผลงานทางวิชาการ ความถี่ 17
(ร้อยละ 11.03)

ตาราง 37 แสดงค่าร้อยละจากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูช่างอุตสาหกรรม
สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ที่มีต่อปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนด
ตำแหน่งอาจารย์ 3 รวม 6 ด้าน

ข้อ	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
1	ด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่ง		
1.1	ควรให้มีการอบรมหลักสูตรการทำผลงานทาง วิชาการ	15	34.01
1.2	ควรลดเวลาและขั้นตอนในการขอเลื่อนตำแหน่ง และการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาตรวจ ผลงานให้ระยะเวลาสั้นลง	12	27.27
1.3	ควรกำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนตำแหน่งโดยดูจาก อายุราชการ เงินเดือน ประสิทธิภาพการทำงาน ความสามารถเฉพาะตัว ความมีมนุษยสัมพันธ์ การอุทิศเวลา เป็นครูดีเด่น	6	14.63
1.4	การรายงานความชำนาญในการสอนควรดูจากการ ปฏิบัติงานของครูและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนจาก สถานที่จริงมากกว่าการเน้นด้านเอกสาร	6	13.64
1.5	ไม่ควรให้ความสำคัญในการรายงานเกี่ยวกับการ เป็นวิทยากร	5	11.36
	รวม	44	100.00
2	ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทาง วิชาการ		
2.1	ควรมีตัวอย่างผลงานทางวิชาการในกลุ่มวิชา การงานและพื้นฐานอาชีพ	13	50.00
2.2	ควรมีตัวอย่างของผลงานทางวิชาการในหลาย ๆ รูปแบบ	9	34.60

ตาราง 37 (ต่อ)

ข้อ	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
2.3	ควรมีหน่วยงานกลางให้ความรู้ในการทำผลงานทางวิชาการและได้ให้การสนับสนุนส่งเสริมและเอกสารเผยแพร่	4	15.40
	รวม	26	100.00
3	ด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง		
3.1	ควรมีวิทยากรหรืออาจารย์พี่เลี้ยงหรือผู้ทรงคุณวุฒิดูแลจัดทำเกี่ยวกับการขอเลื่อนตำแหน่งในขั้นตอนต่าง ๆ	19	86.36
3.2	ควรเปิดโอกาสให้เขียนด้วยลายมือได้	3	13.64
	รวม	22	100.00
4	ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน		
4.1	ลดชั่วโมงการสอนของครูช่วงอุตสาหกรรมที่มีงานพิเศษมากเพื่อให้มีเวลาในการจัดทำผลงานทางวิชาการ	12	66.67
4.2	ให้อาจารย์ผู้ขอจัดทำผลงานทางวิชาการสอนไม่เกินภาคเรียนละ 1 รายวิชา	6	33.33
	รวม	18	100.00
5	ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก		
5.1	จัดให้มีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับครูอาจารย์ภายในโรงเรียน สำหรับการจัดทำผลงานทางวิชาการ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้า เครื่องถ่ายเอกสาร เป็นต้น	30	58.82
5.2	ควรมีหน่วยงานกลางให้ความรู้ในการจัดทำผลงานทางวิชาการและให้การสนับสนุนในด้านการเงินและอุปกรณ์	14	27.45

ตาราง 37 (ต่อ)

ข้อ	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
5.3	อนุญาตให้ครู - อาจารย์ ผู้อยู่ในระหว่างการจัดทำผลงานทางวิชาการสามารถเลือกซื้อหนังสือเข้าห้องสมุดได้ตามต้องการ	7	13.72
	รวม	51	100.00
6	ด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน		
6.1	ผู้บริหารควรให้ขวัญและกำลังใจในการจัดทำเตรียมการขอเลื่อนตำแหน่ง	15	75.00
6.2	ให้ผลงานทางวิชาการเป็นเกณฑ์หนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบพิเศษ	5	25.00
	รวม	20	100.00
	รวมทั้งหมด	181	100.00

จากตาราง 37 พบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา ด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอหนดตำแหน่ง พบว่า ข้อเสนอแนะอันดับแรกคือ ควรให้มีการอบรมกำหนดหลักสูตร ขั้นตอน และความสามารถเขียนผลงานทางวิชาการสำหรับครูช่างอุตสาหกรรม ความถี่ 15 (ร้อยละ 34.01) รองลงมาคือ ควรลดเวลาและขั้นตอนในการขอเลื่อนตำแหน่ง และการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาผลงานให้ระยะเวลาสั้นลง ความถี่ 12 (ร้อยละ 27.27)

ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ พบว่า ข้อเสนอแนะอันดับแรกคือ ควรมีตัวอย่างผลงานทางวิชาการในกลุ่มวิชาการและพื้นฐานอาชีพ ความถี่ 13 (ร้อยละ 50.00) รองลงมาคือ ควรมีตัวอย่างของผลงานทางวิชาการในหลาย ๆ รูปแบบ ความถี่ 9 (ร้อยละ 34.60)

ด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง พบว่า ข้อเสนอแนะอันดับแรกคือ ควรมีวิทยาการหรืออาจารย์พี่เลี้ยงหรือผู้ทรงคุณวุฒิดูแลจัดทำเกี่ยวกับการขอเลื่อนตำแหน่ง ในขั้นตอนต่าง ๆ ความถี่ 19 (ร้อยละ 86.36) รองลงมาคือ ควรเปิดโอกาสให้เขียนด้วยลายมือได้ ความถี่ 3 (ร้อยละ 13.64)

ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน พบว่า ข้อเสนอแนะอันดับแรกคือ ลดชั่วโมงสอนของครูช่วงอุตสาหกรรมที่มีงานพิเศษมาก เพื่อให้มีเวลาในการจัดทำผลงานทางวิชาการ ความถี่ 12 (ร้อยละ 66.67) รองลงมาคือ ให้อาจารย์ผู้ขอจัดทำผลงานทางวิชาการสอนไม่เกินภาคเรียนละ 1 รายวิชา ความถี่ 6 (ร้อยละ 33.33)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ข้อเสนอแนะอันดับแรกคือ จัดให้มีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับครู - อาจารย์ ภายในโรงเรียนสำหรับการจัดทำผลงานทางวิชาการ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้า เครื่องถ่ายเอกสาร เป็นต้น ความถี่ 30 (ร้อยละ 58.82) รองลงมาคือ ควรมีหน่วยงานกลางให้ความรู้ในการจัดทำผลงานวิชาการและให้การสนับสนุนในด้านการเงินและอุปกรณ์ ความถี่ 14 (ร้อยละ 27.45)

ด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน พบว่า ข้อเสนอแนะอันดับแรกคือ ผู้บริหารควรให้ขวัญและกำลังใจในการจัดทำเตรียมการขอเลื่อนตำแหน่ง ความถี่ 5 (ร้อยละ 75.00) รองลงมาคือ ให้ผลงานทางวิชาการเป็นเกณฑ์หนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบพิเศษ ความถี่ 5 (ร้อยละ 25.00)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ

1. ศึกษาสภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ในเขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา
2. เปรียบเทียบสภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ในเขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ปริมาณงานที่รับผิดชอบ และเงินเดือน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูช่างอุตสาหกรรมตำแหน่งอาจารย์ 2 และถึงเกณฑ์สามารถทำผลงานทางวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 10 ปีการศึกษา 2540 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามตาราง เครซี มอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้ จำนวน 262 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการทำผลงาน เพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ของข้าราชการครูสายผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม เขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา รวม 6 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ โดยถามเกี่ยวกับเพศ อายุ และวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ปริมาณงานที่รับผิดชอบ และเงินเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

1. เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อรวบรวมข้อมูลปัญหาการทำผลงานเพื่อขอ
กำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ของข้าราชการครูสายผู้สอนช่วงอุตสาหกรรม เขตการศึกษา
10 สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักเกณฑ์และวิธีการ
ขอตำแหน่งอาจารย์ 3 ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทาง
วิชาการ ด้านการเตรียมการเพื่อขอตำแหน่ง ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน รวมทั้งสิ้นจำนวน 53 ข้อ
มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของ ลิเคิร์ท มี 5 ระดับ

2. เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อจะได้อความคิดเห็นอื่น ๆ และ
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมตามทัศนะของข้าราชการครูสายผู้สอนครูช่วงอุตสาหกรรม เขตการ
ศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลชุดนี้ ผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้กับครูผู้สอน
อุตสาหกรรม ในสังกัดกรมสามัญศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยการหา
ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของ ครอนบัก ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปยังสามัญศึกษาจังหวัดในเขตการศึกษา 10 เพื่อขอ
ความอนุเคราะห์ไปยังผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 97 แห่ง ตามกลุ่มตัวอย่างที่ระบุไว้เพื่อขอ
อนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยัง
กลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ ซึ่งแบบสอบถามที่ส่งไป จำนวน 300 ฉบับ และได้รับ
กลับคืนและมีความสมบูรณ์ จำนวน 262 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 87.33

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. รวบรวมแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามและจำแนกตามสถานภาพ

2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เอส พี เอส เอส - เอ็กซ์ (Statistical Package for the Social Sciences - Version X) จากแบบสอบถามสภาพปัญหาการทำงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ในเขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งกำหนดสถิติดังนี้

2.1 สถิติเชิงพรรณนาใช้บรรยายข้อมูล ได้แก่

2.1.1 ความถี่ และร้อยละ ใช้บรรยายสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

2.1.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานใช้บรรยายระดับคะแนนปัญหาในการจัดทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10

2.2 สถิติอ้างอิง ใช้แบบสอบถามสมมติฐาน ได้แก่

2.2.1 สถิติทดสอบ t - test ใช้ทดสอบเปรียบเทียบปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการ จำแนกตามเพศ และวุฒิการศึกษา

2.2.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ใช้ทดสอบเปรียบเทียบปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการ จำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ อัตราเงินเดือน

2.2.3 วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's method) ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในกรณีที่พบนัยสำคัญเมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยสรุปผลตามลำดับได้ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ทราบว่าครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 39 - 45 ปี และส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษา ตั้งแต่วุฒิปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี มากที่สุด และมีปริมาณงานรับผิดชอบในงานสอน และหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายเกินกว่า 2 งานขึ้นไปมากที่สุด

ส่วนใหญ่ครูช่างอุตสาหกรรมมีสถานภาพการสมรส และมีอัตราเงินเดือนอยู่ระหว่าง 10,080 - 13,680 บาท มากที่สุด

ตอนที่ 2 จากผลการวิเคราะห์ปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่ง

อาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมในแต่ละด้านและพิจารณาเป็นรายข้อได้ผลดังต่อไปนี้

1. ปัญหาด้านหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ครูช่าง

อุตสาหกรรมเห็นว่าปัญหาด้านหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีปัญหาด้านหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ โดยข้อที่มีปัญหา 3 อันดับแรกได้แก่ ขั้นตอนในการเสนอคำขอเริ่มจากสถานศึกษาถึงสำนักงาน ก.ค. มีขั้นตอนมากเกินไป การรายงานความชำนาญการในการกำหนดให้ข้าราชการครูเป็นวิทยากร และการพิจารณาผลงานทางวิชาการพิจารณาจากคุณภาพของผลงานทางวิชาการโดยคำนึงถึงความสมบูรณ์ของเนื้อหา และ ความริเริ่มสร้างสรรค์

2. ปัญหาด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ

ครูช่างอุตสาหกรรมเห็นว่า ปัญหาด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ โดยเฉลี่ยมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรม มีปัญหาในด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับมาก 10 ข้อ และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ โดยมีปัญหามาก 3 อันดับแรกได้แก่ ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหมายและประเภทของผลงานทางวิชาการ ขาดประสบการณ์และความรู้ในการทำผลงานทางวิชาการประเภทวิเคราะห์วิจัยปัญหาที่ได้พบจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน ขาดการตัดสินใจในการเลือกประเภทของผลงานทางวิชาการที่จะนำมาจัดทำขอเลื่อนตำแหน่ง

3. ปัญหาด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง ครูช่างอุตสาหกรรมเห็นว่า

ปัญหาด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง โดยเฉลี่ยมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีปัญหาด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรกได้แก่ ขาดการพบปะและขอคำปรึกษาแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อจะได้รวบรวมแนวความคิดของท่าน

เหล่านั้นไว้อย่างเป็นระบบ ขาดการเผยแพร่ผลงานและทดลองใช้ผลงานทางวิชาการก่อนการเสนอขอผลงาน และขาดการจัดทำปฏิทินเพื่อกำหนดระยะเวลาในการขอเลื่อนตำแหน่งตั้งแต่ลงมือทำคำขอจนถึงเสนอให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา

4. ปัญหาด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ครูช่วงอุตสาหกรรมเห็นว่าปัญหาด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน โดยเฉลี่ยมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูช่วงอุตสาหกรรมมีปัญหาด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 7 ข้อ โดยข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรกได้แก่ จำนวนรายวิชาที่สอนได้รับมอบหมายมากเกินไป ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบด้านงานบริหารอาคารสถานที่จากทางโรงเรียนและผู้บริหารมากเกินไป และได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียนจากผู้บริหารโรงเรียนมากเกินไป

5. ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ครูช่วงอุตสาหกรรมเห็นว่าปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยเฉลี่ยมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูช่วงอุตสาหกรรมมีปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรกได้แก่ ขาดเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลองค้นคว้าเพื่อศึกษาค้นคว้าเพื่อเป็นตัวอย่างมีจำนวนน้อย และขาดทุนทรัพย์ที่จะดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ

6. ปัญหาด้านความพึงพอใจในการทำผลงานทางวิชาการ ครูช่วงอุตสาหกรรมเห็นว่าปัญหาด้านความพึงพอใจในการทำผลงานทางวิชาการ โดยเฉลี่ยมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูช่วงอุตสาหกรรมมีปัญหาด้านความพึงพอใจในการทำผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรกได้แก่ การจัดทำผลงานทางวิชาการเป็นความก้าวหน้าของบุคคลมากกว่าความก้าวหน้าทางวิชาการ การจัดทำผลงานทางวิชาการไม่มีผลต่อการพิจารณาความดีความชอบ และขาดแรงจูงใจจากผู้บริหาร

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาในการจัดทำผลงานเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง
อาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่วงอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ใน 6 ด้านได้แก่ ด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอเลื่อนตำแหน่งอาจารย์ 3 ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ ด้านการเตรียมการเพื่อ

ขอเลื่อนตำแหน่ง ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน จำแนกตามตัวแปรภูมิหลัง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สมรส วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ปริมาณงานที่รับผิดชอบ เงินเดือน โดยตั้งระดับนัยสำคัญของการทดสอบไว้ที่ระดับ .05 พอสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่ง อาจารย์ 3 พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ อัตราเงินเดือน มีปัญหาในการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ด้าน หลักเกณฑ์และวิธีการขอ กำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ไม่แตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมเมื่อพิจารณาตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ อัตราเงินเดือน มีปัญหาในการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ด้านความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ อัตราเงินเดือน มีปัญหาในการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง ไม่แตกต่างกัน

4. เปรียบเทียบการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่จำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการสอนและอัตราเงินเดือน ครูช่างอุตสาหกรรมมีปัญหาในการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ด้านดังกล่าวแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 39 ปี มีปัญหามากกว่าผู้ที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ผู้ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 6 ปี มีปัญหามากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์ 6 - 10 ปี มีปัญหามากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ผู้ที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง

10,080 - 13,680 มีปัญหามากกว่าผู้ที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 17,580 บาทขึ้นไป สำหรับเมื่อจำแนกออกตามภูมิหลังด้านอื่นอันได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ พบว่า มีปัญหาในการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน

5. เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่จำแนกตามอัตราเงินเดือน มีปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการดังกล่าวแตกต่างกัน โดยครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 14,070 - 17,190 ขึ้นไป มีปัญหามากกว่าครูช่างที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 17,590 บาทขึ้นไป ส่วนเมื่อจำแนกตามภูมิหลังด้านอื่นอีก 6 ด้าน พบว่า มีปัญหาในการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่แตกต่างกัน

6. เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส และอัตราเงินเดือน ครูช่างอุตสาหกรรมมีปัญหาในการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ด้านดังกล่าวแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 - 10 ปี มีปัญหามากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ผู้ที่มีสถานภาพโสดมีปัญหามากกว่าสถานภาพหย่า และผู้ที่มีสถานภาพสมรส มีปัญหาด้านความพึงพอใจมากกว่าสถานภาพหย่า ผู้ที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 14,320 - 16,890 บาท มีปัญหามากกว่าผู้ที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 17,580 บาทขึ้นไป สำหรับเมื่อจำแนกออกตามภูมิหลังอื่นอันได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา อายุ ปริมาณงานที่รับผิดชอบ พบว่า มีปัญหาในการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน ไม่แตกต่างกัน

7. เปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรมโดยรวมทั้ง 6 ด้านได้พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 - 10 ปี มีปัญหามากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ผู้ที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 10,080 - 13,680 บาท มีปัญหามากกว่าผู้ที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 17,580 บาทขึ้นไป และผู้ที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 14,320 - 16,890 บาท มีปัญหามากกว่าผู้ที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 17,580 บาทขึ้นไป เมื่อจำแนกตามภูมิหลัง

ด้านอื่นอีก 5 ด้าน พบว่า มีปัญหาในการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ปรากฏว่าประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ปัญหาในการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ของครูช่างอุตสาหกรรม เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีปัญหาในการจัดทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 รวม 6 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่ปรากฏผลเช่นนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังนี้

1.1 เมื่อพิจารณาปัญหาการทำผลงานทางวิชาการเป็นรายด้านพบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ ด้านหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 มีปัญหาระดับมาก ส่วนด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน และด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง จากปัญหาดังกล่าวทำให้ทราบว่า ครูช่างอุตสาหกรรม มีความเห็นในปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นปัญหา และอุปสรรคมากอันดับแรกต่อการทำผลงานทางวิชาการ อันได้แก่ หนังสือ เอกสาร ตำรา งานวิจัย วัสดุอุปกรณ์ ที่เกี่ยวกับงานวิชาการและทุนทรัพย์ในการจัดทำผลงาน และแหล่งบริการจัดพิมพ์ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ช่วยให้ครู - อาจารย์ สามารถจัดทำผลงานทางวิชาการได้ ซึ่งพบว่า เป็นปัญหาและอุปสรรคอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประยูร ยงค์อำนวย (2540 : 149) พบว่า อาจารย์อุตสาหกรรมในสถาบันราชภัฏมีความเห็นต่อสภาพปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จึงเป็นปัญหาที่ครูช่างอุตสาหกรรมเห็นว่ามีความสำคัญมากต่อปัญหาการจัดทำผลงานทางวิชาการ จึงพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับสูง ส่วนปัญหาด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง พบว่า อยู่ในระดับมากนั้น ทั้งนี้เพราะครูช่างอุตสาหกรรมยังขาดการพบปะกับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขอคำปรึกษา การชี้แนะแนวทางต่าง ๆ นำมารวบรวมไว้อย่างเป็นระบบ รวมทั้งมิได้มีการรวบรวมเอกสารหลักฐาน ซึ่งแสดงความชำนาญเอา

ไว้อ้างอิง ขาดการจัดทำปฏิทินเพื่อวางแผนในการกำหนดระยะเวลาเพื่อขอเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่ง และมีได้จัดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานไว้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ เอี่ยมงาม (2532 : 119) พบว่า การปฏิบัติงานของครูส่วนมากขาดการจัดบันทึกข้อมูลรายละเอียด วิธีการทำงาน วิธีการแก้ปัญหา ซึ่งข้อมูลดังกล่าวแสดงถึงปริมาณและคุณภาพของงานที่รับผิดชอบในการเสนอขอเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 จากปัญหาดังกล่าวอาจเนื่องมาจากครูช่วงอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ไม่ได้มีการวางแผนหรือขาดการเตรียมการไว้จึงมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ มีปัญหาอยู่ในระดับมากนั้น เนื่องจากครูช่วงอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ในเรื่องการจัดทำผลงานทางวิชาการ ซึ่ง ก.ค. ได้กำหนดให้ข้าราชการครูที่ขอเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 ต้องมีผลงานทางวิชาการที่เป็นเอกสาร หรือผลงานในลักษณะอื่น ๆ ที่ ก.ค. กำหนด และปรากฏว่ายังขาดคู่มือคำอธิบายรูปแบบการจัดทำผลงานทางวิชาการ โดยเฉพาะตัวอย่างของผลงานทางวิชาการด้านวิชาช่างเองมีน้อยมาก เนื่องจากยังมีการจัดทำน้อย ดังที่ สงคราม หิรัญเขว่า (2536 : 90) พบว่า ครู - อาจารย์ มีความต้องการความช่วยเหลือด้านประเภทของผลงานทางวิชาการประเภทต่าง ๆ และในด้านหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 มีปัญหาอยู่ในระดับมากนั้น เนื่องจากครูช่างยังขาดความมั่นใจในการทำผลงานทางวิชาการและคิดว่าหลักเกณฑ์นั้นที่ ก.ค. กำหนดมาใช้มีมีความยาก จำเป็นต้องสะสมประสบการณ์และความชำนาญในการสอน เมื่อครูมิได้รวบรวมเอกสารหลักฐานที่จะแสดงความชำนาญในด้านการสอนให้ปรากฏแก่นักเรียน ครู - อาจารย์ และสาธารณชน ประกอบกับความไม่เข้าใจหลักเกณฑ์วิธีการ จึงเป็นเหตุทำให้ไม่ยอมเสนอขอเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งอาจารย์ ดังที่ ศิริราช อำไพภักดี (2533 : 1 - 5) ที่กล่าวว่า ข้าราชการครูส่วนใหญ่ไม่ทราบหลักเกณฑ์และวิธีการ ถึงแม้จะไปอบรมแล้วก็ไม่สามารถเสนอขออาจารย์ 3 ได้ และยังมีข้าราชการครูจำนวนมากไม่เคยเห็นแบบฟอร์มการรายงานผลการปฏิบัติงาน ไม่เข้าใจการรายงานความชำนาญการ โดยเฉพาะในส่วนของการเป็นวิทยากร ส่วนด้านความพึงพอใจในการทำผลงานมีปัญหาในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากครูช่วงอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ ยังมองเห็นความสำคัญของการจัดทำผลงานทางวิชาการเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและวงวิชาการ อีกทั้งยังพัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพของตนเอง นอกจากนั้นยังเป็นความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่

อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของประยูร ยงค์อำนวย (2540 : 151) พบว่า อาจารย์อุตสาหกรรมในสถาบันราชภัฏ มีความต้องการในการจัดทำผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับมาก และดังที่ผลการวิจัยของ อุษา แต่สุจิ (2532 : 75 - 76) พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความพึงพอใจต่อความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง และในด้านภาระหน้าที่การปฏิบัติงานมีปัญหาในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าในด้านชั่วโมงสอนของครูช่างอุตสาหกรรม ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวนคาบสอนมีไม่มากนัก เพราะส่วนใหญ่เป็นวิชาเลือกและวิชาพื้นฐานอาชีพ แต่ก็มีบางโรงเรียนที่มีความพร้อมในการเปิดสอนสายวิชาอาชีพ ดังนั้นโดยเฉลี่ยจำนวนคาบสอนจึงมีไม่มาก ส่วนใหญ่ครูช่างจะได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบด้านงานบริการ งานอาคารสถานที่ ควบคุมงานก่อสร้าง ถึงแม้จะดูเป็นงานหนักและรับผิดชอบสูง แต่ครูช่างก็มองปัญหาด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง

1.2 เมื่อพิจารณาปัญหาการทำผลงานทางวิชาการเป็นรายชื่อในแต่ละด้าน ปัญหาด้านหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรกได้แก่ ขั้นตอนในการเสนอคำขอเริ่มจากสถานศึกษาถึงสำนักงาน ก.ค. มีขั้นตอนมากเกินไป การรายงานความชำนาญการในการกำหนดให้ข้าราชการครูเป็นวิทยากร การพิจารณาผลงานทางวิชาการ การพิจารณาจากคุณภาพของผลงานทางวิชาการ โดยคำนึงถึงความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระและความริเริ่มสร้างสรรค์ จากความคิดเห็นที่มีต่อหลักเกณฑ์ว่าขั้นตอนที่ ก.ค. กำหนด มีความยุ่งยากซับซ้อนและหลายขั้นตอนเกินไป ตั้งแต่การประเมินของผู้บังคับบัญชา ทั้งระดับโรงเรียนผ่านไปยัง อ.ก.ค. จังหวัด และไปยัง อ.ก.ค. กรม แล้วเสนอสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู เมื่อพิจารณาอนุมัติเป็นขั้นสุดท้ายดังที่ รุ่ง เชนจิต (2535 : 2) หนึ่งในคณะกรรมการประเมินผลงานทางวิชาการได้สรุปไว้ว่า ขั้นตอนการนำเสนอผลงานทางวิชาการมักมีปัญหาทุกระดับ โดยเฉพาะระดับจังหวัดที่อาจส่งงานกลับไปแก้ไข ระดับกรมก็ต้องตั้งคณะกรรมการ จึงจะอ่านผลงานได้ และในระดับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู ก.ค. ก็ตรวจแล้วผลงานทางวิชาการไม่สมบูรณ์ก็จะส่งกลับไปแก้ไข และเมื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิอ่านเพื่อประเมินก็ต้องใช้เวลาเหมือนกัน สำหรับการรายงานความชำนาญการในการกำหนดให้ข้าราชการครูเป็นวิทยากรนั้น ครูช่างมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาระดับมาก เนื่องจากในการสอนวิชาชีพนั้น จะต้องมีความสามารถทั้งทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันทั้ง

2 ด้าน การแสดงความชำนาญการด้านวิชาการให้ปรากฏแก่ครู - อาจารย์ และนักเรียน สาธารณชน จึงกระทำได้ในระดับน้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย พันธุ์คงนิชัย (2533 : 108) พบว่า การที่ ก.ค. กำหนดเรื่องความชำนาญการโดยให้ คะแนนประเมิน 70 เปอร์เซนต์ของคะแนนทั้งหมด เป็นเรื่องที่ครูจะทำคะแนนไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งใจได้ ก็คือการกำหนดให้เป็นวิทยากรผู้ชำนาญการ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ซึ่งครู - อาจารย์ จะเห็นว่าทำได้ยาก เพราะไม่สามารถหาเวลาไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อเป็นผู้ชำนาญการ และในด้านการพิจารณาผลงานทางวิชาการ การพิจารณาคุณภาพของงานทางวิชาการ โดยคำนึงถึงความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระและความริเริ่มสร้างสรรค์ ครูช่างคิดว่ามีปัญหาในระดับมากนั้น ดังที่งานวิจัยของ ศรีสมบัติ ภูมิเขียว (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูสังกัดกรมสามัญศึกษา ครูส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพสูงนั้น ควรเกิดจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ ทั้งนี้เพราะผลงานทางวิชาการดังกล่าวเกิดจากการได้ปฏิบัติจริง ทดลองจริง มีความชัดเจน และมีคุณค่า โดยเฉพาะผลงานที่เกิดจากปัญหาในการเรียนการสอน และครูได้หาวิธีการแก้ปัญหาโดยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ปัญหาด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการที่เป็นปัญหามาก 3 ระดับได้แก่ ขาดความเข้าใจในเรื่องความหมายและประเภทของผลงานทางวิชาการ ขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัดทำผลงานทางวิชาการประเภทวิเคราะห์และวิจัยปัญหาที่ได้พบจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน ขาดการตัดสินใจในการเลือกประเภทของผลงานทางวิชาการที่จะนำมาจัดทำเพื่อเสนอขอเลื่อนตำแหน่ง จากปัญหาดังกล่าวที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก ก.ค. มิได้กำหนดจำนวนชิ้นของผลงานทางวิชาการให้แน่ชัด ครู - อาจารย์ ไม่สามารถเลือกประเภทของผลงานทางวิชาการที่จะนำมาจัดทำเพื่อเสนอขอเลื่อนตำแหน่ง ทั้งยังขาดคู่มือ คำอธิบายรูปแบบการจัดทำผลงานทางวิชาการประเภทต่าง ๆ ดังที่ พิชัย ละแมนชัย (2537 : 3) ได้กล่าวถึง ความเข้าใจผิดของข้าราชการครู เกี่ยวกับคำว่า ผลงานทางวิชาการ บางคนเข้าใจว่าต้องเน้นการทำวิจัย บางคนเข้าใจว่าอะไรก็ได้ แท้ที่จริงแล้วงานทางวิจัยคือ งานที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่โดยตรงที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติเป็นประจำ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สงคราม หิรัญเขว้า (2536 : 90) พบว่า ครู - อาจารย์ มีความต้องการช่วยเหลือในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดทำผลงานทางวิชาการ และด้านรูปแบบวิธีการการจัด

ทำผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัดทำผลงานทางวิชาการประเภทวิเคราะห์วิจัยปัญหาที่พบจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน พบว่า มีปัญหามากนั้น เนื่องจากข้าราชการครูโดยเฉพาะครูช่วงอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นผู้ที่จบระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ จึงอาจทำให้ยังขาดความรู้เกี่ยวกับกระบวนการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อำนวย ถาวร (2526 : 57) พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูมีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในด้านความรู้ทางสถิติ และการวิจัยอยู่ในระดับมาก และปัญหาด้านขาดการตัดสินใจในการเลือกประเภทของผลงานทางวิชาการที่จะนำมาเสนอขอเลื่อนตำแหน่งนั้นเป็นปัญหาสำหรับครูช่างในระดับมากนั้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ โสภณ นุ่มทอง (2539 : 94 - 121) ได้พบปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการของครูว่า ครูยังไม่สามารถเลือกประเภทของผลงานทางวิชาการที่จะจัดทำ และยังขาดประสบการณ์ในการจัดทำผลงานทางวิชาการประเภทต่าง ๆ

ปัญหาด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งที่เป็นปัญหา 3 อันดับแรก ได้แก่ ขาดการพบปะและขอคำปรึกษาแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อจะได้รวบรวมแนวความคิดของท่านเหล่านั้นไว้อย่างเป็นระบบ ขาดการเผยแพร่ผลงานและทดลองใช้ผลงานทางวิชาการก่อนการเสนอขอผลงาน ขาดการจัดทำปฏิทินเพื่อกำหนดระยะเวลาในการขอเลื่อนตำแหน่งตั้งแต่ลงมือทำคำขอจนถึงเสนอให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา จากความคิดเห็นของครูช่วงอุตสาหกรรมที่มีในด้านผู้ทรงคุณวุฒิ ที่จะมาให้คำชี้แนะช่วยเหลือในการทำผลงานนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ครู - อาจารย์ ที่ไม่เคยทำผลงานมาก่อนได้แนวทางและเกิดความมั่นใจขึ้นจนสามารถทำผลงานทางวิชาการได้ด้วยตัวเอง ดังนั้นระบบการช่วยเหลือเกื้อกูลกันจึงเป็นสิ่งจำเป็น แต่ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์อุตสาหกรรมยังมีปัญหาในเรื่องขาดวิทยากรอยู่มาก ดังที่ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2537 : 21) พบว่า อาจารย์อุตสาหกรรมมีปัญหาเกี่ยวกับการขาดวิทยากร หรือผู้มีประสบการณ์มาช่วยเหลือแนะนำการจัดทำผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านการเผยแพร่ผลงานและทดลองใช้ผลงานทางวิชาการก่อนการเสนอขอผลงาน เนื่องจากผลงานทางวิชาการถือว่าเป็นปัญหาที่ข้าราชการครูขาดการเตรียมการไว้ค่อนข้างสูง โดยเฉพาะครูช่วงอุตสาหกรรมส่วนมากมีวุฒิจบเพียงปริญญาตรีเป็นส่วนมาก จึงขาดประสบการณ์และความรู้ในด้านงานวิจัย ขาดทักษะในการเขียนผลงาน ไม่ทราบประเภทของผลงานที่จะเสนอขอ และขั้นตอนในการจัดทำผลงานในแต่ละขั้นตามหลักของงานวิจัย จึงส่งผลต่อปัญหาด้านขาด

การเผยแพร่ผลงานและทดลองใช้ผลงาน ดังที่ สมศักดิ์ เอี่ยมงาม (2532 : 99) อ้างถึง สำนักงาน ก.ค. ได้ให้โอกาสอย่างมากเพื่อให้ข้าราชการครูมีอิสระในการเลือกเสนอผลงานทางวิชาการซึ่งระบุไว้ถึง 11 ประเภท ดังนั้นจึงเป็นไปได้ยากที่ข้าราชการครูจะเข้าใจแนวทางการจัดทำผลงานทางวิชาการทุกประเภท ตลอดจนผลงานในแต่ละประเภทมีกระบวนการ ขั้นตอนในการจัดทำและรายละเอียดแต่ละด้านแตกต่างกันอีกด้วย ส่วนด้านขาดการจัดทำปฏิทินเพื่อกำหนดระยะเวลาในการขอเลื่อนตำแหน่ง ตั้งแต่ลงมือทำคำขอจนถึงเสนอให้ผู้บังคับบัญชานั้น ถวัลย์ มาศจรัส (2538 : 163) แนะนำไว้ว่า การเริ่มต้นทำผลงานทางวิชาการให้ปรากฏผลสำเร็จนั้น จะต้องเริ่มต้นที่การวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ มีระเบียบที่ชัดเจน และจากผลการวิจัยของ สมบัติ ภูมิเขียว (2533 : 70) พบว่า ปัจจัยที่อาจารย์ 2 ระดับ 7 เห็นว่ามีผลต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการที่มีค่าระดับมากทุกปัจจัยก็คือ การวางแผนการทำงาน การกำหนดระยะเวลาการทำงานอย่างเป็นระบบ เป็นหัวใจสำคัญที่จะช่วยให้ครูทำผลงานสำเร็จ

ปัญหาด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน มีปัญหา 3 ระดับได้แก่ จำนวนรายวิชาที่สอนได้รับมอบหมายมากเกินไป (เกินกว่า 3 รายวิชา) ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบด้านงานบริหารอาคารสถานที่จากโรงเรียนและผู้บริหารมากเกินไป ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียนจากผู้บริหารโรงเรียนมากเกินไป จากปัญหาดังกล่าว ในด้านรายวิชาที่สอนและงานบริหารอาคารสถานที่ รวมทั้งโครงการต่าง ๆ ที่ครูช่างอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในระดับมาก อันจะส่งผลต่อการทำผลงานทางวิชาการนั้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุทธิพร ดีดวง (2536 : 82) ได้สนับสนุนให้เห็นว่าปัญหาจากสถานการปฏิบัติงานคือ การที่ครูผู้สอนมีชั่วโมงสอนมากเกินไป จะต้องมีการเตรียมการสอน จัดทำผลิตสื่อ การเรียนการสอน เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ การสอนซ่อมเสริม การบริหารชั้นเรียน การปกครอง ตลอดจนถึงการจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนครู - อาจารย์ ผู้บริหาร และประชาชน เพิ่มเข้ามาอีก ทำให้ครูผู้สอนเกิดความเมื่อยล้า อ่อนเพลียจนไม่อยากทำผลงานอีก โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่าการมีสภาพการปฏิบัติงานที่เหมาะสม จะเอื้ออำนวยให้ครูผู้สอนสามารถจัดทำผลงานทางวิชาการ

ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นปัญหามาก 3 อันดับแรกได้แก่ ขาดเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลองค้นคว้า เพื่อคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ทางการศึกษา ผลงานทางวิชาการในห้องสมุดเพื่อใช้ในการศึกษาและค้นคว้าเพื่อเป็นตัวอย่าง มีจำนวนน้อย ขาดทุนทรัพย์ที่จะดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากปัจจัยที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมคือ เครื่องมืออุปกรณ์ - วัสดุฝึก มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ นอกจากจะใช้ในการเรียนการสอนแล้วครู - อาจารย์ก็สามารถที่จะใช้เพื่อทำการทดลองศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และเพื่อทำผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของตน แต่จากสภาพดังกล่าวพบว่า ครูช่างยังประสบปัญหาอยู่มาก ดังที่ วันชัย คงเพชร (2538 : 80) ได้สรุปผลปัญหาในด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาการงาน และพื้นฐานอาชีพ ในสังกัดกรมสามัญศึกษากลาง ครูประสบปัญหาด้านสื่อการสอน เครื่องไม้เครื่องมือรวมทั้งโรงฝึกงานอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านผลงานวิชาการในห้องสมุด เพื่อใช้ในการศึกษาและค้นคว้าเพื่อเป็นตัวอย่างมีจำนวนน้อยนั้น มีปัญหามาก ดังที่ รังสรรค์ ทิมพันธ์พงศ์ (2522 : 102) อ้างถึง ได้มีผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้พูดถึงक्रमสามัญศึกษายังประสบปัญหา ในด้านความพร้อมของห้องสมุดเพื่อใช้เป็นแหล่งค้นคว้าเพื่อทำผลงานทางวิชาการ ซึ่งต้องเดินทางไปค้นคว้าในห้องสมุดประจำจังหวัด ซึ่งยังมีน้อยจำเป็นต้องมาค้นคว้ายังส่วนกลาง จึงยังประสบปัญหาอยู่มาก ส่วนปัญหาด้านขาดทุนทรัพย์ที่ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ มีปัญหาในระดับมากนั้นสอดคล้องกับ วิเชียร ประยูรชาติ (2540 : 33) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ขัดขวางการจัดทำผลงานทางวิชาการของครูผู้สอนคือ การที่ต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย และขาดงบประมาณซึ่งครูผู้สอนเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านความพึงพอใจในการทำผลงานทางวิชาการ มีปัญหามาก 3 ระดับได้แก่ การจัดทำผลงานทางวิชาการเป็นความก้าวหน้าของบุคคลมากกว่าความก้าวหน้าทางวิชาการ การจัดทำผลงานทางวิชาการไม่มีผลต่อการพิจารณาความดีความชอบขาดแรงจูงใจจากผู้บริหาร ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูช่างอุตสาหกรรมโดยส่วนรวมมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี และมีอายุระหว่าง 39 - 45 ปี และระดับเงินเดือนส่วนใหญ่ 10,080 - 13,680 บาท ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เป็นช่วงวัยที่มีความต้องการสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ ทั้งหน้าที่การงาน จึงมีความคิดเห็นในด้านหลักความต้องการ

ขั้นพื้นฐานของมนุษย์คือ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ได้แก่ ความมั่นคงในชีวิต ทรัพย์สินและการเงิน จึงมองว่าการทำผลงานนั้นจะส่งผลในด้านการเงินมากกว่าคือ มีเงินประจำตำแหน่งตอบแทนให้มากกว่าความก้าวหน้าทางวิชาการ ส่วนในด้านขาดแรงจูงใจจากผู้บริหารนั้น นับเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่ครูช่างประสบปัญหาอย่างมากในการทำผลงานทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภรณ์ มนุพร (2534 : 80) ที่ได้พบว่า ปัจจัยในการพัฒนาวิชาชีพของครู - อาจารย์ ส่วนหนึ่งคือการได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาเป็นส่วนใหญ่ และรองลงมาคือการได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน ผลการศึกษายังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุธีพร ดีผดุง (2535 : 150) ข้อเสนอแนะให้เห็นถึงความสำคัญจากหน่วยงาน และผู้ร่วมงานโดยพบว่า ครูผู้สอนจะมีปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการ เนื่องจากไม่เคยได้ยื่นคำบอกเล่าและคำแนะนำจากผู้บริหาร จากเพื่อนร่วมงาน

2. การเปรียบเทียบปัญหาในการทำผลงานทางวิชาการของครูช่างอุตสาหกรรม - กรรม เมื่อจำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุ ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ อัตราเงินเดือน พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีเพศ วุฒิการศึกษา อายุ สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ มีปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูช่างอุตสาหกรรมส่วนมากเป็นเพศชายและมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีช่วงอายุต่ำกว่า 45 ปี และมีปริมาณงานรับผิดชอบที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นย่อมมีความรู้ความสามารถในการแก้ปัญหา ในด้านการเรียนการสอนอย่างทัดเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประยูร ยงศ์อำนาจ (2540 : 155) ที่พบว่า อาจารย์อุตสาหกรรมศึกษาในสถาบันราชภัฏที่มีเพศ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์ในการสอน ปริมาณงานวิชาการ ตำแหน่งบริหาร และตำแหน่งบริการต่างกัน มีปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ในการสอน มีปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการโดยส่วนรวมแตกต่างกันเป็นไปตามสมมติฐาน โดยครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 - 10 ปี มีปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการโดยส่วนรวมมากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ที่มีประสบการณ์มากย่อมมีโอกาสศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ในการทำผลงานทางวิชาการมากกว่า ดังที่

ผลการวิจัยของ ประยูร ยงค์อำนวย (2540 : 156) พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ 1 - 12 ปี มีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในการทำผลงานทางวิชาการมากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์มากกว่า 40 ปี ส่วนครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนต่างกัน มีปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการโดยส่วนรวมแตกต่างกันเป็นไปตามสมมติฐาน โดยครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 10,080 - 13,680 บาท และอาจารย์ที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 14,070 - 17,190 บาท มีปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการโดยส่วนรวมมากกว่าอาจารย์ที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 17,590 บาทขึ้นไป ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้มีอัตราเงินเดือนมากกว่าย่อมมีโอกาสในการสะสมผลงาน ประสบการณ์การสอนมากกว่า รวมทั้งเข้าใจวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการเรียนการสอนได้ดี ประกอบกับหน่วยงานย่อมให้ความสำคัญแก่ผู้มีอัตราเงินเดือนที่สูงกว่าได้รับการพิจารณา ก่อนในด้านการอบรมและสัมมนาต่าง ๆ จึงย่อมส่งผลให้ประสบปัญหาน้อยกว่า

การเปรียบเทียบปัญหาด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่ง อาจารย์ 3 พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมศึกษาที่มีเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ อัตราเงินเดือน มีปัญหาด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่เป็น เช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์อุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีอายุโดยเฉลี่ยต่ำกว่า 45 ปี และมีวุฒิการศึกษาจบปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงขาดความกระตือรือร้นในการที่จะศึกษาด้านหลักเกณฑ์และการปรับและเลื่อนตำแหน่ง โดยการทำผลงานทางวิชาการ ประกอบกับครูช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานด้านงาน พัฒนาอาคารสถานที่ จึงทำให้ขาดความสนใจงานด้านเอกสาร การเขียนคำร้องที่เป็นวิชาการ ดังที่ สุธิพร ดีผดุง (2536 : 95) พบว่า ครู - อาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี ให้ความสนใจในเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการขอเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 ก่อนข้างน้อย เนื่องจากตนเองยังมีเวลาที่จะขอเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 เงินเดือนยังไม่เต็มขั้นระดับ 6 จึงไม่กระตือรือร้น ประกอบกับเมื่อมีหน่วยงานต่าง ๆ จัดอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการขอเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งข้าราชการครู สถานศึกษาจะคัดเลือกครูที่มีความอาวุโสในด้านประสบการณ์เงินเดือนสูงกว่าไปเข้ากับการอบรม เมื่อครูที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี ให้ความสนใจในหลักเกณฑ์และวิธีการขอเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 น้อย ก็ไม่อาจจะทราบว่าตนเองจะมีคุณสมบัติอย่างไร จะต้อง

ทำอะไร ขาดการวางแผนและการเตรียมการ ตลอดทั้งมิได้สะสมเอกสารหลักฐานเพื่อแสดงความชำนาญในวิชาที่ตนสอน ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาที่ตามมา จึงมีความคิดเห็นในปัญหาด้านดังกล่าวมากและไม่แตกต่างกัน

เปรียบเทียบด้านความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ อัตราเงินเดือน มีปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูช่างอุตสาหกรรมศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ยังไม่เคยทำผลงานทางวิชาการเลย ประกอบกับขาดที่ปรึกษาในเรื่องการเขียนผลงานทางวิชาการ และจากผลการพิจารณาอนุมัติให้กำหนดตำแหน่งผลงานทางวิชาการในเขตการศึกษา 10 พบว่า มีอัตราที่น้อยมาก ประกอบกับไม่มีครูช่างอุตสาหกรรมได้รับการกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 สักรายเดียว จึงทำให้ครูช่างขาดตัวอย่างผู้ชำนาญการในด้านนี้ที่จะคอยกระตุ้นให้ได้รับการกำหนดตำแหน่ง ส่งผลให้ครูช่างโดยส่วนรวมไม่พัฒนาตนเองในด้านวิชาชีพ ดังนั้นจึงประสบปัญหาในด้านความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการมาก และไม่แตกต่างกัน

เปรียบเทียบปัญหาด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ อัตราเงินเดือน มีปัญหาด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ทำการปฏิบัติการสอนไปตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น ขาดการพบปะพูดคุยกับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขอคำปรึกษาการชี้แนะแนวทางต่าง ๆ ในการสะสมผลงานในหน้าที่นำมารวบรวมไว้อย่างเป็นระบบ รวมทั้งมิได้มีการรวบรวมเอกสารหลักฐานซึ่งแสดงความชำนาญการเอาไว้อ้างอิง ขาดการวางแผนจัดทำปฏิทินในการกำหนดระยะเวลาเพื่อขอเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งโดยมิได้จัดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานไว้อย่างมีระบบต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังขาดการจัดบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการสอนและวิธีแก้ปัญหาดังกล่าว ดังนั้นจึงทำให้ครูช่างประสบปัญหาในการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งมากและไม่แตกต่างกัน

เปรียบเทียบปัญหาด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานนั้น พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีเพศ วุฒิการศึกษา สถานภาพการสมรส และ ปริมาณงานที่รับผิดชอบ มีปัญหาด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูช่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ มีปริมาณงานที่รับผิดชอบในการทำงานลักษณะเดียวกัน นอกจากปฏิบัติการสอนในวิชาช่างแล้วก็ทำหน้าที่งานบริการ งานอาคารสถานที่ พัฒนาโรงเรียน จึงมีความคิดเห็นในปัญหาในภาระหน้าที่ที่คล้าย ๆ กัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานได้ไม่แตกต่างกัน ส่วนครูช่างอุตสาหกรรมที่จำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการสอน และอัตราเงินเดือน มองปัญหาด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน โดยครูช่างที่มีอายุต่ำกว่า 39 ปี มีปัญหาด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานมากกว่าครูช่างที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุน้อยยังมีปัญหาด้านการทำงานในหน้าที่ในแต่ละด้านยังขาดความมั่นใจ และการตัดสินใจในการทำงานต้องขอคำปรึกษาและแนะนำแนวทางการปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา จึงคิดว่าภาระหน้าที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการ ส่วนครูช่างที่มีอายุ 45 ปี ขึ้นไปนั้นปัญหาด้านนี้น้อย เนื่องจากมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2532 : 34) พบว่า ส่วนใหญ่อาจารย์ที่มีอายุราชการมาก เมื่อคนมีอายุสูงขึ้นประสบการณ์และประสิทธิภาพในการทำงานก็ย่อมดีขึ้น จึงมองปัญหาด้านภาระงานและความยุ่งยากน้อยลง ส่วนด้านประสบการณ์ในการสอนครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 6 ปี และมีประสบการณ์ 6 - 10 ปี มีปัญหาด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานมากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า อาจารย์อุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์สูงได้เรียนรู้ ศึกษาแนวทางการทำงาน การแก้ปัญหามากกว่า จึงเข้าใจขอบเขตการทำงานได้ดีกว่า สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประยูร ยงค์อำนวย (2540 : 156) พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ 1 - 12 ปี มีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจมากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์มากกว่า 40 ปี

ส่วนในด้านอัตราเงินเดือนของครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 10,080 - 13,680 บาท มีปัญหาในด้านภาระหน้าที่มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 17,590 บาทขึ้นไป ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูช่าง

อุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนมาก ย่อมมีประสบการณ์มากและมีความรู้ความเข้าใจในการทำงานได้ดี รวมทั้งมีโอกาสได้รับความไว้วางใจในหน้าที่การงานจากผู้บริหาร จึงได้รับภาระงานที่อาจสูงขึ้นในด้านการบริหารและอาจลดอัตราการสอนให้น้อยลง แต่ครูช่างที่มีอัตราเงินเดือนมาก ก็ยังมองปัญหาในด้านการะหน้าที่น้อยกว่าครูช่างที่มีอัตราเงินเดือนน้อย

เปรียบเทียบปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรม ที่มีเพศ วุฒิการศึกษา อายุ ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ มีปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูช่างอุตสาหกรรมมีปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเหมือนกันโดยไม่คำนึงถึงเพศ วุฒิการศึกษา อายุ ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนวย ถาวร (2536 : 103) พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันและตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน มีปัญหาด้านเวลาและเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ในการวิจัยไม่แตกต่างกัน และดังที่ ประยูร ยงศ์อำนวย (2540 : 159) พบว่า อาจารย์อุตสาหกรรมในสถาบันราชภัฏ ที่มีเพศ อายุ ตำแหน่งวิชาการ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน ปริมาณงาน วิชาการ ตำแหน่งงานบริหาร และตำแหน่งงานบริการต่างกัน มีความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกไม่แตกต่างกัน ส่วนครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 14,070 - 17,190 บาท มีปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าครูช่างที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 17,590 บาท ขึ้นไป ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนมากเป็นผู้มีประสบการณ์มาก และมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการมากกว่า ทำให้ทราบแหล่งปัจจัยต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การทำงานประสบความสำเร็จได้ ดังที่ สุธีพร ดีผดุง (2536 : 95) พบว่า การจัดอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการขอเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งข้าราชการครู สถานศึกษาจะคัดเลือกครูที่มีอาวุโสในด้านประสบการณ์และเงินเดือนสูงกว่าไปเข้ารับการอบรมและการสัมมนา จึงทำให้มีประสบการณ์และปัญหาน้อยลง

เปรียบเทียบปัญหาด้านความพึงพอใจในการทำผลงานของครูช่างอุตสาหกรรม เมื่อจำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุ ปริมาณงานที่รับผิดชอบ พบว่า มีปัญหาด้านความพึงพอใจในการทำผลงานไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่าครูช่างอุตสาหกรรมซึ่งมองเห็นความสำคัญของการพัฒนาตนเองและความก้าวหน้าในอาชีพของตนเอง และมีความต้องการที่จะยกระดับวิชาชีพของตนเองให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงาน ดังที่ เสถียร คามิศักดิ์ (2528) ที่พบว่า ความต้องการการพัฒนาวิชาชีพของครู - อาจารย์ มีอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความก้าวหน้าทางวิชาชีพเพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่ง และจากผลงานวิจัยของ ประยูร ยงค์อำนวย (2540 : 160) พบว่า อาจารย์อุตสาหกรรมในสถาบันราชภัฏ ที่มีอายุ ตำแหน่งวิชาการ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน ปริมาณงานบริการ และตำแหน่งบริหารต่างกัน มีเจตคติในการจัดทำผลงานทางวิชาการไม่แตกต่างกัน ส่วนครูช่างอุตสาหกรรมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส อัตราเงินเดือน มีความคิดเห็นปัญหาด้านความพึงพอใจแตกต่างกัน โดยครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 - 10 ปี มีปัญหามากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี อาจเป็นเพราะว่าครูช่างยังขาดความพร้อมและยังคิดว่ายังมีเวลาในการเสนอเพื่อขอจัดทำผลงานอีกมากในด้านความพึงพอใจจึงน้อยกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ส่วนครูช่างที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกันนั้น โดยครูช่างอุตสาหกรรมที่มีสถานภาพโสดและสมรส มีปัญหาด้านความพึงพอใจมากกว่าสถานภาพหย่านั้น อาจเป็นเพราะว่าในสถานภาพโสดนั้นยังมีปัญหาด้านเศรษฐกิจไม่มาก จึงไม่มีแรงกระตุ้นมากนักและประกอบกับยังมีเวลาเหลืออีกมากและยังไม่ถึงเวลาที่จะเสนอผลงานได้ ส่วนสถานภาพที่มีการสมรสแล้วนั้นมีปัญหาด้านเศรษฐกิจและมีภาระมากขึ้น จึงมีความต้องการรายได้เพิ่มขึ้น ทั้งมีความต้องการการยอมรับนับถือในหน้าที่การงาน แต่ก็ยังมีภาระมากเนื่องจากมีครอบครัว สำหรับสถานภาพหย่ามีปัญหาในด้านนี้น้อยกว่า อาจเนื่องมาจากไม่มีภาระหน้าที่มากเหมือนกับผู้มีสถานภาพการสมรสแล้ว อีกทั้งมีความต้องการยอมรับในสังคมให้มาก จึงมีความพึงพอใจในการทำผลงานมากกว่าผู้มีสถานภาพโสดและสมรสแล้ว ส่วนในด้านอัตราเงินเดือน พบว่า แตกต่างกันนั้น โดยครูช่างที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 14,070 - 17,190 บาท มีปัญหาด้านความพึงพอใจมากกว่าครูช่างที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 17,590 บาทขึ้นไปนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ที่มีอัตราเงินเดือนสูง มีฐานะมั่นคงทั้งหน้าที่การงาน และทางด้านเศรษฐกิจมองเห็นความก้าวหน้าที่เกิดจากการทำผลงานทางวิชาการที่ไม่ส่งผลเพียงผลตอบแทนในด้านเงินประจำตำแหน่งเท่านั้น แต่ผลงาน

ทางวิชาการยังส่งผลต่อการยอมรับจากสังคม การมีเกียรติยศศักดิ์ศรี รวมทั้งเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการพัฒนางานด้านวิชาการและการศึกษา จึงทำให้ครูช่างที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 17,590 บาทขึ้นไปนั้น มีความพึงพอใจมากในการทำผลงานทางวิชาการ

3. การรวบรวมความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับสภาพปัญหาเพิ่มเติมในการจัดทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม มีปัญหามาก 3 อันดับแรก พบว่า ปัญหาที่ผู้ตอบเรียงลำดับความสำคัญอันดับแรกคือ ต้องใช้งบประมาณมากในการ จัดทำมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูช่างมีความเห็นว่าการต้องใช้การลงทุนมากทั้งในด้านเอกสาร การพิมพ์ โดยเฉพาะในวิชาช่างอาจมีการทดลองที่ต้องใช้ทุนมากในการคิดค้นประดิษฐ์ผลงาน หากล้มเหลวไม่คุ้มกับการลงทุนและขั้นตอนในการเสนอนั้นอาจมีการแก้ไข ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายมากอีกและในต่างจังหวัด โดยเฉพาะในเขตการศึกษา 10 ขาดผู้เชี่ยวชาญที่จะให้คำปรึกษา ต้องเข้ามาติดต่อกับส่วนกลางเป็นส่วนมาก ดังนั้นจึงต้องลงทุนทั้งเงินและเวลาที่ต้องทุ่มเทอย่างหนัก จากปัญหาดังกล่าวดังที่ วิเชียร ประยูรชาติ (2540 : 33) พบว่า ผลจากการประชุม สัมมนา ครูผู้สอนทั่วประเทศที่อบรมเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการส่วนมากมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า การจัดทำผลงานทางวิชาการนั้นเสียค่าใช้จ่ายมากและใช้เวลาในการทำผลงานทางวิชาการประมาณ 2 - 3 ปี ส่วนใหญ่ใช้เวลาออกราชการและช่วงปิดเทอมครูต้องเสียค่าใช้จ่ายในการทำผลงานทางวิชาการค่อนข้างสูง ซึ่งเป็นข้อจำกัดอย่างหนึ่งของผู้ที่ทำผลงานทางวิชาการ ดังนั้นครูที่จะส่งผลงานทางวิชาการจะเป็นกลุ่มที่พอจะมีฐานะ ไม่ขัดสน ไม่เดือดร้อนทางการเงิน หรือมีรายได้พิเศษอย่างอื่นนอกเหนือจากเงินเดือนประจำ

ส่วนปัญหาในด้านไม่เข้าใจวิธีการในการจัดทำผลงานทางวิชาการนั้น ซึ่งครูช่างมีความคิดเห็นว่ามีปัญหามากนั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัญหาด้านความรู้พื้นฐานเดิมขณะศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษา การเรียนการสอนยังขาดการเน้นหนักในด้านขบวนการวิจัยที่เป็นพื้นฐาน อันจะนำไปสู่การวิเคราะห์ปัญหาด้านต่าง ๆ อย่างเป็นระบบจึงส่งผลให้เมื่อปฏิบัติการสอนจึงขาดความรู้ความเข้าใจหลักการวิจัยพื้นฐานในชั้นเรียน ประกอบกับครูช่างอุตสาหกรรมเองยังขาดความกระตือรือร้นที่มุ่งจะพัฒนาตนเองในด้านการอ่านและศึกษาค้นคว้า โดยเฉพาะสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตนเองในด้านการเรียนการสอน

รวมทั้งยังขาดการพบปะหรือขอคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนการอบรมสัมมนา การจัดทำผลงานทางวิชาการ จากปัญหาดังกล่าวดังที่ ถวัลย์ มาศจรัส (2532 : 20 - 21) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ จุดบอดที่สำคัญอย่างใหญ่หลวงของคนเราในวงการศึกษาคือ ไม่ค่อยสนใจกับการอ่านหนังสือและการศึกษาค้นคว้าเท่าที่ควร โดยเฉพาะวงการครูของเราไม่นิยมการอ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับตนเอง จึงทำให้การพัฒนาการเรียนไม่เป็นเท่าที่ควร ดังที่ครูบางคนสอนเก่ง มีประสบการณ์ในการสอนมาก แต่ให้เขียนผลงานเพื่อเผยแพร่กลับเขียนไม่เป็น

ส่วนปัญหาด้านไม่มีเวลาเพียงพอในการจัดทำผลงานทางวิชาการนั้น ครูช่างมองปัญหาด้านนี้อยู่ในระดับมากนั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษายังขาดแคลนอยู่เป็นจำนวนมาก ดังที่ ทศนีย์ เบญจสิลาภย์ (2538 : บทคัดย่อ) จากผลงานวิจัยพบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมในสังกัดกรมสามัญศึกษาทั่วประเทศยังขาดแคลนอยู่เป็นจำนวนมาก จากปัญหาดังกล่าวย่อมส่งผลต่อครูช่างอุตสาหกรรมในด้านคาบสอนย่อมมีจำนวนมาก รวมทั้งมีงานพิเศษที่นอกเหนือจากการสอน โดยเฉพาะงานด้านอาคารสถานที่ ถือได้ว่าเป็นหน้าที่โดยตรงที่ครูช่างต้องได้รับมอบหมายจากผู้บริหารให้พัฒนาอาคารสถานที่ และควบคุมงานก่อสร้างอาคารเรียนต่าง ๆ จึงส่งผลให้ครูช่างไม่มีเวลาเพียงพอในการจัดทำผลงานทางวิชาการ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยสภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรมสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะอันจะเป็นประโยชน์ในการหาทางสนับสนุนดังนี้

1. ด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับเขต และระดับจังหวัด ควรจะให้ความรู้แก่ข้าราชการครูในสังกัด โดยให้มีการจัดฝึกอบรม หรือสัมมนาเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ครูได้ทราบหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่ง หากเห็นว่าต้องใช้งบประมาณสูงก็อาจจะอบรมให้ความรู้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อจัดให้นำไปขยายผลและชี้แนะหรือการนิเทศแก่ข้าราชการครูของตนเอง หรืออาจจะขอความร่วมมือกับสำนักงาน ก.ค. จัดวิทยากรไปให้ความรู้และเปิดให้รับฟังข้อคิดเห็นจากข้าราชการครูเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เพื่อที่จะได้

นำเสนอให้ปรับปรุงในบางข้อที่เป็นปัญหาอย่างมากในการเสนอผลงานทางวิชาการ ดังข้อเสนอแนะจากครูช่างอุตสาหกรรมในเขตการศึกษา 10 ที่เสนอในด้านหลักเกณฑ์นั้น ปรากฏว่าควรให้ ก.ค. ลดขั้นตอนในการขอเลื่อนตำแหน่งและการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบผลงานให้ระยะเวลาสั้นลง รวมทั้งควรกำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนตำแหน่ง โดยดูจากประสิทธิภาพการทำงาน ความสามารถเฉพาะตัว ความมีมนุษยสัมพันธ์ การอุทิศเวลา และเป็นครูดีเด่น ส่วนในด้านการรายงานความชำนาญในการสอนควรดูจากการปฏิบัติงานของครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนจากสถานที่จริง มากกว่าเน้นงานด้านเอกสาร และไม่ควรให้ความสำคัญในการรายงานเกี่ยวกับการเป็นวิทยากร

2. ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ ครูช่างอุตสาหกรรม ควรมีการเสนอให้แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญในด้านสาขาวิชาช่างได้มาแนะนำให้ความรู้เพื่อให้เป็นທີ່ปรึกษาในการจัดทำผลงานทางวิชาการ หรืออาจจะนำเอกสารแนวทางการจัดทำผลงานทางวิชาการในด้านช่างในรูปแบบต่าง ๆ เผยแพร่ให้ครูช่างได้ศึกษาค้นคว้า ดังที่ข้อเสนอแนะจากครูช่างในเขตการศึกษา 10 ในด้านนี้นั้นเสนอว่าควรมีตัวอย่างผลงานทางวิชาการในกลุ่มวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพแก่ครูช่างอุตสาหกรรม เพื่อเผยแพร่ให้ครูช่างได้ศึกษาค้นคว้า โดยจัดให้มีห้องสมุดสำหรับรวบรวมผลงานทางวิชาการ โดยเฉพาะในด้านช่างไว้ในโรงเรียนที่จัดไว้เป็นตัวแทนที่มีความพร้อมเพื่อเป็นศูนย์กลางในการค้นคว้า และอบรม สัมมนา ของครูช่างอุตสาหกรรมในการจัดทำผลงานทางวิชาการ

3. ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารควรอนุญาตให้ครูไปราชการในกรณีติดต่องานจังหวัดหรือส่วนราชการในการจัดทำผลงานทางวิชาการ และพิจารณาลดชั่วโมงสอนสำหรับครูที่มีงานพิเศษมาก เพื่อจะได้มีเวลาในการจัดทำผลงานทางวิชาการ

4. การเตรียมการ ควรสนับสนุนให้ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีได้มีโอกาสศึกษาต่อ เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้ในด้านช่างและการวิจัยขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเชิญวิทยากรหรือผู้ที่ประสบผลสำเร็จในการทำผลงานทางวิชาการ โดยเฉพาะรายวิชาช่างอุตสาหกรรมมาให้อธิบายแนะและแนวทางการเตรียมการในการจัดทำผลงาน ซึ่งจากข้อเสนอแนะของครูช่างอุตสาหกรรมในเขตการศึกษา 10 ในด้าน

วิทยากรนั้นได้เสนอว่า ควรมิวิทยากรหรืออาจารย์ที่เลี้ยงหรือผู้ทรงคุณวุฒิดูแลและจัดทำเกี่ยวกับการขอเลื่อนตำแหน่งในขั้นตอนต่าง ๆ

5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรเสนอให้ผู้บริหารให้การสนับสนุนให้มีหนังสือ เอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวข้องทางด้านช่างเข้าห้องสมุด และหน่วยงานควรให้ความสะดวกในด้านวัสดุอุปกรณ์เป็นพิเศษแก่ครู - อาจารย์ ที่จัดทำผลงานทางวิชาการ เช่น เครื่องถ่ายเอกสาร งานพิมพ์ และเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น และจากข้อเสนอแนะของครูช่างอุตสาหกรรมในเขตการศึกษา 10 ในด้านนี้นั้นเสนอว่า ควรให้ครู - อาจารย์ ผู้อยู่ระหว่างการจัดทำผลงานทางวิชาการสามารถเลือกซื้อหนังสือเข้าห้องสมุดได้ตามต้องการ และควรมีหน่วยงานกลางที่จะให้ความรู้ในการจัดทำผลงานทางวิชาการ และให้การสนับสนุนในด้านการเงินและอุปกรณ์

6. ด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน ผู้บริหารควรหาแนวทางในการสนับสนุนด้านการเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดทำผลงานทางวิชาการโดยวิธีต่าง ๆ เช่น จัดให้มีกองทุนเพื่อกู้ยืมเงินอุดหนุนการทำผลงานทางวิชาการ และผู้บริหารควรมีใบเชิดชูเกียรติ หรือวุฒิบัตรมอบแก่ครูช่างอุตสาหกรรมที่ได้รับการกำหนดตำแหน่ง เพื่อเป็นตัวอย่างให้ครูคนอื่นได้เห็นความสำคัญของการเสนอผลงานทางวิชาการ ซึ่งจากข้อเสนอแนะของครูช่างอุตสาหกรรมในด้านนี้นั้นเสนอว่า ควรให้ผลงานทางวิชาการเป็นเกณฑ์หนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบพิเศษ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำผลงานทางวิชาการของครูช่างอุตสาหกรรมในสังกัดกรมสามัญศึกษา
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการ โดยใช้ข้าราชการครูที่เคยเสนอผลงานทางวิชาการ และผ่านการพิจารณาของ ก.ค. แล้วเป็นกลุ่มประชากร
3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบผลงานทางวิชาการในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ครูช่างอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก เพราะจะมีรูปแบบของผลงานทางวิชาการในด้านช่างประเภทต่าง ๆ ให้ได้ศึกษาและนำไปจัดทำผลงานทางวิชาการได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมล ภู่งาม. “แนวคิดในการจัดทำผลงานทางวิชาการ,” ข้าราชการครู. 11(4) :

ธันวาคม 2533 - มกราคม 2534.

กุลวนิดา ตุงกศรีณี. “ผลงานทางวิชาการ : ความหมายและความสำคัญ,” ใน สรุปผล

การประชุมปฏิบัติการผลิตผลงานทางวิชาการ. หน้า 15 - 26. กรุงเทพฯ :

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูธนบุรี, 2530.

เกศินี หงสนันท์. การบริหารงานบุคคลในวงราชการไทย. กรุงเทพฯ :

คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2528.

โกศล ประคองเพชร. “ก.ค. กับข้าราชการครู,” ข้าราชการครู. 13 (ฉบับพิเศษ) :

24, มิถุนายน 2536.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. ชุดฝึกอบรมการบริหารงานบุคคล

สำหรับข้าราชการครู เล่ม 1. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา

ศึกษาแห่งชาติ. 2531

คณะกรรมการข้าราชการครู, สำนักงาน. กฎหมายและระเบียบในการบริหารงานบุคคล

สำหรับข้าราชการครู. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

_____. การทำผลงานทางวิชาการสำหรับข้าราชการครู. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะ

กรรมการข้าราชการครู, 2533 ก.

_____. การทำผลงานทางวิชาการสำหรับข้าราชการครู. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ก.ค.

กระทรวงศึกษาธิการ, 2533.

_____. “การทำผลงานทางวิชาการสำหรับข้าราชการครู,” เอกสารประกอบการ

สัมมนาตามโครงการวิทยากรสัญจร. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ก.ค. กระทรวง

ศึกษาธิการ, 2534.

_____. “ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะในการจัดทำผลงานทางวิชาการ,” ข้าราชการครู.

3 - 22 ; ธันวาคม 2532 - มกราคม 2533 ข.

_____. “แนวคิดในการจัดทำผลงานทางวิชาการสำหรับข้าราชการครู,”

ข้าราชการครู. 3 - 6; ธันวาคม 2532 - มกราคม 2533.

คณะกรรมการข้าราชการครู, สำนักงาน. ทางก้าวหน้าของข้าราชการครู. กรุงเทพฯ :

ศูนย์สื่อสารและประชาสัมพันธ์ สำนักงาน ก.ค. กระทรวงศึกษาธิการ, 2539.

_____. แผนพัฒนาการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู. กรุงเทพฯ : การศาสนา, 2534.

_____. มาตรฐานกำหนดตำแหน่งข้าราชการครู พ.ศ. 2528. กรุงเทพฯ : สารพัดช่างพระนคร, 2528.

_____. รายงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2537. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ก.ค. กระทรวงศึกษาธิการ, 2537.

_____. “การทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการครู,” ใน สรุปการอภิปรายเรื่องการทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่ง 24 เมษายน 2531 ณ หอประชุมกรมประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : กองวิชาการบริหารงานบุคคล สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู. 2531. อัดสำเนา.

_____. สรุปรายงานการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอผลงานทางวิชาการตำแหน่งต่าง ๆ ทุกตำแหน่ง ปีงบประมาณ 2539. (1 ตุลาคม 2538 - 30 กันยายน 2539). กรุงเทพฯ : กองแผนงานและสารสนเทศ สำนักงาน ก.ค. กระทรวงศึกษาธิการ, ม.ป.ป.

_____. หลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งข้าราชการครูสายงานการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ก.ค. กระทรวงศึกษาธิการ, 2535.

จินตนา บุญชวน. “กฎระเบียบและหลักเกณฑ์ใหม่,” ข้าราชการครู. 2(17) : 31 - 32 ; ธันวาคม 2539 - มกราคม 2540.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานการสัมมนาเรื่องครูไทยในอนาคต. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ถวัลย์ มาศจรัส. “การเขียนหนังสือเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งอาจารย์ 3 (3) อะไรคือผลงานทางวิชาการ,” ประชาศึกษา. 39 (2) : 16 - 19 ; พฤษภาคม 2532.

- ทัศนีย์ เบญจศิริรักษ์. การใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534. อัดสำเนา.
- ธงชัย สันติวงษ์. การบริหารงานบุคคล, พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
 2531.
- ธานี สมบูรณ์ และ วิโรจน์ สารรัตนา. การสร้างผลงานทางวิชาการด้วยกระบวนการ
วิจัยเชิงพัฒนา (R & D). กรุงเทพฯ : อักษรพิมพ์, 2532.
- ธีระชัย บุณนโชติ. การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปเส้นทางสู่อาจารย์ 3. กรุงเทพฯ :
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- นวนิตย์ อินทามะ. “ปัญหาห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย,”
 ห้องสมุด. 17 : 321 - 340 ; กรกฎาคม - สิงหาคม 2516.
- ประนอม สัมฤทธิ์สุวรรณ. ทัศนะของผู้บริหารและผู้ร่วมงานที่มีต่อสมรรถภาพในการ
ปฏิบัติงาน การปรับตัวและความรับผิดชอบของบัณฑิตจากวิทยาลัยครูที่
ปฏิบัติงานในโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
 อัดสำเนา.
- ประยูร ยงค์อำนวย. ปัญหาความต้องการและเจตคติในการจัดทำผลงานทางวิชาการ
ของอาจารย์อุตสาหกรรมศึกษา ในสถาบันราชภัฏ. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- พนัส หันนาคินทร์. การบริหารบุคลากรในโรงเรียน, พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
 เนติกุลการพิมพ์, 2530.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 4.
 กรุงเทพฯ : บริษัทฟิงเกอร์ปรีนแอนด์มีเดีย จำกัด, 2535.
- พิชัย ละม้ายชัย. ทำอย่างไรจึงจะได้อาจารย์ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2537.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. “การเขียนตำราและบทความทางวิชาการ,” วิทยาจารย์. 88 (10) :
 28 ; ตุลาคม 2533.

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. ตำราและเอกสารทางวิชาการ แนวทางการเขียนและการบริหาร

โครงการ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ภรณ์ มนูญพร. ปัจจัยการพัฒนาวิชาชีพครู - อาจารย์คหกรรมศาสตร์ วิทยาลัย

ชีวิตศึกษา กรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์, 2534. ถ่ายเอกสาร.

รังสรรค์ ทิมพันธ์พงษ์. การศึกษาคุณวุฒิ ประสิทธิภาพผลงานทางวิชาการและภาวะ

การทำงานของผู้นสอนในวิทยาลัยครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.

รุ่ง เจนจิต. การสร้างและการรายงานเพื่อขอเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น. กรุงเทพฯ :

บริษัทดันอ้อ จำกัด, 2534.

วิเชียร เกษมประทุม. การเขียนผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งอาจารย์ 3.

กรุงเทพฯ : มิตรสัมพันธ์กราฟฟิคอาร์ต, ม.ป.ป.

วิเชียร ประยูรชาติ. “การจัดทำผลงานทางวิชาการ,” ใน เอกสารประกอบการบรรยาย

เรื่องการจัดทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครู. หน้า 18 - 20. กรุงเทพฯ :

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู, 2536.

วินิจ เกตุจำ. มนุษย์สัมพันธ์สำหรับผู้บริหารยุคใหม่. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2535.

วิวัฒน์ แหวนหล่อ. การศึกษากระบวนการทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครู

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537. ถ่ายเอกสาร.

วิสุทธิ ราตรี และ พูนสิน บุตรภักดี. คู่มือการจัดทำผลงานทางวิชาการสำหรับครู

ประถมศึกษา. อุบลราชธานี : เกษมชัยออฟเซต, 2532.

วีระ ตันตระกูล และ ปรีชา นิพนธ์พิทยา. บันไดสู่ความก้าวหน้าของข้าราชการครู.

กรุงเทพฯ : อุดมศึกษา, 2533.

สลักชัย ทรรพนันท์. “ยุทธศาสตร์เร่งรัดในการพัฒนาคุณภาพผลผลิตของสถาบัน

อุดมศึกษา,” ใน สรุปรายงานการประชุมอภิปรายทางวิชาการ. หน้า 45 - 60.

กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูสวนสุนันทา, 2535.

- ศิริราช อำไพภักดิ์. “หลักเกณฑ์และวิธีการเข้าสู่ตำแหน่ง,” มิตรครู, 32 (14 - 18) : 41 - 45, 22 - 25, 18 - 20, 39 - 41, 23 - 25 ; กรกฎาคม - กันยายน 2533.
- _____. “การเขียนผลงานทางวิชาการ(ตามแนวของอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยหรือของ ก.ค.),” มิตรครู, 32 (4) : 4 - 8 ; กรกฎาคม 2530.
- ศรีสมบัติ ภูมิเขียว. การทำผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ของข้าราชการครู สังกัดกรมสามัญศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2535. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีสมร นุ่มสะอาด. “การกำหนดอัตราเวลาเรียนหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษา,” วิจัยสนเทศ, 8 (88) : 17 - 19 ; มกราคม 2531.
- ศักรินทร์ สุวรรณโรจน์. “ตำแหน่งอาจารย์ 3 กับการจัดทำผลงานทางวิชาการ,” ข้าราชการครู, 16 (5) : 10 - 11 ; มิถุนายน - กรกฎาคม 2539.
- ศักรินทร์ สุวรรณโรจน์, ทองพูล บุญยิ่ง และ วิเชียร ไวยสุภี. เส้นทางความก้าวหน้าของข้าราชการ : คู่มือการจัดทำผลงานทางวิชาการ. กรุงเทพฯ : ประดิพัทธ์, 2535.
- _____. เส้นทางความก้าวหน้าของข้าราชการครู : คู่มือการจัดทำแผนการสอนสำหรับอาจารย์ 2 ระดับ 7 อาจารย์ 3 ระดับ 6 - 8 อาจารย์ 3 ระดับ 9. กรุงเทพฯ : เอ็มพันธ์. 2536.
- สงคราม หิรัญเขว้า. ความต้องการช่วยเหลือในการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ของข้าราชการครูตำแหน่งอาจารย์ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- สมชาย พันธุ์คามิชย์. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อเลื่อนเป็นระดับ 7 ของข้าราชการครูสายงานการสอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์. ปริญญาโท กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2535. ถ่ายเอกสาร.
- สมยศ นาวิการ. การบริหารเพื่อความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ, 2533.

สมศักดิ์ ขอบตรง. การบริหารงานบุคคล. สุราษฎร์ธานี : คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครู
สุราษฎร์ธานี, 2532.

สมศักดิ์ เอี่ยมงาม. สาเหตุการไม่เสนอขอเพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ของ
ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดชัยนาท. ปรินิพนธ์
กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2532. ถ่ายเอกสาร.

สามัญศึกษา, กรม. สถิติการศึกษาฉบับย่อ กรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2539.
กรุงเทพฯ : ฝ่ายสารสนเทศ กองแผนงาน กรมสามัญศึกษา, 2539.

_____. แบบรายงานการศึกษา (ภาคสถิติ) และรายงานครู. กรุงเทพฯ : ฝ่ายสาร
สนเทศ กองแผนงาน กรมสามัญศึกษา, 2539.

สายัณห์ ผาน้อย, นิเวศน์ เศรษฐภักดี และ วิทยา ศักดา. การจัดทำผลงานทางวิชาการ
ข้าราชการครูสายผู้สอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แสงศิลป์การพิมพ์,
ม.ป.ป.

สุกัญญา ศรีสืบสาย. รวมบทความและบทบรรยายเพื่อการพัฒนาห้องสมุดโรงเรียน.
กรุงเทพฯ : ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2537.

สุธีพร ติผดุง. ปัญหาการขอเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 ของข้าราชการครูตำแหน่ง
อาจารย์ 2 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
อัดสำเนา.

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการ
บริหารหน่วยที่ 8 - 15. กรุงเทพฯ : สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมมาธิราช, 2523.

สุเชาว์ เกษประทุม. “ครูกับ ก.ค. จะเป็นอาจารย์ 3 ได้อย่างไร,” มิตรครู, 2 : 15 - 21 ;
ตุลาคม, 2529

สุรัฐ ศิลปอนันต์. “กลไกการปฏิบัติงานของ ก.ค.,” ใน แนวปฏิบัติงานของ อ.ก.ค.
กรม และ อ.ก.ค. จังหวัด. หน้า 182. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ
ข้าราชการครู, 2525.

สุรางค์ กลิ่นหอม. “หน้าที่ของครูประจำชั้น,” ประชาศึกษา. 41 (3) : 20 - 24 ; ธันวาคม 2533.

เสถียร คามีสักดิ์. หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลงานทางวิชาการตามทัศนะของผู้บริหารและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาโท
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
อัคราณา.

โสภณ นุ่มทอง. “ความก้าวหน้าของข้าราชการครูสู่ตำแหน่งอาจารย์,” ข้าราชการครู. 16 (5) : 14 ; มิถุนายน - กรกฎาคม 2539.

_____. ทางก้าวหน้าสำหรับข้าราชการครู การเขียนผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งอาจารย์ 3. กรุงเทพฯ : คุณพิมพ์อักษรกิจ, 2531.

หาญ รังสินันท์. ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาเพื่อการจัดทำผลงานทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ สังกัดกรมการฝึกหัดครู. ปริญญาโท
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
อัคราณา.

อ้อม ประนอม. “ความก้าวหน้าในสายวิชาการ,” มิตรครู. 28 (2) : 16 - 23 ; กุมภาพันธ์ 2529.

อัมพล สุอำพัน. “จิตวิทยากับการดำรงชีวิตประจำวัน,” ใน จิตวิทยาทั่วไปหน่วยที่ 8 - 15. หน้า 306 - 646. พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช, 2535.

อำนวย ถาวร. ปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยครูภาคกลาง. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2520. อัคราณา.

อ่ำรุ่ง จันทวานิช. “สถานี ก.ค. นายเสมา : เงินทุนดอกเบี้ยต่ำเพื่อครู,” มติชน. 7 มิถุนายน 2540. หน้า 19.

อุษา แต่สุจิ. ความพึงพอใจของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีโอกาสก้าวหน้าทางวิชาการ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัคราณา.

- Aldag, R.J. and A.P. Drief. **Managing Organizational Behavior**. Minnesota : West Publishing Company, 1981.
- Applewhite, Phillip B. **Organizational and Behavior**. Englewood : Cliffs, New Jersey : Prentice - Hall, Inc., 1965.
- Cherrington, D.T. **The Management of Human Resources**. 3rd ed. Boston : A Division of Simon & Sohuster, Inc., 1991.
- Cronbach, Lee J. **Essential of Psychological Testing**. 3rd ed. New York : Harper, 1970.
- Davis, Keith and John W. Newstrom. **Human Behavior at Work : Organizational Behavior**. 7th ed. New York : McGraw - Hall, 1985.
- Ebel, Robert L. "In - Service of Teacher," in **Encyclopaedia of Educational Research**. p 645 - 652. New York : The McMillan Company and The Free Press, 1969.
- Ghiselli, Edwin E. and Clarence W. Brown. **Personnel and Industrial Psychology**. 2nd ed. New York : McGraw - Hill, 1955.
- Gilmer, Van Haller B. and others. **Industrial Psychology**. New York : McGraw - Hall Book Company, 1966.
- Hashemi, Shapur Alirezia. **An Investigation of Job Satitisdiction Among Faculty Members of a Large Multi - Purpose University in the Dallas - Fort Worth Metroplex**. Texas : University of North Texas, 1985.
- Hoppock, Robert. **Job Satisfaction**. New York : Haper and Row, 1935.
- Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research," **Education and Psychological Measurement**. 30 : 608 - 610; 1970.
- Morton, Robert Joseph, "The Influence of Selected Factor on the Job Satisfaction and Carrer Development of the 1930 - 197. Ph.D. From the University of Wisconsin, Mandison's School of Education," **Dissertation Abstracts International**. 38 : 7162 - A ; January, 1978.

Werther. W. B., Jr. and K. Davis. **Personnel Management and Resources**, 2nd ed.

New York : McGraw - Hill, Inc., 1968.

Richman, Alan John. **Organization Climate Among Educations in a State**

Educational Government Sub Unit, New York : Columbia University
Teachers. College, 1987.

Robbins, Stephen P. **Organization Behavior : Concepts Controversies and**

Applications, 2nd ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice - Hall,
Inc., 1983.

Strauss, George and Leonard R. Syles. **Personnel : The Human Problems of**

Management, Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice - Hall, Inc., 1960.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม และ
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0886/5801

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี
โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช ถนนสรรพสิทธิ์
อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000

3 พฤศจิกายน 2540

เรื่อง ขออนุญาต

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ฉบับ

ด้วยสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีได้รับหนังสือจาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แจ้งขออนุญาตให้นายสันติชัย ไชยดี นิสิตปริญญาโทวิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพปัญหาการทำงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จึงใคร่ขออนุญาตในการเก็บข้อมูลจาก อาจารย์ประจำหมวดวิชาช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนของท่าน โดยตอบแบบสอบถามให้แล้วเสร็จภายใน วันที่ 15 พฤศจิกายน 2540 นี้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีระ ศรีอัญรัตน์)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี

ฝ่ายอำนวยการ

กลุ่มงานนโยบายและแผนงาน

โทร. (045) 244940 , 245392

โทรสาร (045) 245392

ที่ ศษ 0857/ว. 320

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดมุกดาหาร
ถนนวิชิตการ มท 49000

28 ตุลาคม 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อำนาจความสะดวก

เรียน

ท่วย นายสันติ ไชยดี นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ประสงค์จะมาศึกษาขอความสะดวกในการศึกษาหาความรู้เพื่อทำปริญญาโทนี้ เรื่อง สภามหาวิทยาลัยกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคึกเห็นของครูอุตสาหกรรมสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10

จึงเรียนมาเพื่อกราบทูลความอนุเคราะห์ อำนาจความสะดวกให้แก่บุคคลดังกล่าว
ตามที่เห็นสมควรท่วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวรรณ ตรีขัน)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดมุกดาหาร
รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดมุกดาหาร

ฝ่ายอำนวยการ

612284

ที่ ศธ 0856/ 4030

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดมหาสารคาม
อาคารการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม
ถนนศรีสวัสดิ์คำเนิน มท 44000

29 ตุลาคม 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วยสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัด ได้รับแจ้งจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ว่า นายสันติชัย ไชยศรี นิสิตปริญญาโท วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา กำลังทำ
ปริญญานิพนธ์ เรื่อง “สภาพปัญหาการทำงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของ
ครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10” มีความประสงค์จะเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
จากโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม

ในการนี้ สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัด ขอความร่วมมือท่านอนุญาตให้ผู้วิจัยดังกล่าวเก็บ
ข้อมูลเพื่อการวิจัยจากครู-อาจารย์หมวดอุตสาหกรรมในโรงเรียนด้วย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายฉลาด นีเทศ)

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดมหาสารคาม

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 723037

ที่ ศธ 0837/4052

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนครพนม
โรงเรียนนครพนมวิทยาคม ถนนศาลากลาง
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม 48000

28 ตุลาคม 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับปริญญานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
คือ นายสันติชัย ไชยดี นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ขอความอนุเคราะห์ให้
อาจารย์หมวดช่างอุตสาหกรรม ตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอความอนุเคราะห์แจ้งผู้เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป
ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ วงศ์ศรีจำ)

ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการฯ วิทยาลัยการปกครอง

ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการฯ จังหวัดนครพนม

ฝ่ายอำนวยการ.

กลุ่มงานบุคลากร.

โทร (042)512060

โทรสาร (042)511663

ที่ ศธ 0862/ 4512

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด
ถนนราชการดำเนิน รอ 45000

30

ตุลาคม 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน

ชุด

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แจ้งว่า นายสันติชัย ไชยดี เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ดังกิจกรรมตามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี ผศ.ดร. วิชัย แหวนเพชร เป็นประธานกรรมการ และ รศ.ธาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์ เป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้ นายสันติชัย ไชยดี เข้าเก็บข้อมูลโดยการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับวิทยานิพนธ์ จากข้าราชการครูหมวดวิชาอุตสาหกรรม ในวันที่ 15 ตุลาคม 2540 ในสถานศึกษาในความรับผิดชอบของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับไปประกอบการทำวิจัยต่อไป

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด จึงขอเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และได้โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์กับบุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายมานิจ จันไทร)

ผ่านบริหารทั่วไป

โทร. 515368 - 9

ผู้ช่วยผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

ที่ ศธ 0859/ 4163

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดยโสธร
ถนนแจ้งสนิท อ. เมือง 35000

๑๕ ตุลาคม 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แจ้งว่า นายสันติชัย ไชยดี เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพปัญหาการทำงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10

การนี้ สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดยโสธร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดกรุณาให้ครู-อาจารย์หมวดอุตสาหกรรมให้ความสะดวกในการตอบแบบถาม ในระหว่างเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน 2540 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ตามเห็นสมควรด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอภิชาติ อรรถเวทิน)
ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดยโสธร

ฝ่ายพัฒนาวิชาการ

โทร 712885, 712501.

ที่ ศธ 0818 / 3729

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์
อาคารการศึกษา การศาสนาและวัฒนธรรม
ถนนสนามบิน กส. 46000

29 ตุลาคม 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แจ้งว่า นายสันติชัย ไชยดี
เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพปัญหาการทำงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม
สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10

ในการนี้สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ จึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดกรุณาให้
ครู - อาจารย์ หมวดยุทธศาสตร์ให้ความสะดวกในการตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์
ตามเห็นสมควรด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเลิศ สาขามะ)

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์

ฝ่ายบริหารทั่วไป

โทร. (043) 811907

ที่ ศธ 0888/3050

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดอำนาจเจริญ
โรงเรียนอำนาจเจริญ ถนนชยางกูร
อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ 37000

๑๗ ตุลาคม 2540

เรื่อง ขออนุญาตครู

เรียน ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอำนาจเจริญ

ด้วย นายสันติชัย ไชยดี เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท วิชาเอกอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ขออนุญาตครูตอบแบบสอบถาม เรื่อง สภาพปัญหาการทำงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 เพื่อทำปฏิญานี้

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดอำนาจเจริญ จึงขอให้โรงเรียนให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

วิภา ๒๓.
(กมล สาดศิริ)

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดอำนาจเจริญ

ฝ่ายอำนวยการ

งานบริหารทั่วไป

โทรศัพท์ 045-511044

โทรสาร 045-451739

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับปริญญานิพนธ์
เรื่อง สภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของ
ครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ที่ศึกษา สภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรมในสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 10 โดยจะศึกษาสภาพปัญหาด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอตำแหน่งอาจารย์ 3 ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ ด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน

2. ผลที่ได้จากแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อการวิจัย คำตอบของท่านจะเก็บไว้เป็นความลับ และไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติงานแต่ประการใด จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบคำถามทุกข้อให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงตามที่ท่านพบหรือตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด

3. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของท่าน
โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริงของท่าน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่แยกเป็น 2 ตอนคือ

1. เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการทำผลงานเพื่อขอเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 ถ้าท่านมีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหามาน้อยเพียงใด ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นด้านขวาเพียงช่องเดียว

2. เป็นคำถามปลายเปิด มุ่งหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นอื่น ๆ และข้อเสนอแนะ หากท่านมีข้อคิดเห็นและเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อขอเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 อย่างไร กรุณาเขียนเพิ่มเติมตามทักษะของท่าน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพความเป็นจริงของท่าน แล้วกา

เครื่องหมาย ☒ ลงใน [] หน้าข้อความ

1. เพศ [] ชาย
 [] หญิง
2. อายุ [] ต่ำกว่า 39 ปี
 [] 39 - 45 ปี
 [] 45 ปีขึ้นไป
3. ด้านวุฒิการศึกษา
 [] ต่ำกว่าปริญญาตรี
 [] ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี
4. ประสบการณ์ในการสอน
 [] ประสบการณ์ต่ำกว่า 6 ปี
 [] ประสบการณ์ 6 - 10 ปี
 [] ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี
5. สถานภาพการสมรส
 [] โสด
 [] สมรส
 [] หย่า
6. ปริมาณงานที่รับผิดชอบ
 [] สอนด้านเดียว
 [] งานสอนและงานหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายไม่เกิน 2 งาน
 [] งานสอนและงานหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายเกินกว่า 2งานขึ้นไป
7. อัตราเงินเดือน
 [] ระหว่าง 10,080 - 13,680 บาท
 [] ระหว่าง 14,070 - 17,190 บาท
 [] ระหว่าง 17,590 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2

1. เป็นแบบสอบถามสภาพปัญหาการทำงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10

คำชี้แจง

ถ้าท่านจะเสนอผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ท่านคิดว่าปัญหาที่กำหนดในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ปัญหาด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอตำแหน่งอาจารย์ 3 ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ ด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง ด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน ท่านมีปัญหาน้อยเพียงใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นด้านขวามือเพียงช่องเดียว โดยผู้วิจัยได้แบ่งระดับปัญหาออกเป็นคะแนน 5 ระดับดังนี้

มีปัญหาระดับมากที่สุด	ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ 5
มีปัญหาระดับมาก	ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ 4
มีปัญหาระดับปานกลาง	ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ 3
มีปัญหาระดับน้อย	ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ 2
มีปัญหาระดับน้อยที่สุด	ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ 1

ตัวอย่างการตอบ

ข้อที่	ปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนด ตำแหน่งอาจารย์ 3	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.	ปัญหาด้านความรู้และประสบการณ์ เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ ขาดความเข้าใจในเรื่องความหมายและ ประเภทของผลงานทางวิชาการ	✓				
2.	ขาดประสบการณ์และความรู้ในการ จัดทำผลงานทางวิชาการประเภทสื่อ หรือนวัตกรรมทางการศึกษา		✓			

คำอธิบาย จากตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ในข้อ 1 ผู้ตอบทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง (5) หมายความว่า ผู้ตอบมี
ปัญหาเกี่ยวกับ ขาดความเข้าใจในเรื่องความหมายและประเภทของผลงานทางวิชาการ
ในระดับมากที่สุด

ในข้อ 2 ผู้ตอบทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง (4) หมายความว่า ผู้ตอบมี
ปัญหาเกี่ยวกับ ขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัดทำผลงานทางวิชาการประเภทสื่อ
หรือนวัตกรรมทางการศึกษาระดับมาก

ข้อที่	ปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนด ตำแหน่งอาจารย์ 3	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
	ปัญหาด้านหลักเกณฑ์และวิธีการ กำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3					
1.	การที่ ก.ค. กำหนดให้มีการรายงานผล การปฏิบัติงานย้อนหลังทั้งปริมาณและ คุณภาพ 2 ปี.....					
2.	การรายงานความชำนาญการในการ กำหนดให้ข้าราชการครูเป็นวิทยากรนั้น					
3.	การมีผลการปฏิบัติงาน ได้ผลดีและผ่าน การประเมินผลการปฏิบัติงานจาก ผู้บังคับบัญชา.....					
4.	การประเมินความชำนาญการพิจารณา จากผลงานที่ปรากฏในหน้าที่ความ รับผิดชอบต่อนักเรียน ครู อาจารย์ ผู้ร่วมงานอื่น ๆ และประชาชนหรือ สาธารณชน.....					
5.	การพิจารณาผลงานทางวิชาการ พิจารณาจากคุณภาพของผลงานทาง วิชาการโดยคำนึงถึงความสมบูรณ์ ของเนื้อหาสาระและความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์.....					
6.	เกณฑ์การตัดสินการเลื่อนให้ดำรง ตำแหน่งอาจารย์ 3 ในด้านความ ชำนาญการต้องได้ 45.50 คะแนนจาก คะแนนเต็ม 70 คะแนน เป็นปัญหา สำหรับท่านเพียงใด.....					
7.	เกณฑ์การตัดสินการเลื่อนให้ดำรง ตำแหน่งอาจารย์ 3 ในด้านผลงานทาง วิชาการต้องได้ 19.50 คะแนนจาก คะแนนเต็ม 30 คะแนนเป็นปัญหา สำหรับท่านเพียงใด.....					

ข้อที่	ปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนด ตำแหน่งอาจารย์ 3	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
8.	ขั้นตอนในการเสนอคำขอเริ่มจากสถาน ศึกษาถึงสำนักงาน ก.ค. มีขั้นตอนมาก เกินไป.....					
9.	ปัญหาด้านความรู้และประสบการณ์ เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ ขาดความเข้าใจในเรื่องความหมายและ ประเภทของผลงานทางวิชาการ.....					
10.	ขาดการตัดสินใจในการเลือกประเภท ของผลงานทางวิชาการที่จะนำมาจัดทำ เพื่อเสนอขอเลื่อนตำแหน่ง.....					
11.	ขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัด ทำผลงานทางวิชาการประเภทบันทึก การสอนหรือแผนการสอน.....					
12.	ขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัด ทำผลงานทางวิชาการประเภทวิเคราะห์ และวิจัยปัญหาที่ได้พบจากการเรียน การสอนในชั้นเรียน.....					
13.	ขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัด ทำผลงานทางวิชาการประเภทบทเรียน สำเร็จรูป.....					
14.	ขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัด ทำผลงานทางวิชาการประเภทชุด การสอน.....					
15.	ขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัด ทำผลงานทางวิชาการประเภทหนังสือ ได้แก่ หนังสือเรียนหรือแบบเรียน หนังสือเสริมประสบการณ์และหนังสือ อื่น ๆ.....					
16.	ขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัด ทำผลงานทางวิชาการประเภทสื่อหรือ นวัตกรรมทางการศึกษา.....					

ข้อที่	ปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนด ตำแหน่งอาจารย์ 3	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
17.	ไม่สามารถกำหนดขอบเขตเนื้อหาใน หลักสูตรเพื่อนำมาจัดทำผลงานทาง วิชาการ.....					
18.	ไม่สามารถจัดลำดับความสำคัญของ เนื้อหาในแต่ละบทเรียน แต่ละตอน ของผลงานทางวิชาการ.....					
19.	ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ เขียน การใช้ภาษา.....					
20.	ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ อ้างอิงแหล่งข้อมูลทั้งระดับปฐมภูมิ และทุติยภูมิ.....					
	ปัญหาด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อน ตำแหน่ง					
21.	ขาดการรวบรวมเอกสารหลักฐานซึ่ง แสดงความชำนาญการในวิชาชีพสาขา ที่เสนอผลงาน.....					
22.	ขาดการเตรียมเอกสาร คู่มือ เพื่อการ เขียนผลงานทางวิชาการ.....					
23.	ขาดการเผยแพร่ผลงาน และทดลองใช้ ผลงานทางวิชาการก่อนการเสนอขอ ผลงาน.....					
24.	ขาดการจดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับ ผลการปฏิบัติงาน และปัญหาการสอน ปัญหาตัวนักเรียนและวิธีแก้ปัญหา ดังกล่าวอย่างมีระบบ.....					
25.	ขาดการพบปะและขอคำปรึกษาแนะนำ จากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อจะได้รวบรวมแนว ความคิดของท่านเหล่านั้นไว้อย่างเป็น ระบบ.....					

ข้อที่	ปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนด ตำแหน่งอาจารย์ 3	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
26.	ไม่เคยขอคำแนะนำในการขอเลื่อน ตำแหน่งจากผู้บังคับบัญชาหรือ.....					
27.	ข้าราชการครูที่ได้รับเลื่อนตำแหน่งแล้ว ขาดการจัดทำปฏิทินเพื่อกำหนดระยะ เวลาในการขอเลื่อนตำแหน่งตั้งแต่ ลงมือทำคำขอ จนถึงเสนอให้ ผู้บังคับบัญชาพิจารณา.....					
28.	ปัญหาด้านภาระหน้าที่ในการ ปฏิบัติงาน จำนวนชั่วโมงที่ได้รับมอบหมายมี มากเกินไป (เกินกว่า 20 ชั่วโมงต่อ สัปดาห์).....					
29.	จำนวนรายวิชาที่สอนได้รับมอบหมาย มากเกินไป (เกินกว่า 3 รายวิชา).....					
30.	ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานในด้าน บริการทางการศึกษา เช่น การจัดทำ ข้อสอบ หรืองานสนับสนุนการเรียน การสอนหรือการรักษาความปลอดภัย ของโรงเรียนบ่อยครั้งเกินไป.....					
31.	ต้องอบรม ปกครองดูแล และแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนอยู่เป็น ประจำ.....					
32.	ใช้เวลาในการติดต่อผู้ปกครองเกี่ยวกับ การเรียนการสอนหรือปัญหาความ ประพฤติของนักเรียนมากเกินไป.....					
33.	ต้องเข้าร่วมกิจกรรมและให้บริการแก่ ชุมชนมากเกินไป.....					
34.	ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบด้านงาน บริการ อาคารสถานที่จากทางโรงเรียน และผู้บริหารมากเกินไป.....					

ข้อที่	ปัญหาการทำงานเพื่อกำหนด ตำแหน่งอาจารย์ 3	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
35.	ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบโครงการ ต่าง ๆ ของโรงเรียนจากผู้บริหาร โรงเรียนมากเกินไป.....					
36.	ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก หนังสือและเอกสารตำราที่ทันสมัย สำหรับใช้ในการศึกษาค้นคว้าใน ห้องสมุดมีไม่เพียงพอ.....					
37.	ผลงานทางวิชาการในห้องสมุดเพื่อใช้ ในการศึกษาและค้นคว้าเพื่อเป็น ตัวอย่างมีจำนวนน้อย.....					
38.	จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ประจำหมวด วิชาอุตสาหกรรมยังไม่มีเพียงพอ.....					
39.	ขาดเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการ ทดลองค้นคว้าเพื่อศึกษาค้นคว้าสิ่งประดิษฐ์ ทางการศึกษา.....					
40.	ขาดที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่จะช่วย ในเรื่องการจัดทำผลงานทางวิชาการ.....					
41.	ขาดทุนทรัพย์ที่จะดำเนินการจัดทำ ผลงานทางวิชาการ.....					
42.	ขาดแหล่งจัดพิมพ์ผลงานทางวิชาการ ให้กับครู - อาจารย์.....					
43.	ขาดการให้บริการในการจัดทำผลงาน ทางวิชาการ เช่น จัดพิมพ์ ถ่ายเอกสารจากหน่วยงาน.....					
44.	ขาดความร่วมมือและการให้การ สนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานในหมวด วิชาด้วยกัน.....					

ข้อที่	ปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนด ตำแหน่งอาจารย์ 3	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
	ปัญหาด้านความพึงพอใจในการ ทำผลงานทางวิชาการ					
45.	ขาดแรงจูงใจจากผู้บริหาร.....					
46.	การจัดทำผลงานทางวิชาการไม่มีผลต่อ การพิจารณาความดีความชอบ.....					
47.	การจัดทำผลงานทางวิชาการเป็นความ ก้าวหน้าของบุคคลมากกว่าความ ก้าวหน้าทางวิชาการ.....					
48.	ค่าตอบแทนการทำผลงานทางวิชาการ ไม่คุ้มกับการลงทุน.....					
49.	ไม่เห็นความสำคัญของการจัดทำผล งานทางวิชาการ.....					
50.	ขาดความกระตือรือร้นและความมุ่งมั่น ที่จะทำผลงานทางวิชาการ.....					
51.	ความสำเร็จของการจัดทำผลงานทาง วิชาการทำให้มีภาระงานเพิ่มขึ้น.....					
52.	การจัดทำผลงานทางวิชาการไม่ได้มี โอกาสก้าวหน้าในการศึกษาเพื่อเพิ่ม คุณวุฒิ.....					
53.	ผลสำเร็จของงานวิชาการไม่ได้ช่วยให้ บรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติงาน.....					

2. เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ
ปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 และข้อเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหา

คำชี้แจง ถ้าท่านมีปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการทำ
ผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านโดย
การเขียน ตอบคำถามข้างล่างต่อไปนี้ตามทัศนะของท่าน

1. ปัญหาด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอตำแหน่งมีข้อเสนอแนะดังนี้

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการมีข้อเสนอแนะ
ดังนี้.....

.....

.....

.....

.....

3. ปัญหาด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งมีข้อเสนอแนะดังนี้

.....

.....

.....

.....

4. ปัญหาด้านเกี่ยวกับภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานมีข้อเสนอแนะดังนี้

.....

.....

.....

.....

5. ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีข้อเสนอแนะดังนี้

.....

.....

.....

.....

6. ปัญหาด้านความพึงพอใจในการทำผลงานทางวิชาการมีข้อเสนอแนะดังนี้

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ

(นายสันติชัย ไชยดี)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

ที่ ทม 1007/ ๔๗๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๕ กันยายน 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏพระนคร

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายสันติชัย ไชยดี เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์
เรื่อง สภาพปัญหาการทำงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม
สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ.ดร.วิชัย แหวนเพชร

ประธาน

รศ.ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ รศ.ดร.พงศ์ หรดาล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเรื่องมือ
การวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดประทานแก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริยา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ที่ ทม 1007/ ๕๖๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๕ กันยายน ๒๕๔๐

เรื่อง ขอลาออนเกราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบดินทร์เดชา

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายสันติชัย ไชยดี เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอก
อุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญา
นิพนธ์ เรื่อง สภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่าง
อุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ. ดร.วิชัย แหวนเพชร ประธาน

รศ.ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ อาจารย์ปัญญา สังขกรมย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
เครื่องมือการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่บัณฑิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริฤกา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ที่ ทม 1007/ 3734

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙ กันยายน 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน เลขาธิการ ก.ค.

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายสันติชัย ไชยดี เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอก
อุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญา
นิพนธ์ เรื่อง สภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่าง
อุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ. ดร.วิชัย แหวนเพชร ประธาน

รศ.ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ คุณสุปราณี นฤนาทนโรดม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
เครื่องมือการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บันทึกวิทยาลัย มศว ประสานมิตร โทร. 5644
ที่ ทม 1007/ ๖๖๖๕ วันที่ ๑๑ กันยายน 2540
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มศว บางเขน

บันทึกวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายสันติชัย ไชยดี เป็นนิสิตระดับปริญญาโท

วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรื่อง สภาพปัญหาการทำงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม

สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ.ดร.วิชัย แหวนเพชร ประธาน

รศ.ธาดาศักดิ์ วชิรปรัชญาพจน์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ รศ.ชูชีพ อ่อนโคกสูง และ ผศ.ถนอมสิน คีตภาพร

เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

บันทึกวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ

ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

(นางสาวศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายสันติชัย ช่อสกุล ไชยดี

เกิดวันที่ 21 เดือนตุลาคม พุทธศักราช 2507

สถานที่เกิด 211 หมู่ 9 ตำบลโพธิ์ไทร อำเภอพิบูลมังสาหาร
จังหวัดอุบลราชธานี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านพักครูโรงเรียนแจ้ห่มวิทยา อำเภอแจ้ห่ม
จังหวัดลำปาง

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2525	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนพิบูลมังสาหาร
พ.ศ. 2528	ป.กศ.สูง (อุตสาหกรรมศิลป์) จากวิทยาลัยครู
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. 2530	ค.บ. อุตสาหกรรมศิลป์ (สาขาช่างก่อสร้าง)
จากวิทยาลัยครูพระนคร
พ.ศ. 2541	กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา) จากมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาสภาพปัญหาการทำงานเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3
ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม ในเขตการศึกษา 10 สังกัดกรมสามัญศึกษา

บทคัดย่อ
ของ
สันติชัย ไชยดี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา

พฤษภาคม 2541

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพปัญหาการทำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 และเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม เมื่อจำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปร สถานภาพต่าง ๆ

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูช่างอุตสาหกรรมจากโรงเรียน ในสังกัด กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 จำนวน 97 โรงเรียน จำนวน 262 คน เครื่องมือ เครื่องใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ และ มาตราส่วนประมาณค่าประกอบกัน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ทั้งสถิติพรรณนา และ สถิติอ้างอิง ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ครูช่างอุตสาหกรรมมีปัญหาการทำผลงานทางวิชาการ ด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ ด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาในระดับมาก ส่วนด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน และด้านความพึงพอใจในการทำผลงาน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2. ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน สถานภาพการสมรส ปริมาณงานที่รับผิดชอบ อัตราเงินเดือนต่างกัน มีปัญหาด้านหลักเกณฑ์และวิธีการขอหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ด้านความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานและด้านการเตรียมการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งไม่แตกต่างกัน

3. ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุต่ำกว่า 39 ปี มีปัญหาด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานมากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป และครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 6 ปี และมีประสบการณ์ 6 - 10 ปี มีปัญหาด้านภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานมากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี

4. ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 14,070 - 17,190 บาท มีปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 17,590 บาท

5. ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 6 ปี และประสบการณ์ 6 - 10 ปี มีปัญหาด้านความพึงพอใจในการทำผลงานทางวิชาการมากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป และครูช่างที่โสดและสมรสมีปัญหาด้านความ

พึงพอใจในการทำผลงานทางวิชาการมากกว่าสถานภาพหย่า ส่วนในอัตราเงินเดือนครู
ช่วงที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 14,070 - 17,190 มีปัญหาด้านความพึงพอใจในการทำ
ผลงานทางวิชาการมากกว่าครูช่วงอุตสาหกรรมที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 17,590 บาท
ขึ้นไป

**ACADEMIC PROMOTION PROBLEMS FOR DETERMINING ARCHAN 3
RANK AS PERCIEVED BY INDUSTRIAL EDUCATION TEACHERS
UNDER THE DEPARTMENT OF GENERAL EDUCATION IN
EDUCATIONAL REGION X**

**AN ABSTRACT
BY
SUNTICHAJ CHAIDEE**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Industrial Education
at Srinakharinwirot University**

May 1998

The purposes of this research were to study the problems for determining Archan 3 rank of the industrial education teachers of the department of general education in educational region 10 and to compare opinions when dividing the samples according to different variables.

The samples used in this research were 262 industrial education teachers from 97 schools of the department of general education in educational region 10. The instrument for collecting the data was the questionnaire with checking lists and rating scales. The data were analyzed by descriptive statistics and referential statistics.

The research findings were :

1. The industrial education teachers had the problems in doing academic papers on principles and strategies for determining Archan 3 Rank, on knowledge and experience about doing the academic papers, on preparing for the upper positions and on facilities in high level. But on duty and on satisfaction in doing the papers, they had the problems in average level.

2. The industrial education teachers with different sexes, ages, qualifications, teaching experiences, marital statuses, of responsibility quantity and salary rates had no differences in problems on principles and the strategies for determining Archan 3 Rank, on knowledge and experience about doing the academic paper and on preparing for the upper position.

3. The industrial education teachers who were under 39 years old had more problems on duty than those who were over 45 years old. And those with under 6 years teaching experience and with 6 - 10 years teaching experience had more problems on duty than those with experience over 10 years.

4. The industrial education teachers with salary rates from 14,070 to 17,190 baht had more problems on facilities than those with 17,590 baht.

5. The industrial education teachers with under 6 years and from 6 to 10 years of experiences had more problems on satisfaction in doing the academic papers than those with over 10 years of experiences. The single and married industrial

education teachers had more problems on satisfaction in doing the academic papers than those who are divorced. But for the salary rates, the industrial education teachers with the salary rates from 14,070 to 17,190 baht had more problems on satisfaction in doing the papers than those with up 17,590 baht.